

การพัฒนบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

สารนิพนธ์
ของ
ฉลวย พานิชม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2551

การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

สารนิพนธ์
ของ
ฉลวย พานิชม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

บทคัดย่อ
ของ
ฉลวย พานิชม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ฉลวย พานิช. (2551). การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัณฑิลาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิลาศ เกื้อมี.

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาและศึกษาผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียง
วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน
และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ 5 คน และกลุ่มที่ 2 นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา
2550 โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง จำนวน 61 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แบบประเมินคุณภาพบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้าน
เนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี สำหรับผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์
การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนทั้งหมดมีผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี

THE DEVELOPMENT OF VIDEO-TAPE PROGRAMS ON PRONUNCIATION
OF THAI LANGUAGE FOR THE SECOND LEVEL STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
CHALUAY PHANIKHOM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Educational Technology
at Srinakarinwirot University

May 2008

Chaluay Phanikhom. (2008). *The Development of Video-Tape Programs on Pronunciation of Thai Language for the Second Level Students*. Master's project, M.Ed. (Educational Technology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project's Advisor: Asst. Prof. Pilart Kuamee.

The purpose of this study was to develop video-tape programs on "Pronunciation" of Thai Language for the second level students to reach provided criteria.

The samples used in the study were 2 groups: The first groups were 3 content experts and 5 media in 2007 experts, and the second groups were 61 students in the third level (Grade 4), of Panchasap School academic year, The samples were selected by Simple Random Sampling. The instruments of this study were the video-tape programs, a quality evaluation form for experts, and an achievement test, The statistics for data analysis were means and percentage.

The results revealed that the quality of the video-tape programs on "Pronunciation" of Thai Language for the second level students had a good quality both in content and media technology as evaluated by experts. All of the samples succeed at a good level in learning through the video-tape programs.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิลาศ เกื้อมี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จโดยสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือและคำชี้แนะ ตรวจแก้ไขในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรบุญฤทธิ์ ควรหาเวชศิษฐ์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ อีกทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิตและคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสาทความรู้ ประสาทวิชาและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์กฤษณา คงทน โรงเรียนปัญญার্থย์ ดินแดง อาจารย์อุไร เครือสุข และอาจารย์ฉวีวรรณ จำปาทอง ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ (ด้านเนื้อหา)

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อรพรรณ พรสีมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญฤทธิ์ คงคาเพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุนานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรบุญฤทธิ์ ควรหาเวชศิษฐ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ เปานิล อาจารย์ณัฐกร ปะพาน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ผู้กำกับรายการคุณวิทยา สัลเลขวิทย์ สถานีโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ (ด้านสื่อ)

ขอขอบคุณ โรงเรียนปัญญার্থย์ ดินแดง เขตดินแดง แขวงดินแดง กรุงเทพมหานคร และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บและรวบรวมข้อมูล จนเสร็จสิ้นขั้นตอนการทดลอง

ขอขอบคุณ พี่ๆ น้องๆ นิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ภาคพิเศษ รุ่นที่ 15 ที่ให้การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจตลอดเวลาที่ทำการวิจัย

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณนายสำราญ พานิคม (บิดา)และคุณเฉลียว พานิคม (มารดา) ผู้มีพระคุณอันประเสริฐยิ่ง ที่ช่วยเติมเต็มโอกาสทางการศึกษาและโอกาสในทุกๆ ด้านของชีวิต และขอขอบคุณ บาทหลวงเฉลิม กิจมงคล บาทหลวงวิศิษฐ์ วิเศษเกียรติ และครอบครัวคุณเรณู พานิคม ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาเรื่อยมา จนมาถึงวันนี้.....วันแห่งความสำเร็จในชีวิต

ฉลวย พานิคม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง..... 4
	ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย..... 4
	ความสำคัญการศึกษาวิจัย..... 4
	ขอบเขตของการศึกษาวิจัย..... 4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 4
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง..... 5
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา..... 7
	ความหมายของการวิจัยและพัฒนาการศึกษา..... 7
	จุดมุ่งหมายของการวิจัยและพัฒนาการศึกษา..... 7
	การดำเนินการวิจัยและพัฒนาการศึกษา..... 8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา..... 9
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีทัศน์การศึกษา..... 9
	ความหมายของวิธีทัศน์..... 12
	คุณค่าของวิธีทัศน์..... 13
	การผลิตบทเรียนวิธีทัศน์การสอน..... 14
	ขั้นตอนการผลิตบทเรียนวิธีทัศน์การสอน..... 14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีทัศน์การสอน..... 15
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง..... 16
	ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง 16
	ลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง..... 17
	ประเภทของการเรียนรู้ด้วยตนเอง 17
	ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยตนเอง..... 18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	20
ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะ.....	20
วิสัยทัศน์.....	20
คุณภาพของผู้เรียน.....	21
มาตรฐานการเรียนรู้.....	22
กระบวนการเรียน.....	22
การวัดและประเมินผล.....	23
วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย.....	23
ความหมายของการอ่าน.....	23
องค์ประกอบของการอ่าน.....	26
ลักษณะของนักอ่านที่ดี.....	26
ประเภทของหนังสือ.....	27
แหล่งที่มาของการอ่านออกเสียง.....	27
หลักสำคัญของการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง.....	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	41
3	
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	44
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	45
การสร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	46
การดำเนินการทดลองเพื่อหาคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิจัย.....	49
ผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน.....	50
การประเมินคุณภาพทางด้านเนื้อหาและทางด้านสื่อในรอบที่ 1.....	51
ผลการประเมินคุณภาพทางด้านสื่อในรอบที่ 2.....	53
ผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	56
ความสำคัญของการศึกษาวิจัย.....	56
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	57
การดำเนินการทดลอง	57
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	63
ภาคผนวก ข ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	66
ภาคผนวก ค แบบประเมินคุณภาพบทเรียนด้านเนื้อหาและด้านสื่อ.....	71
ภาคผนวก ง คู่มือการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย	75
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	46
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	50
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ.....	51
4 แสดงผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อรอบที่ 2.....	53
5 แสดงผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย จำแนกตามระดับผลการเรียน.....	54
6 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ เรื่อง อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	67
7 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ เรื่อง หลักการอ่านออกเสียง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	68
8 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	69
9 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ.....	70

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนั้นการปลูกฝัง และสืบสานวัฒนธรรมไทยโดยให้เยาวชนเข้าใจในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ในเรื่องภาษาไทยจึงนับว่ามีความสำคัญยิ่งซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของแผนวัฒนธรรมแห่งชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๔๙) ที่มุ่งหวังให้คนไทยมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย สามารถปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบัน และอนาคต (เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์.2546)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช ที่ทรงมีพระราชดำรัสถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า “...ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ คนไทยโชคดีที่มีภาษาเป็นของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่ต้องรักษาเอาไว้ปัญหาเฉพาะด้านการรักษาภาษามีหลายประการอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ การออกเสียง ให้ถูกต้องชัดเจน...” (ชัยยงค์ พรหมวงศ์.2526:5)

ภาษานับเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ซึ่งจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งการพูดและภาษาเขียนรวมถึงการสื่อสารด้วยการพูดมีความสำคัญที่การออกเสียงได้ถูกต้อง นอกจากนั้นการออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องอาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น “รัก” กับ “ลัก” “พัน” กับ “คว้น” มีความหมายต่างกันมาก ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้ (ดุษฎีพร ชำนิโรศานต์. 2520:17)

ส่วนการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยนั้นมีปัญหาในการออกเสียงมากพอสมควร โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ เสียงพยัญชนะที่ผู้ใช้ภาษาออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องมีทั้งพยัญชนะประสมที่เป็นคำควบกล้ำแท้ทั้ง 15 แบบในภาษาไทย คือ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร พร พล ซึ่งปัญหาในการออกเสียงยากกว่าการออกเสียงควบกล้ำแท้นั้นมักเกิดขึ้นกับผู้ใช้ภาษาทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการออกเสียงคำควบกล้ำแท้จะออกเสียงยากกว่าการออกเสียงที่มีตัวควบ และไม่ได้รับการฝึกฝนให้ออกเสียงอย่างถูกต้องเมื่อเกิดความเคยชินก็จะออกเสียงตามสบาย จนในที่สุดก็กลายมาเป็นปัญหาของการสื่อสารภาษาไทย นอกจากการใช้ภาษาผิดพลาดด้วยสาเหตุดังกล่าวแล้ว สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทย ซึ่งมีอิทธิพล

ต่อการออกเสียงและการเขียนภาษาไทย ในการออกเสียงควบกล้ำแท้ "...บางคนไม่สามารถอ่านออกเสียง กว หรือ คว ได้จะออกเสียงเป็น ฟ หมด เช่น ห้องนี้ฟ้างฟ้างยืนอยู่กลางห้องแล้วรู้สึกเพ่งฟ้างจ้ง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะวิธีออกเสียง กว คว และ ฟ คล้ายคลึงกัน เมื่อออกเสียง ก ล้วนจะแตะเพดานอ่อนพร้อมกันนั้นห่อปากเสียงก็จะกลายเป็นเสียงควบกล้ำแท้ กว ส่วน ฟ ฟันบนแตะริมฝีปากล่าง ลมจะสอดแทรกออกมาตามช่องฟันออกเสียงได้ง่ายกว่า กว หรือ คว เพราะเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเดียว นอกจากนี้ยังมีที่ออกหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำแท้ ขว คว เป็น ฝ อีกด้วย เช่น ขวัญ เป็น ฝน ..."

ในการแก้ไขปัญหการออกเสียงคำควบกล้ำที่ไม่ถูกต้องชัดเจนนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกฝนการออกเสียงอย่างถูกวิธีซึ่ง ประเสริฐ เชยชิต. (2528:5) กล่าวไว้สอดคล้องกับ รฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2539:57-58) ไว้ว่าปัญหการออกเสียงให้ชัดเจนนี้สารธมาแก้ไขได้ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ฉะนั้นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้อยู่เสมอจะทำให้ให้นักเรียนใช้ได้อย่างถูกต้องและเกิดความชำนาญ การออกเสียงผิดเพี้ยนไปเช่นนี้เป็นสิ่งแก้ไขได้ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องและฝึกบ่อยๆ จนได้ผล ครูที่สอนไม่ควรปล่อยปละละเลยควรฝึกนักเรียนมาแต่ต้น จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่าสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยยังไม่มีหลากหลายส่วนมากจะเป็นแบบฝึกหัด เกม วรรณกรรมเล่มเล็ก และแบบฝึกทักษะเป็นส่วนใหญ่ ครูผู้สอนมักใช้แบบฝึกหัดการใช้แบบฝึกต่างๆ เป็นเครื่องมือให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาแต่การใช้แบบฝึกครูผู้สอนจะต้องอยู่ด้วยเท่านั้นเป็นผู้แนะนำผู้เรียน ครูต้องตรวจความถูกต้องของแบบฝึกและแบบฝึกต้องมีหลายๆ แบบจัดสรรเนื้อหาให้พอเหมาะกับความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นจึงสมควรที่จะต้องมียุทธวิธีที่เหมาะสมที่สามารถใช้เรียนรู้ด้วยตนเองได้

สาเหตุที่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจนั้นมีสาเหตุหลายอย่าง แต่ที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก คือการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอน เพราะครูยังใช้รูปแบบการสอนที่ยึดตัวครูเป็นหลักและปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยนั้นเมื่อนักเรียนเรียนโดยขาดสิ่งจูงใจในการเรียนและรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยประกอบกับครูวิชาภาษาไทยบางคนที่มีประสบการณ์การสอนมายาวนานไม่ยอมเปลี่ยนแปลงและคิดหาเทคนิคใหม่ๆ มาใช้สอน (อัจจิมา เกิดผล. 2536:9-10) ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT) ช่วงชั้นที่ 1 ของนักเรียนโรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 นั้นผลปรากฏว่านักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 กรุงเทพมหานคร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยคะแนนเฉลี่ย 17.21 คณิตศาสตร์ 19.44 วิทยาศาสตร์ 21.52 พบว่าในรายวิชาภาษาไทยได้คะแนนต่ำกว่าวิชาอื่น ซึ่งนักเรียนต้องสอบวัดผลประเมินผลเกณฑ์การผ่านช่วงชั้นที่ 1 และศึกษาต่อในช่วงชั้นที่ 2 ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการพัฒนาอยู่ในเกณฑ์พอใช้เฉลี่ยร้อยละ 57.37

วีดิทัศน์เป็นสื่อการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบเพราะได้รวบรวมสื่อต่างๆ ไว้ในลักษณะของสื่อประสม วีดิทัศน์เป็นสื่อที่ให้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงที่เข้าถึงผู้ชมได้มาก อิทธิพลนี้ได้ขยายขอบข่ายไปถึงผู้ชมที่อยู่ในวงการศึกษาในทุกระดับ ทั้งนี้เพราะผู้ชมยังคงใช้การฟังเป็นสื่อความเข้าใจถึงแม้จะมีภาพปรากฏบนจอความหมายจากคำพูด คำบรรยายหรือเสียงจะเป็นตัวช่วยเสริมความหมายของภาพให้ดียิ่งขึ้นด้วยการฟัง เนื่องจากเป็นการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 2 อย่างเพื่อให้ภาพและเสียงมีความสัมพันธ์กัน (สุรชัย สิกขาบัณฑิต.2528:29) และเนื่องจากมนุษย์เรามีการเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 จากการดู 75% การฟัง 13% การสัมผัส 6% การดมกลิ่น 3% การลิ้มรส 3% (Dale. 1956:134) ซึ่งช่วยให้ครูดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกันและมีมาตรฐานเดียวกัน อีกทั้งยังสามารถนำมาทบทวนดูได้หลายครั้งและสะดวกในการนำไปฝึกฝนการออกเสียงอย่างถูกวิธี

ดังนั้นถ้าเรานำสื่อวีดิทัศน์มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมแล้ว ย่อมเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน นอกจากจะใช้วิธีการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลที่มีความเหมาะสมแล้วสื่อการเรียนการสอนยังเป็นส่วนหนึ่ง ที่สามารถใช้ในการพัฒนาการศึกษาซึ่งได้รับความนิยมในยุคโลกาภิวัตน์นี้ และสามารถให้ความรู้ได้ทุกรูปแบบเริ่มจากความรู้ที่ง่ายไปหายาก ซึ่งใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และการศึกษานอกโรงเรียน (วสันต์ อดิศักดิ์. 2533:104) อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจในบทเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้นซึ่งง่ายกว่าสื่ออื่นๆ (วิจิตร ภักดีรัตน์.2536:284)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จะสามารถพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอนให้เกิดการเรียนรู้ได้รับประสบการณ์ในการฝึกการออกเสียงได้อย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและศึกษาผลการใช้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้บทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์เพื่อให้ประกอบการเรียนการสอน
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้องในการนำบทเรียนวีดิทัศน์การสอนที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอนสำหรับเนื้อหาวิชาอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ รวมทั้งหมด 11 คน และกลุ่มผู้ใช้ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง สุ่มมาจากจำนวน 5 ห้อง มีนักเรียนรวม 242 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างแรก เป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนทั้งหมด 11 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 รอบ

รอบที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 3 คน

รอบที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่สอง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง จำนวน 1 ห้อง รวมทั้งสิ้น 61 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ประกอบด้วย หลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนปัญญার্থย์ ดินแดง เนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ชั้นการฟังเพื่อแยกความแตกต่างของเสียงแบ่งออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง

- 1.1 ปอดและหลอดลม
- 1.2 ฝั่งการทำงานของปอด
- 1.3 กล่องเสียง
- 1.4 เส้นเสียง
- 1.5 บริเวณเหนือเส้นเสียง
- 1.6 บริเวณต่างๆ ของอวัยวะในช่องปาก
- 1.7 รูปตัดของลิ้นลักษณะต่าง ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการอ่านออกเสียง

- 2.1 หลักการอ่านออกเสียง ร ล
- 2.2 หลักการอ่านออกเสียง ควบกล้ำ ร ล ว
- 2.3 หลักการอ่านออกเสียง ฉ ช
- 2.4 หลักการอ่านออกเสียง ฑ ศ ษ ส
- 2.5 หลักการอ่านออกเสียง ฝ ฟ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **บทเรียนวีดิทัศน์การสอน** หมายถึง บทเรียนที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง วิธีการออกเสียงภาษาไทย ที่นำเสนอเนื้อหาวิชาในรูปแบบรายการวีดิทัศน์ด้วยการรวมเอาสื่อข้อความ ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงเข้ามาผสมผสานกันอย่างมีระบบ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยผ่านการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาแล้วบันทึกข้อมูลลงบนแผ่น DVD เนื่องจากปัจจุบันนี้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย

2. **การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์** หมายถึง การออกแบบและสร้างบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย เมื่อผ่านการประเมินคุณภาพรอบที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและสื่อเทคโนโลยีการศึกษาแล้วปรับปรุงบทเรียนวีดิทัศน์การสอนที่สร้างขึ้นแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพในรอบที่ 2 ปรับปรุงจนมีผลการประเมินเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. **คุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน** หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีที่มีต่อคุณลักษณะของบทเรียน ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินคุณภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ของคุณภาพต้องมีค่าเฉลี่ยจากการเินตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

4. **ผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์** หมายถึง จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนจำแนกตามระดับผล การเรียนดังนี้

ร้อยละของคะแนนเต็ม	ระดับผลการเรียน	ความหมาย
80 ขึ้นไป	4	ดีมาก
70-79	3	ดี
60-69	2	ปานกลาง
50-59	1	ปานกลาง
ต่ำกว่าร้อยละ 50	0	ต้องปรับปรุง

5. ผู้เชี่ยวชาญ แบ่งเป็น 2 ด้าน

5.1 **ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางด้านเอกวิชา ภาษาไทย และมีประสบการณ์การทำงานด้านการสอนวิชาภาษาไทยมีเกณฑ์ดังนี้ ปริญญาตรีประสบการณ์ 10 ปี ปริญญาโทมีประสบการณ์ 5 ปี ปริญญาเอกมีประสบการณ์ 3 ปี

5.2 **ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางด้าน เอกเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ทางการทำงานด้านเทคโนโลยีการศึกษามี เกณฑ์ดังนี้ ปริญญาตรีประสบการณ์ 10 ปี ปริญญาโทมีประสบการณ์ 5 ปี ปริญญาเอกมีประสบการณ์ 3 ปี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีทัศน์เพื่อการศึกษา
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

ความหมายของการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

การวิจัยและการพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development (R&D)) เป็นการวิจัยทางการศึกษาประเภทหนึ่ง ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เกย์. (Gay. 1976:8) ได้กล่าวถึงงานวิจัยและพัฒนาไว้ว่า เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ในโรงเรียน ซึ่งผลิตภัณฑ์จากการวิจัยและพัฒนาจะหมายถึงวัสดุอุปกรณ์ ของครูที่ใช้ในการฝึกอบรม วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สื่อการสอน และระบบการจัดการ การวิจัยและพัฒนาจะครอบคลุมถึงการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ลักษณะของผู้เรียน ระยะเวลาในการใช้ผลิตภัณฑ์ ดังนั้นผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากการวิจัยและพัฒนาจะพัฒนาตามความต้องการเฉพาะซึ่งขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่ต้องการ

บอร์กและกอลล์. (Borg and Gall. 1989:782) ได้ให้ความหมายของการวิจัยและพัฒนาว่าเป็น กระบวนการพัฒนาและนำมาซึ่งเหตุผลของผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา โดยผลิตภัณฑ์นี้จะไม่ได้อ้างอิงเฉพาะตำรา พิล์ม หรือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์เท่านั้น แต่ยังหมายถึงวิธีการและโปรแกรมการศึกษา จุดเน้นของการวิจัยและพัฒนา คือ การพัฒนาโปรแกรมที่จะทำให้เกิดระบบการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์และการฝึกอบรมบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

จุดมุ่งหมายของการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

บอร์ก และ กอลล์. (Borg and Gall. 1989:782) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่า เป็นการค้นหาคำตอบใหม่ ซึ่งเกี่ยวกับพื้นฐาน (การวิจัยพื้นฐาน) หรือ เกี่ยวกับการไปใช้ในการศึกษา (การวิจัยประยุกต์) มิได้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ และถึงแม้ว่าการวิจัยประยุกต์จะมีการผลิตสื่อหรือผลิตภัณฑ์ขึ้นมา แต่ก็เพียงเพื่อใช้ในการทดสอบสมมุติฐานของผู้วิจัยเท่านั้นจึงค่อนข้างยากที่จะนำผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไปใช้จริงในโรงเรียน หนทางที่จะช่วยเชื่อมต่อระหว่างช่องว่างของการวิจัยกับการใช้จริงในการศึกษาก็คือ การ

วิจัยและพัฒนา ซึ่งจะใช้สิ่งที่ค้นพบในการวิจัยพื้นฐานการวิจัยประยุกต์ และการทดสอบการใช้ผลิตภัณฑ์จริง ในโรงเรียน มาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นการรวมเอาการวิจัยพื้นฐานการวิจัยประยุกต์และการใช้จริงในโรงเรียนมาแปลงลงไปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่ผลิตขึ้น

การดำเนินการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา ซึ่งอ้างอิงมาจาก R&D Cycle ประกอบด้วยการศึกษาวิจัยเพื่อหาผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาแก้ปัญหการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะอยู่บนพื้นฐานของปัญหาที่ค้นพบ โดยมีการทดสอบภาคสนามเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดของผลิตภัณฑ์ และทำการทดสอบหลายๆ ครั้งจนกระทั่งผลการทดสอบภาคสนามชี้บ่งว่าผลิตภัณฑ์สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (Borg and Gall. 1989:782) โดยขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนา มี 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นนี้เป็นการกำหนดความต้องการ การพิจารณาบทวนการเขียน การศึกษางานวิจัย และการเขียนความสำคัญและที่มา

2. การวางแผน

ขั้นนี้จะระบุทักษะในการเรียน การอธิบายวัตถุประสงค์ และสืบเนื่องการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

3. การพัฒนาลักษณะของผลิตภัณฑ์ในเบื้องต้น

ขั้นนี้จะเตรียมการเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ กระบวนการ และวิธีการประเมินผล

4. การทดสอบภาคสนามเบื้องต้น

ขั้นนี้จะทำการทดสอบในโรงเรียน 1-3 โรงเรียน นักเรียน 6-12 คน เก็บข้อมูลโดย การสัมภาษณ์ การสังเกต และการสอบถาม แล้วทำการวิเคราะห์ผล

5. การปรับปรุงผลิตภัณฑ์

ขั้นนี้จะทำการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ตามคำแนะนำจากขั้นที่ 4

6. การทดสอบภาคสนาม

ขั้นนี้จะทำการทดสอบในโรงเรียน 5-15 โรงเรียน นักเรียน 30-100 คน เก็บข้อมูลก่อนและหลังการใช้ผลิตภัณฑ์ ประเมินผลที่ได้กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมตามเหมาะสม

7. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์

ขั้นนี้จะปรับปรุงผลิตภัณฑ์ตามคำแนะนำจากขั้นที่ 6

8. การทดสอบการใช้ในภาคสนาม

ขั้นนี้จะทำการทดสอบในโรงเรียน 10-30 โรงเรียน นักเรียน 40-200 คน เก็บข้อมูลโดยการ สัมภาษณ์, การสังเกต และการทดสอบ แล้วทำการวิเคราะห์ผล

9. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย

ขั้นนี้จะปรับปรุงผลิตภัณฑ์ตามคำแนะนำจากขั้นที่ 8

10. การเผยแพร่และการนำเสนอ

ขั้นนี้จะจัดทำรายงานเพื่อเสนอต่อที่ประชุมและเผยแพร่ในวารสาร และควบคุมคุณภาพของการเผยแพร่ (Borg and Gall. 1989:784-785)

สรุปแล้วการวิจัยและพัฒนาเป็นรูปแบบการวิจัยที่จะทำให้การวิจัยการศึกษา ทั้งการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ ได้รับการนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการศึกษามากขึ้น เพราะการวิจัยและพัฒนาเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา ที่ใช้ในการจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาส่วนใหญ่เหมือนขั้นตอนการวิจัยการศึกษา การที่จะส่งเสริม และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาในเมืองไทย จึงไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินไป เพราะการวิจัยการศึกษาอย่างเป็นล่ำเป็นสันและเป็นกิจจะลักษณะในทางการศึกษานั้นก็มีการเปิดสอนการวิจัยการศึกษากันถึงระดับปริญญาเอก ดังนั้นหากวงการวิจัยการศึกษาของไทยจึงได้หันมาสนใจการวิจัย และพัฒนาเพิ่มขึ้นก็จะเป็นการทำให้มีการนำผลการวิจัยการศึกษาไปใช้กันกว้างขวางและเด่นชัดยิ่งขึ้นในอนาคต (บุญสืบ พันธุ์ดี. 2537:84-85)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

อาศิรา สามห้วย. (2538: บทคัดย่อ) เรื่อง “มารยาทไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน” โดยทำการผลิตบทเรียนวีดิทัศน์ 3 ตอน แล้วนำไปทำการทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 โรงเรียนเศรษฐเสถียร จำนวน 15 คน โดยกำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพไว้ที่ 80/80 ผลการวิจัยสรุปได้ว่าบทเรียนวีดิทัศน์ทั้ง 3 บทเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 91.67, 90.68 และ 87.83 ตามลำดับ

รัชณีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533: บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้าง “ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ” ผลปรากฏว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 96.31/82.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ที่ 80/80 นอกจากนี้ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นช่วยให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นและมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวีดิทัศน์การศึกษา

โทรทัศน์ (Television)

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชน (Mass Media) ที่แพร่ภาพทั้งเสียงได้พร้อมๆ กัน สามารถเปลี่ยน “นามธรรม” ให้เป็น “รูปธรรม” ทั้งในด้านความรู้ ข่าวสารบันเทิง เป็นสื่อมวลชนที่ทรงพลังมากในยุคปัจจุบัน

สามารถปลูกฝังค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อถือให้แก่ผู้ชมอย่างซ้ำๆ แต่คงทนนักการศึกษา จึงนำเอาโทรทัศน์ มาใช้พัฒนาการศึกษาในด้านต่างๆ โทรทัศน์สามารถใช้ในการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกันอย่าง ที่อุปกรณ์อย่างอื่นไม่สามารถทำได้ดีเท่า แหล่งที่ขาดแคลนครูอาจใช้โทรทัศน์แทนได้ เป็นเครื่องมือในการรณรงค์เรื่องความไม่รู้หนังสือ ปรับปรุงการเรียนการสอนได้ทุกระดับ ตอบสนองต่อผู้เรียนในกรณีที่ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความสามารถโดยเฉพาะของแต่ละวิชาได้ การใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา นั้นอาจทำได้โดยวิธีการออกอากาศในลักษณะโทรทัศน์วงจรเปิด (Open circuit) หรือวงจรปิด (Closed circuit) ก็ได้ (ชาญชัย อินทรสุนานนท์. 2539:14-15)

ประเภทของโทรทัศน์

ถ้าสื่อความมุ่งหมายของการออกบทเรียนโทรทัศน์ที่เน้นหนักไปในทางใดทางหนึ่งก็อาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. โทรทัศน์เพื่อการค้า (Commercial Television – C.T.V.) มุ่งตอบสนองต่อผู้ชมทุกระดับเน้นด้านธุรกิจการโฆษณาสินค้าเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะบทเรียนเป็นประเภทบันเทิงสลับโฆษณา มีการแทรกบทเรียนข่าวสารความรู้และเรื่องศิลปวัฒนธรรมบ้าง
2. โทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Television – E.T.V.) เน้นการเพิ่มพูนความรู้ให้ประชาชนทุกระดับ ในลักษณะข่าวสารความรู้ด้านต่างๆ เช่น ศิลปวัฒนธรรม กฎหมาย เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการทำมาหาเลี้ยงชีพ ฯลฯ เป็นการให้ความรู้กว้างๆ ทั่วไป
3. โทรทัศน์เพื่อการสอน (Instructional Television – I.T.V.) ลักษณะบทเรียนเป็นการสอนบทเรียนในห้องเรียนโดยตรง เนื้อหาจะตรงหลักสูตรมากที่สุด เน้นผู้ดูแลเฉพาะกลุ่มหรือระดับใดระดับหนึ่ง โดยเฉพาะทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ลักษณะการสอนจะคล้ายกับการสอนในห้องเรียนที่มีครูสอนจริงๆ ผู้เรียนในลักษณะนี้มีสิทธิ์ลงทะเลเบียนเรียนแล้วสมัครสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรได้ด้วยเมื่อเรียนครบหลักสูตรแล้ว

กล่าวได้ว่าด้วยคุณสมบัติของสื่อโทรทัศน์ที่ให้ทั้งภาพและเสียง จึงมีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้มาก และด้วยเทคนิคการผลิตสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ระบบดิจิทัล (Digital) มาช่วยสร้างภาพให้ดูเหมือนจริง (Virtual Reality) จนกระทั่งเกินความจริง (Sur-real) สื่อโทรทัศน์จึงช่วยเพิ่มประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางกว่าการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งประสบการณ์ในมิติแห่งความจริง (Reality) มิติแห่งการเวลา (Time) และมิติของสถานที่ (Space) จึงช่วยขยายโลกของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นโดยผ่านประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่ประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) กล่าวคือ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองต่อไป (วิภาอุตมฉันท. 2544 :19-22)

คุณสมบัติของสื่อการเรียนการสอน

การที่สื่อสามารถช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น เนื่องจากคุณสมบัติของสื่อในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการสื่อความหมาย คือ

1. คุณสมบัติในการจับยึด (Fixative Property) คือ การจับยึดประสบการณ์กิจกรรม ต่าง ๆ เอาไว้ เพื่อให้ผู้ชมผู้ฟังมีแบบอย่างที่จะทำตาม หรือพิจารณาเปรียบเทียบ เช่น การบันทึกเสียง บันทึกภาพด้วยภาพยนตร์หรือบันทึกวิดีโอเอาไว้เพื่อเปิดฟัง และดูแล้วทดลองตาม จะเปิดฟังหรือดู ก็เห็น ก็รู้ก็ได้ ทำให้ได้เรียนรู้คิดสร้างปรับปรุง พัฒนาการการสื่อความหมายได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. คุณสมบัติในการจัดกระทำ (Manipulative Property) คือการจัดกระทำลักษณะของสารให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสื่อความหมายได้ เช่น ลักษณะการเจริญเติบโตของต้นไม้ ก็กระทำให้เห็นการเจริญเติบโตเร็วขึ้น โดยการถ่ายภาพแบบ Time lapse สิ่งที่เคยเคลื่อนไหวเร็วก็เปลี่ยนไปถ่ายแบบ Slow Motion ทำให้ เคลื่อนไหวเร็วดูช้าลง จึงเห็นขั้นตอนการเคลื่อนไหวได้ละเอียดขึ้น หรือการบันทึกคำบรรยายต่างๆ ก็ตัดส่วนที่ไม่ต้องการออก หรือเพิ่มส่วนที่ต้องการเข้าก็ทำได้หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นระยะเวลาหนึ่งหลายๆ เหตุการณ์ก็นำมาตัดต่อจัดเรียงลำดับ บันทึกเป็นวิดีโอจากเหตุการณ์ที่กินเวลานานหลายเดือนลงเหลือเพียง 1 ชั่วโมงก็ได้

3. คุณสมบัติการแพร่กระจาย (Distribution Property) คือ คุณสมบัติในการขยายกระจายเพิ่มจำนวน ของสื่อให้มีหลายสำเนา ให้เข้าถึงกลุ่มคนได้จำนวนมาก ทั้งสามารถใช้ได้หลายครั้ง ไม่จำกัดจำนวน ซึ่งคุณสมบัตินี้จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้มาก เช่น กรณีการขาดผู้สอน จำนวนผู้เรียนมากเกินไปหรือความแตกต่างของผู้เรียน เป็นต้น นอกจากนี้ยังเปิดให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนในระบบโรงเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยการใช้สื่อสารมวลชล เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และอื่นๆ (ชาญชัย อินทรสุนานนท์. 2539:15-16)

การเลือกสื่อประกอบการสอน

การเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระบบใดก็ตามผู้เรียนจะเรียนโดยการรับรู้ข้อมูลจากสื่อต่างๆ ได้หลายช่องทาง (ชาญชัย อินทรสุนานนท์. 2539:158) เช่น การอ่านการเห็นจากสายตา การฟังจากหู การได้กลิ่นจากจมูก การชิมรสจากลิ้น หรือการสัมผัสจับต้องด้วยมือ เป็นต้น ซึ่งประสาทที่รับรู้นี้เรียกว่า ประสาทสัมผัสทั้งห้า หรือช่องทางทั้งห้าแต่ละช่องทางก็จะมีประสิทธิภาพในการรับรู้ข้อมูลได้มากบ้างน้อยบ้างต่างกันออกไป ตามผลจากการวิจัยที่ได้ คือ ทางตา 75% ทางหู 13% ทางผิวหนัง (มือ) 6% ทางจมูก 3% ทางลิ้น 3%

ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงต้องศึกษาถึงสื่อที่จะใช้ในการเรียนการสอน และพิจารณาดูว่าควรจะใช้ช่องทางใดหรือหลายช่องทางร่วมกันจึงจะดี

การเลือกสื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน จึงควรพิจารณาก่อนว่าสื่อนั้นมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ อย่างไร ซึ่งแต่แน่นอนว่า "การเรียนรู้" นั้น คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ฉะนั้น สื่อทั่วไปก็คือ สื่อที่จะช่วยให้การเรียนรู้ได้ง่าย เร็ว สามารถช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นไปได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเลือกสื่อมาใช้จึงเป็นเรื่องสำคัญและต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้วย

สื่อที่ดีนั้นควรเป็นสื่อที่เข้ากันได้กับเนื้อหาที่จัดไว้ สามารถชี้จุดสำคัญของเนื้อหาได้ชัดเจน ให้ข้อมูลที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทั้งยังจะต้องอยู่ในระดับเดียวกับเนื้อหา คือ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไปต่อการทำความเข้าใจของผู้เรียน ในการเลือกสื่อมาใช้อาจจะมีแตกต่างกันในชนิดของสื่อบ้าง แต่ก็ไม่ควรต่างไปจากที่นักเรียนต้องการมากจนเกินไปนัก ควรเลือกสื่อโดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง พิจารณาความต้องการและความเหมาะสมกับผู้เรียน มิใช่พิจารณาตามความเห็นของครู ครูใหญ่ ศึกษาเทคนิค หรือศึกษาธิการเท่านั้น การเลือกสื่อที่ไม่เป็นที่ต้องการของนักเรียนอาจจะกลายเป็นความสูญเสียเปล่าทางการเรียนการสอนได้

นักการศึกษาบางกลุ่มได้วิจัยพบอีกว่าสื่อโสตทัศน (Audio Visual Media) เป็นสื่อที่สามารถใช้ประสาทสัมผัสทางหูและตาหรือทั้งสองทางเป็นการสื่อความหมายที่ได้ผลดี สามารถเพิ่มความเชื่อถือของกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น เพราะสามารถมองเห็นเหตุการณ์ได้ด้วยตาและได้ยินด้วยหูของตนเอง ซึ่งผลของการวิจัยก็คือ มนุษย์เราเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ คือ ทางตา 83% ทางหู 11% จมูก 3.5% กาย 1.5% ลิ้น 1.5%

จะเห็นได้ว่าประสาทสัมผัสทางตานั้นให้การเรียนรู้ได้มากกว่า ผลการวิจัยในตอนต้นอีกเกือบ 10% เมื่อใช้สื่อโสตทัศน ฉะนั้นสื่อโสตทัศนจึงสามารถขจัดปัญหาเกี่ยวกับลักษณะ Verbalism ได้เป็นอย่างดีเพราะสื่อโสตทัศนมีลักษณะที่เป็นจริง (Realistic) และเป็นรูปธรรม (Concrete) มากกว่าตัวหนังสือล้วนๆ และดีกว่าสื่อที่ใช้ภาษาพูด (Verbalism) เป็นหลัก จึงทำให้การสื่อความหมายง่ายขึ้น มีลักษณะเป็นรูปธรรมมากขึ้นและจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้สูงขึ้น

วิดิทัศน์การศึกษา

ปัจจุบันวิดิทัศน์เป็นสื่อการสอนที่มีบทบาทอย่างมากในวงการศึกษ ช่วยในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้มากขึ้น ดังนั้นเราจึงควรจะได้ทราบความหมายของวิดิทัศน์ ซึ่งได้มีนักศึกษาได้ให้ความหมายหลายท่านดังนี้

คำว่า "วิดิทัศน์" เป็นคำที่คณะกรรมการบัญญัติศัพท์วิทยาศาสตร์ราชบัณฑิตยสถานบัญญัติขึ้น เพื่อใช้ในเชิงวิชาการปัจจุบันเรามักจะคุ้นกับคำว่า "ภาพทัศน์" หรือ "แถบภาพ" ซึ่งก็ล้วนมีความหมายเดียวกันทั้งสิ้น

"วิดิทัศน์" หมายถึง กระบวนการบันทึกและเก็บสัญญาณทางด้านภาพและสัญญาณทางเสียงไว้ในสื่อกลางที่เป็นวัสดุทางแม่เหล็กไฟฟ้า และรวมไปถึงกระบวนการถ่ายทอดภาพและเสียงโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ไปสู่ผู้รับด้วย

วีดิทัศน์หรือแถบวีดิทัศน์ หมายถึง วัสดุที่บันทึกหรือเก็บสัญญาณเสียงหรือ ข้อมูลอื่นใดที่ต้องการไว้ในรูปเส้นแรงแม่เหล็ก มีลักษณะคล้ายกับแถบบันทึกเสียงนั่นเอง เนื้อแถบวีดิทัศน์ทำด้วยสาร Polyester บางแต่เหนียว แข็งแรง ไม่ยืด ด้านล่างฉาบด้วยสาร Antristatic Carbom เพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตที่จะเกิดขึ้นบนเนื้อแถบวีดิทัศน์ เช่น เพอร์ออกไซด์ โครเมียมออกไซด์ เหล็กออกไซด์ (Metal Oxide) เป็นต้น เพื่อทำหน้าที่เป็นสัญญาณแม่เหล็กไฟฟ้า ที่ได้รับมาจาก หัวแม่เหล็กด้านบนนี้จะถูกขัดผิวหน้าไว้ให้ดูเรียบเป็นมันวาว เพื่อให้เดินผ่านหัวแม่เหล็กได้สะดวกนั่นเอง แถบวีดิทัศน์จะถูกบรรจุไว้ในล้อหรือในตลับอีกทอดหนึ่ง (บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ.2534:180)

สมบุญธร์ สงวนญาติ. (2534:233) ให้คำจำกัดความของวีดิทัศน์ (Video tape) ว่าหมายถึง วัสดุที่สามารถบันทึกภาพเคลื่อนไหวลงในเส้นเทปบันทึกภาพ ในรูปของสนามแม่เหล็ก โดยใช้กล้องภาพโทรทัศน์เปลี่ยนภาพเป็นสัญญาณทางไฟฟ้า แล้วนำสัญญาณทางไฟฟ้ามาบันทึกไว้ในรูปของสนามแม่เหล็กบนเส้นเทปโดยใช้เครื่องเทปบันทึกภาพ (Video Tape Recorder) เมื่อต้องการจะดูภาพเครื่องเทปบันทึกภาพจะสามารถนำเอาภาพที่เก็บไว้ในรูปของสนามแม่เหล็กบนเส้นเทปเปลี่ยนกลับมาเป็นสัญญาณทางไฟฟ้าส่งต่อไปยังเครื่องรับโทรทัศน์หรือมอนิเตอร์จะเกิดภาพเคลื่อนไหวปรากฏบนจอเครื่องรับได้เป็นภาพไหว มีสีสวยงามเหมือนธรรมชาติ

วิจิตร ภักดีรัตน์. (2523:74-75) ได้อธิบายความหมายของโทรทัศน์ว่า หมายถึง ส่งภาพและเสียงโดยเครื่องส่งและเครื่องรับอิเล็กทรอนิกส์ ออกอากาศด้วยกระแสคลื่นวิทยุที่ใช้ไฟฟ้าเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากเครื่องส่งไปยังเครื่องรับที่อยู่ห่างไกลหรือส่งและรับทางสายเคเบิลก็ได้

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า วีดิทัศน์ หมายถึง วัสดุที่ทำการบันทึกหรือเก็บสัญญาณภาพและสัญญาณเสียงไว้ในรูปเส้นแรงแม่เหล็ก นอกจากนี้ยังหมายถึง การส่งภาพและเสียงโดยเครื่องส่งและเครื่องรับอิเล็กทรอนิกส์ จะเกิดภาพเคลื่อนไหวปรากฏบนจอเครื่องรับได้เป็นภาพเคลื่อนไหวที่มีสีสวยงามเหมือนธรรมชาติและสามารถส่งสัญญาณไปยังสถานที่อยู่ห่างไกลได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ดูเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง

คุณค่าของวีดิทัศน์

วีดิทัศน์เป็นสื่อการศึกษาที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพและได้ยินเสียงไปพร้อมๆ กัน ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความสนใจในการเรียนได้เป็นอย่างมาก โดยให้ความรู้ในรูปแบบตั้งแต่ความรู้ง่ายๆ ไปหาความรู้ที่ยากได้เป็นเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับการสอนโดยครูเหมือนกัน (พินิต วัฒน. 2520:11) ทั้งยังสามารถนำบทเรียนเก่ามาสอนซ้ำให้เด็กได้ชมใหม่โดยไม่ผิดเพี้ยนทุกเวลาที่ต้องการทุกบทเรียน (มนต์ชัย นินนาทนท์. 2526:70) บทเรียนโทรทัศน์สามารถบันทึกเทปเก็บไว้ในห้องสมุดและนำมาใช้ได้เมื่อต้องการบทเรียนที่บันทึกไว้ สามารถนำมาใช้สนองความ

ต้องการตามความแตกต่างของบุคคลได้ไม่ว่าจะเป็นเด็กเก่งหรือไม่เก่งก็ตาม นอกจากนั้นโทรทัศน์ยังเป็น สื่อทัศนวิสัยที่มีราคาไม่แพงหาง่าย และเก็บรักษาง่าย (สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต.2528:49)

สนั่น ปัทมะทิน. (2527:72-75) ได้กล่าวถึงคุณค่าของวิทยุทัศน์ไว้ดังนี้

1. สามารถดูภาพและฟังเสียงได้สะดวกโดยไม่ต้องการความมืดเหมือนภาพยนตร์
2. ขอบบทรียนไหนก็เล่นซ้ำได้ตามความต้องการ แต่โทรทัศน์ที่ออกอากาศตามปกติไม่สามารถทำได้
3. เล่นเมื่อไรก็ได้ไม่ต้องเวลาเหมือนโทรทัศน์ตรวดไฟที่มีไฟฟ้า
4. มีอิสระในการเลือกชมบทเรียนอื่นได้ตามต้องการเท่าที่จะหาวิทยุทัศน์ได้ ไม่ต้องทนดูบทเรียน โฆษณาน่าเบื่อหน่าย หรือชมบทเรียนที่ไม่ชอบทางโทรทัศน์
5. ช่วยบ้านที่มีไฟฟ้าใช้แต่รับภาพและเสียงทางโทรทัศน์ไม่ชัดหรือรับไม่ได้เลยให้ได้รับความบันเทิงจากวิทยุทัศน์แทนโทรทัศน์
6. บันทึกภาพและเสียงจากโทรทัศน์โดยตรงได้ตามต้องการ
7. บันทึกภาพและเสียงตรงจากภาพยนตร์ได้โดยใช้เครื่องประกอบ
8. ถ่ายบันทึกภาพและเสียงแบบถ่ายภาพยนตร์โดยใช้กล้องโทรทัศน์บันทึกลงบนวิทยุทัศน์ได้ตามความต้องการ

การผลิตบทเรียนวิทยุทัศน์การสอน

ในการผลิตบทเรียนวิทยุทัศน์การสอนให้มีคุณภาพนั้น จะต้องมีส่วนขั้นตอนในการผลิตที่ดี พินิต วัฒน. (2520:19-20) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะมีการวางแผนและมีขั้นตอนการผลิตดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนให้ชัด
2. กำหนดเนื้อหาให้ครอบคลุมและตอบสนองจุดมุ่งหมาย
3. วิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับวัย ความสามารถ ความรู้พิเศษ ความสนใจพื้นฐานทางวัฒนธรรมและอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการผลิตบทเรียนที่เหมาะสม
4. การเลือกครูต้องเลือกอย่างพิถีพิถัน โดยปกติจะเลือกครูที่สอนเก่ง แต่ต้องระวังเพราะครูที่สอน เก่งนั้น บางครั้งอาจสอนได้ไม่ดีเท่าการสอนหน้าห้อง นอกจากนั้นบุคลิกลักษณะของครูต้องเหมาะสมกับ ธรรมชาติของวิชาที่สอนด้วย การคัดเลือกครูที่จะสอนบทเรียนทางบทเรียนวิทยุทัศน์การสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ขั้นตอนการผลิตบทเรียนวิทยุทัศน์การสอน

เพื่อให้การดำเนินงานในการผลิตบทเรียนวิทยุทัศน์การสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีปัญหาน้อย จะต้องดำเนินงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

1. การวางแผน กำหนดจุดประสงค์และกลุ่มเป้าหมายของผู้ชม

2. รวบรวมข้อมูล จะต้องรวบรวมเอกสารข้อมูลหลายๆ ด้าน ซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวางและเจาะลึก ซึ่งมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3. คัดเลือกเอกสาร ในระดับนี้การผลิตบทเรียนจะต้องเลือกเอกสารที่เกี่ยวข้องและตรงจุดประสงค์ที่ทำ
 4. การเขียนบท เตรียมเนื้อหาที่จะนำไปเขียนบทถ่ายทำเทปวีดิทัศน์แต่เนิ่นๆ
 5. เตรียมการบันทึกบทเรียนวีดิทัศน์ จัดทำตารางมอบหมายเจ้าหน้าที่ทำงานและห้องถ่ายทำโทรทัศน์
 6. งานด้านศิลปกรรม เตรียมการเขียนไตเติ้ลชื่อเรื่อง การจัดฉาก
 7. การถ่ายทำบทเรียนวีดิทัศน์ เตรียมการเกี่ยวกับกล้องถ่ายทำโทรทัศน์ อุปกรณ์แสงสว่าง เครื่องบันทึกบทเรียนวีดิทัศน์และเสียง
 8. การตัดต่อลำดับภาพ เตรียมอุปกรณ์เครื่องตัดต่อภาพ
 9. การบันทึกเสียง ดำเนินการบันทึกเสียงคำบรรยายดนตรีประกอบ และเสียงอื่นๆ
 10. ตรวจสอบบทเรียน เตรียมการอุปกรณ์เครื่องบันทึกบทเรียนวีดิทัศน์ เครื่องรับโทรทัศน์เพื่อเปิดดูบทเรียนที่ถ่ายทำและตัดต่อเสร็จแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
 11. เสนอบทเรียน นำบทเรียนเทปวีดิทัศน์ที่เสร็จสมบูรณ์แล้วมาเปิดให้ผู้ชมดู
 12. ประเมินผล ทำแบบสอบถามให้ผู้ชมประเมินผลและวิจารณ์
- ตามที่กล่าวมาโดยย่อทั้ง 12 ข้อนี้ เป็นหลักกว้างๆ ในการวางแผนผลิตบทเรียนวีดิทัศน์ในทางปฏิบัติจะต้องศึกษารายละเอียดแต่ละหัวข้ออย่างลึกซึ้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวีดิทัศน์การศึกษา

อนันต์ สบฤกษ์. (2535) ได้ทำการสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องศัพท์สังคมศึกษาตามหลักสูตรวิชาครูพุทธศักราช 2530 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์จากการประเมินผลของคะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียน นักศึกษาทำคะแนนต่ำสุดได้ ร้อยละ 94 และนักศึกษาทำคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 จึงสรุปได้ว่า บทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องศัพท์สังคมศึกษาดนตรีไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่กำหนดไว้

สุทธิรา แก้วมณี. (2536 : 56) ได้ศึกษาประสิทธิภาพเทปวีดิทัศน์การสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้เทปวีดิทัศน์กับการสอนปกติแตกต่างกันที่ระดับ .01

พงศ์พันธ์ อันตะริกานนท์. (2539) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ด้วยตนเอง สำหรับฝึกอบรมบุคลากรทางสาธารณสุขในการเขียนบทวีดิทัศน์ ผลการทดลองพบว่าการเรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เทปวีดิทัศน์เป็นสื่อที่ให้ประโยชน์ได้หลายรูปแบบตั้งแต่ความรู้ที่ง่ายไปจนถึงขบวนการที่ซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เอกัตบุคคลแบบกลุ่ม และสามารถเข้าถึงคนจำนวนมากในเวลาพร้อมๆ กันได้ นำเสนอข้อมูลต่างๆ ได้อย่างครบถ้วนสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ชมได้ง่ายโดยใช้เวลาในการศึกษาไม่มาก เทปวีดิทัศน์จึงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับเป็นอุปกรณ์ทางการเรียนการสอน เป็นอุปกรณ์เสริมการสอนของครูในบางบทเรียน ทั้งยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านได้เป็นอย่างดี

สื่อการสอนวีดิทัศน์เป็นวัสดุที่ใช้ควบคู่ไปกับโทรทัศน์ และนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปในวงการศึกษา เนื่องจากสามารถเข้าถึงกลุ่มคนได้เป็นจำนวนมาก ผู้ชมสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้และทำความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องราวได้ในเวลาอันรวดเร็ว นับว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพอีกชนิดหนึ่ง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

แนวคิดทางการศึกษาแผนใหม่เน้นในเรื่องการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualized Differences) ความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้อาจมีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติวัฒนธรรมประสบการณ์ ความสามารถหรือความสนใจ สาเหตุเหล่านี้ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน ฉะนั้นจึงมีผู้คิดวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามความสามารถของแต่ละรายบุคคล เรียกรับการเรียนการสอนแบบนี้ว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตบุคคลหรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Individualized Instruction)

ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

พัชรี พลาวงศ์. (2526:83) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ว่าการเรียนด้วยตนเองหมายถึง วิธีเรียนชนิดหนึ่งที่มีโครงสร้างมีระบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้การเรียนแบบนี้ผู้เรียนอิสระในการเลือกเรียนตามเวลา สถานที่ ระยะเวลาในการเรียนแต่ละบทแต่ละเรื่องจะต้องอยู่จำกัดภายใต้โครงสร้างของบทเรียนนั้นๆ เพราะในแต่ละบทเรียนจะมีวิธีเรียนชี้แนะไว้ในคู่มือ (Study Guide)

โดยทั่วไปแล้ว การเรียนด้วยตนเองเป็นการประยุกต์ร่วมกันระหว่างเทคนิคและสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตัวอย่างของการจัดการเรียนโดยให้เรียนด้วยตนเอง เช่น การเรียนการสอนแบบโปรแกรม ชุดการเรียนการสอน การจัดตารางเรียนแบบยืดหยุ่นการเรียนการสอนแบบโมดูล การเรียนการสอนแบบ PSI ซึ่งวิธีเรียนเหล่านี้จะช่วยเสริมประสิทธิภาพของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่

จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเย่ และบริกส์. (Gagne ; & Brigs.1974:185-187) ได้กล่าวถึงการเรียนด้วยตนเองว่าเป็นหนทางที่ทำให้การสอนบรรลุจุดมุ่งหมายตามความต้องการ (Needs) และให้สอดคล้องกับบุคลิก (Characteristics) ของผู้เรียนแต่ละคนโดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 5 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินทักษะเบื้องต้นของผู้เรียน
2. เพื่อช่วยในการค้นหาจุดเริ่มต้นของผู้เรียนแต่ละคนในการจัดลำดับการเรียนตามจุดมุ่งหมาย
3. ช่วยในการจัดวัสดุและสื่อที่เหมาะสมกับการเรียน
4. เพื่อสะดวกต่อการประเมินผล และส่งเสริมความก้าวหน้าทางการเรียน ของนักเรียนแต่ละคน
5. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนตามอัตราความสามารถของตน

ลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนด้วยตนเองนั้น ประกอบด้วยประสบการณ์ในการเรียนที่ออกแบบเฉพาะสำหรับนักเรียนแต่ละคน โดยมีรากฐานจากการวิเคราะห์ความสนใจ และความต้องการของแต่ละคน ประสบการณ์ที่กำหนดนั้นจะถูกควบคุมโดยนักเรียนเอง นักเรียนจะจัดการควบคุมเวลาเองตามความสนใจและความสะดวกสบายของนักเรียน ซึ่งในเรื่องนี้ วัชร บุญสิงห์. (2533:417-418) ได้สรุปวิธีการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ว่า

1. จัดแผนการเรียนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน เช่น จัดชั้นเร่งรัดสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง มีตำราที่ใช้เรียนด้วยตนเอง จัดสอนซ่อมเสริม
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน เช่น การมอบหมายงานตามระดับความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
3. ใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน
4. การประเมินผลควรกำหนดให้เหมาะสมกับรายวิชาและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนด้วยตนเองแบ่งออกได้หลายประเภทตามทัศนะของผู้จัดแบ่ง เช่น กาเย่และบริกส์. (Gagne; & Brigs.1974:187) แบ่งประเภทการเรียนด้วยตนเองออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. แผนการเรียนแบบอิสระ (Independents Study Plan) เป็นการศึกษาที่ครูกับนักเรียนตกลงกันในเรื่องจุดมุ่งหมายของการเรียนแล้วให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าให้บรรลุจุดมุ่งหมายด้วยตนเอง

2. ศึกษาด้วยการควบคุมตนเอง (Self-directed Study) จะมีการตกลงในจุดมุ่งหมายเฉพาะกำหนดเอาไว้ แต่วิธีการศึกษานั้นเป็นเรื่องของนักเรียน ครูอาจแนะนำการอ่านและวัสดุศึกษาไว้ให้แล้วแต่นักเรียนจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ หากเขาผ่านการทดสอบก็ถือว่าใช้ได้

3. โปรแกรมผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered Programs) เป็นโปรแกรมที่จัดขึ้นกว้างๆ แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียน โดยมีวิชาแกน วิชาเสริม และวิชาเลือก

4. เรียนตามความเร็วของตน (Self-pacing) เป็นการเรียนที่ผู้เรียนเรียนตามอัตราความเร็ว หรือความสามารถของตนเอง มีการกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ตลอดจนเกณฑ์ต่างๆ เอาไว้ทุกคนเหมือนกัน ต่างกันที่เวลาที่ใช้ในการเรียน

5. การเรียนการสอนที่ผู้เรียนกำหนดเอง (Student-determined Instruction)

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนด้วยตนเองมีประโยชน์หลายประการ วีระ ไทยพานิช. (2529:126) ได้กล่าวถึงประโยชน์หรือลักษณะข้อดีของการเรียนด้วยตนเองไว้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามความสามารถของตน
2. เป็นการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. นักเรียนมีอิสระมากกว่าการสอนแบบปกติ
4. เป็นการจูงใจนักเรียน และนักเรียนจะชอบบรรยากาศในโรงเรียนมากขึ้น
5. ครูมีเวลาที่จะทำงานกับนักเรียนเป็นรายบุคคลเมื่อนักเรียนต้องการ

นอกจากนี้ ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526:188) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบเรียนด้วยตนเองไว้หลายประการดังนี้

1. หลักสูตรหรือรายวิชาถูกจัดไว้อย่างมีระเบียบ
2. ระบบการวัดผล ประกอบด้วย เครื่องมือวัดระดับความรู้ที่จะเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เนื้อหาประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนอย่างกว้างขวางตามบุคลิกภาพของผู้เรียน
4. กระบวนการสอนเหมาะสมกับบุคลากรในหน่วยงาน

การเรียนการสอนแบบเรียนด้วยตนเองยังเกื้อหนุนสภาพการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพดังนี้

1. ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสนใจ
2. ผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที
3. ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงตลอดเวลาในระหว่างการเรียนรู้
4. การเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้มีผู้สนใจทำการวิจัยอย่างกว้างขวางโดยทำการวิจัยในแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองกับการเรียนปกติ หรือเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยสื่อต่างๆ กับการเรียนรู้แบบปกติ เช่น เปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนโปรแกรม หรือ บทเรียนสำเร็จรูปด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนโมดูล เปรียบเทียบกับการเรียนจากการสอนปกติ รวมทั้งศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ เช่น เจตคติ ทักษะการฟัง การอ่าน เป็นต้น เช่น การวิจัยของ เวบบ์ และโฮวาร์ด. (Webb; & Howard.1977:356) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบเรียนด้วยตนเอง โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับเกรด 6 จาก 52 โรงเรียนทดลองกับวิชาคณิตศาสตร์และความเข้าใจภาษา ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองรวมเวลาครึ่งปีการศึกษาพบว่า การเรียนจากแบบเรียนด้วยตนเองได้ผลเป็นที่น่าพอใจของครูและผู้ปกครอง

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบเรียนด้วยตนเอง ในวิชาคณิตศาสตร์โดยการเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบเรียนด้วยตนเองด้วยบทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียนรู้ บทเรียนโมดูลได้กับการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งการวิจัยในลักษณะนี้พบว่า มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าการเรียนจากแบบเรียนด้วยตนเอง ด้วยบทเรียนโปรแกรม ด้วยชุดการเรียนรู้ ด้วยบทเรียนโมดูล ได้ผลดีกว่าการเรียนด้วยการสอนแบบปกติ อาทิเช่น เสถียร ศิริสถิตกุล. (2521:36-38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง เรื่องความสัมพันธ์และฟังก์ชันโดยใช้หน่วยการเรียนการสอนกับการสอนปกติ ผลปรากฏว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ มานพ ชัยดิเสก. (2519:43) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง เซตและความสัมพันธ์ แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ ผลปรากฏว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญในปีเดียวกันนี้ สุพจน์ ไชยสังข์. (2519:38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็นแก่นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยในระดับมัธยมศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าการเรียนจากแบบเรียนด้วยตนเอง ด้วยบทเรียนโปรแกรม ด้วยชุดการเรียนการสอน ได้ผลดีกว่าการเรียนจากการสอนปกติ อาทิเช่น สุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม. (2523:31-35) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเมตริกซ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนการสอนกับการสอนปกติ ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเมตริกซ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ วิวรรณ วนิชอาภิชาติ. (2519:21-23) ได้ทดลองเปรียบเทียบผลการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเมตริกซ์และดีเทอร์มิแนนต์เบื้องต้นในระดับ ม.ศ.1 โดยใช้เปรียบเทียบโปรแกรมกับการสอนปกติผลปรากฏว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนด้วยตนเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามความสามารถสนองต่อความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน ซึ่งแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนฝึกให้ช่างสังเกต มีความเพียรการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อการเรียน แบบเรียนรู้ด้วยตนเองขั้นสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการ และความรู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษา ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคลภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็น การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม

วิสัยทัศน์

ภาษาไทยเป็น เครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน และใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตน ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้

เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้แสวงหาความรู้ และประสบการณ์เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง ความภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความงดงามในชีวิตการเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิดการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์คิดวิพากษ์วิจารณ์คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม ย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือ และเชื่อถือด้วยภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟัง เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูด การเขียนเป็นทักษะของการแสดงออก ด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะสามารถใช้คำเรียบเรียงความคิด ความรู้ การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ได้ตรงตามความหมายถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล ที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้นยังมีวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่นของเด็กเพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งมีคุณค่าการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยม ดังนี้

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
2. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ
4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนและสร้างสรรค์งานอาชีพ
5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทยภูมิใจชื่นชมในวรรณคดี และวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย
6. สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล
7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
8. มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กระบวนการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย 4 (สาระพื้นฐาน) ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 การอ่าน

การอ่านคำที่มีอักษรนำ อักษรควบ ตัวการันต์ การผันวรรณยุกต์ มาตราตัวสะกด คำพ้องเสียง คำพ้องรูป และอักษรย่อได้ถูกต้อง อ่านได้ชัดเจน จำคำได้แม่นยำและเข้าใจหลักการอ่าน นำไปสู่การเขียนคำถูกต้อง อ่านเรื่องที่กำหนดได้คล่องและเร็วเข้าใจความหมายของคำประโยค และข้อความ อ่านเรื่องที่เป็นการบรรยาย การพรรณนา และการเปรียบเทียบ เข้าใจสำนวนโวหาร และความหมายของสำนวนโวหาร อ่านเรื่องที่กำหนด ใช้บริบททำความเข้าใจถ้อยคำสำนวนและเนื้อเรื่อง ใช้คำถาม หาคำสำคัญ ใช้แผนภาพโครงเรื่อง หรือแผนภาพความคิด พัฒนาความเข้าใจการอ่าน อ่านในใจและจับใจความ หารายละเอียด แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ สรุปความเรื่องที่อ่านและอ่านได้เร็ว อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่าน

ทำนองเสนาะ การท่องจำบทอาขยานทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่านอย่างถูกต้องลักษณะ มารยาทการอ่าน และการมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

การเขียนสะกดคำ การเขียนคำบอก การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเลือกใช้คำเขียนประโยคและเรื่องราวเพื่อสื่อสารได้ตรงตามความหมาย การเขียนจดหมายลาครูและจดหมายถึงบิดามารดา การเขียนเรียงความ ย่อความ การเขียนเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและเรื่องราวจากจินตนาการ การเขียนเขียนบันทึกประจำวัน บันทึกข้อมูลหรือความรู้จากการอ่าน เขียนรายงานและเขียนกรอกบทเรียน การใช้ตัวเลขไทยในการเขียน มารยาทการเขียน การใช้แหล่งอ้างอิง และนิสัยรักการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด

การเลือกฟังและเลือกดูสิ่งที่เป็นความรู้และความบันเทิง จับใจความ วิเคราะห์แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นการสรุปเรื่อง การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูดและเรื่องที่ฟังและดูด้วยการใช้น้ำเสียงและกิริยาท่าทาง ในการพูด การพูดแสดงความรู้และความคิด การพูดรายงาน การอภิปราย การพูดซักถาม มารยาทการฟัง การดูและการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

การอ่านและเขียนสะกดคำทั้งคำในกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มวิชาอื่น คำในสื่อมวลชน ชนิดและหน้าที่ของคำในการเขียนประโยค ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย คำราชาศัพท์ทั้งค่านามราชาศัพท์ คำสรรพนามราชาศัพท์ คำกริยาราชศัพท์และคำสุภาพ การใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ การใช้พจนานุกรม ลักษณะคำไทยและคำภาษาต่างประเทศ การแต่งคำคล้องจอง กวีประพันธ์ต่าง ๆ และกลอนสี่ การใช้ทักษะแสดงภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารในการค้นคว้าและการดำรงชีวิต การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน การใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลในชุมชน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

อ่านนิทาน ตำนาน เรื่องสั้น สารคดี บทความ บทร้อยกรอง บทละคร ใช้หลักการพิจารณาคุณค่าของหนังสือ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การวัดและประเมินผล

ช่วงชั้นที่ 2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. อ่านคำที่มีมาตราตัวสะกด คำพ้องเสียง คำพ้องรูป และอักษรย่อได้ถูกต้อง อ่านได้ชัดเจน จำคำได้แม่นยำและเข้าใจหลักการอ่าน นำไปสู่การเขียนคำถูกต้อง
2. อ่านเรื่องที่กำหนดได้คล่องและเร็วเข้าใจความหมายของคำประโยค และข้อความอ่านเรื่องที่เป็นการบรรยาย การพรรณนา และการเปรียบเทียบ เข้าใจสำนวนโวหารและ ความหมายของสำนวนโวหาร

3. อ่านเรื่องที่กำหนด ใช้บริบททำความเข้าใจถ้อยคำ สำนวน และเนื้อเรื่อง ใช้คำถามหาคำสำคัญใช้แผนภาพโครงเรื่อง หรือแผนภาพความคิด พัฒนาความเข้าใจการอ่าน
4. อ่านในใจและจับใจความ หารายละเอียด แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ สรุปความเรื่องที่อ่าน และอ่านได้เร็ว
5. อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้คล่อง ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ ออกเสียงชัดเจน และอ่านทำนองเสนาะได้ตามลักษณะของคำประพันธ์
6. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้ถูกต้องสวยงาม และคัดได้เร็ว ถูกต้องตามหลักการเขียนอักษรไทย
7. เขียนจดหมายลาครู จดหมายถึงบิดามารดาได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนจดหมายใช้ภาษาที่สุภาพ และเขียนได้ตามจุดประสงค์ของการเขียน
8. เขียนเรียงความ ย่อความ การเขียนเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง และเรื่องราวจากจินตนาการ โดยใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน
9. ใช้ทักษะการเขียนเขียนบันทึกประจำวัน บันทึกข้อมูลหรือความรู้จากการอ่าน เขียนรายงานและเขียนรอกบทเรียนต่างๆ ได้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ ใช้ตัวเลขไทยในการเขียนบันทึกและเขียนรายงาน
10. เลือกฟังและเลือกดูสิ่งที่เป็นความรู้และความบันเทิง จับใจความ วิเคราะห์แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น สรุปเรื่องที่ฟังและดูด้วยการเล่าเรื่อง อภิปราย หรือเขียนย่อเรื่อง เขียนเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
11. อ่านและเขียนสะกดคำทั้งคำในกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยและวิชาอื่นๆ รวมทั้งคำในสื่อมวลชนได้ถูกต้องและแม่นยำ
12. ใช้คำและกลุ่มคำตามชนิดและหน้าที่ในการเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักการเขียนประโยค
13. ใช้คำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ในการสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์
14. อ่านนิทาน เรื่องสั้น สารคดี บทความ บทร้อยกรอง และบทละคร และพิจารณาคุณค่าของเรื่องที่อ่านแสดงความคิดเห็นด้วยการอภิปราย รายงาน หรือเขียนแสดงความคิดเห็น
15. อ่านคำที่มีอักษรนำ อักษรควบ คำที่มีตัวการ์นต์ เครื่องหมายวรรคตอน และการผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง อ่านได้ชัดเจนจำคำได้แม่นยำและเข้าใจหลักการอ่านนำไปสู่การเขียนคำถูกต้อง
16. ท่องจำบทอาขยานได้ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองที่ไพเราะมีความงดงาม และมีคุณค่าทางความคิดอธิบายข้อความที่ท่องจำและนำคุณค่าไปใช้อ้างอิงได้
17. อ่านหนังสือจากมุมหนังสือ ห้องสมุด และแหล่งเรียนรู้ เลือกอ่านหนังสือหรือสารสนเทศทั้งสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ตรงตามจุดประสงค์ อ่านตรวจสอบความรู้อ่านเพื่อค้นคว้าและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
18. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง วางสระและวรรณยุกต์ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทย และเขียนคำบอกถูกต้อง
19. เลือกใช้คำเขียนประโยค เรื่องราวต่างๆ เพื่อสื่อสารได้ตรงตามความหมาย
20. พูดย่อแสดงความรู้ ความคิด พูดย่อรายงาน อภิปราย พูดย่อซักถามได้เหมาะสมแก่เรื่อง และจุดประสงค์

21. มีมารยาทการฟังและการดู ไม่พูดคุยกันระหว่างฟังในห้องเรียนและที่ประชุม ฟังอย่างมีสมาธิ ตั้งใจฟัง จดบันทึกความรู้ขณะฟัง
22. ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องทั้งค่านามราชาศัพท์ สรรพนามราชาศัพท์ คำกริยาราชศัพท์ที่ใช้ทั้งพระมหากษัตริย์ และพระราชวงศ์ และใช้คำสุภาพทั้งการพูดและการเขียน
23. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารในการค้นคว้าพัฒนาความรู้และการดำรงชีวิตด้วยการนำไปใช้สื่อสารกับผู้อื่นอย่างถูกต้อง
24. ใช้พจนานุกรมพัฒนาการอ่านคำและเขียนคำได้ถูกต้องรวมทั้งหาความหมายของคำที่มาของคำ
25. อธิบายลักษณะคำไทยและคำภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง
26. แต่งคำประพันธ์ง่ายๆ ประเภทกาพย์ กลอนสี่ คำคล้องจองได้ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และใช้ภาษาที่งดงาม
27. เข้าใจการใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลต่างๆ ในชุมชนด้วยการอธิบายความหมายของถ้อยคำ และใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลต่างๆ ได้ถูกต้อง
28. นำข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตจริงด้วยการอธิบาย หรือปฏิบัติตนตามข้อคิดเห็นจากการอ่าน

วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ปรากฏหรือปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่างๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความหมายได้

รุช พูซ. (Tooz. 1957:9-10) ให้ความหมายของการอ่านไว้โดยสรุปว่า การอ่านมีความหมายในลักษณะดังต่อไปนี้

1. การเข้าสู่แหล่งสำหรับการมีชีวิตอยู่และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
2. การก่อให้เกิดความจรรโลงใจและจิตใจที่ดี
3. การอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ซึ่งมี 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
4. การอ่านเป็นการช่วยส่งเสริมตัวเอง ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์
5. การอ่านเป็นการส่งเสริมอารมณ์ของแต่ละคนให้สัมพันธ์กับผู้อื่นในโลก เป็นการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

จึงกล่าวได้ว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายและสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ที่จะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเข้าใจที่ดีขึ้นรับรู้กระบวนการต่างๆ ในอันที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านตัวผู้อ่านขึ้นทำให้เป็นคนทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันคนในสังคมอันจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องเก็บสาระ เก็บใจความ เก็บความคิด เก็บทัศนคติ ตลอดจนมุมมองต่างๆ เพื่อจะได้ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเป็นกระบวนการต่อเนื่องซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ องค์ประกอบของการอ่านมีด้วยกัน 5 ประการ คือ

1. ผู้อ่าน
2. สาระ
3. ความหมาย
4. การเลือกความหมาย
5. การนำไปใช้

ในกระบวนการอ่านทั้ง 5 ประการนั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจอย่างครบถ้วนในเรื่องการทำความเข้าใจกับตัวอักษร ความคิด ข้อเท็จจริง ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนสาระที่แทรกมากับเนื้อหา และโดยเฉพาะการจะนำความรู้ออกไปใช้ประโยชน์นั้นจำเป็นต้องมีความเข้าใจเรื่องของประเภทของหนังสือ ความรู้เรื่องการอ่าน และการใช้ภาษาซึ่งเป็นอุปกรณ์สำคัญในการสื่อสาร ซึ่งจะได้กล่าวถึงโดยลำดับ

การแปลความ ได้แก่ ความเข้าใจเรื่องราวเดิมและสามารถแปลความหมายเป็นเรื่องใหม่ ภาษาใหม่ แต่คงเจตนาเดิม สรุปคือการอ่านให้รู้จริง ถูกต้อง

การขยายความ คือ การอ่านจนรู้ เข้าใจ สามารถนำไปใช้ได้พื้นฐานการอ่าน

การอ่านที่จะนำไปสู่การใช้ประโยชน์จากการอ่านได้นั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีพื้นฐานสำคัญดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา ทั้งเรื่องการใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษา
2. ความรู้เรื่องหนังสือ ความสำคัญของหนังสือและส่วนประกอบของหนังสือ
3. การรู้จักเลือกหนังสืออ่านให้เหมาะสมกับวัย และรู้วิธีอ่านหนังสือ
4. รู้จักแหล่งที่จะหาหนังสืออ่านได้

ลักษณะของนักอ่านที่ดี

ผู้ที่จะเป็นนักอ่านที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีสมาธิ
2. มีสมรรถภาพในการอ่าน
3. อ่านหนังสือเร็ว
4. มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาดี
5. มีนิสัยรักการอ่านและชอบบันทึก
6. มีความจำดี
7. มีความรู้เรื่องการใช้ห้องสมุด

8. ขอบสนทนากับผู้มีความรู้
9. หมั่นทบทวนติดตาม เรื่องที่อ่านสม่ำเสมอ
10. มีวิจารณ์ญาณในการอ่าน
11. อ่านทน
12. อ่านเป็น

ประเภทของหนังสือ

การแบ่งประเภทหนังสือนั้นผู้รู้หลายท่านมีวิธีจำแนกประเภทแตกต่างกันซึ่งอาจจะแบ่งออกเป็นหลายประเภทแล้วแต่ว่าจะใช้เกณฑ์อะไรในการแบ่ง เช่น แบ่งตามรูปแบบหรือลักษณะคำประพันธ์ที่ใช้ก็จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ร้อยแก้วและร้อยกรอง บางทีอาจแบ่งตามเนื้อหาว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น เรื่องประวัติศาสตร์ ลึกลับ สยองขวัญ เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องชวนขัน ฯลฯ ซึ่งก็อาจจะแบ่งได้เป็นหลายประเภท ผู้รู้บางท่านก็แบ่งออกตามวาระการตีพิมพ์บ้าง ตามแนวคิดของเรื่องบ้าง ตามจุดมุ่งหมายการแต่งบ้าง แต่โดยทั่วไปแล้วเป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่าการแบ่งประเภทหนังสือนิยมแบ่งตามสาระของเรื่อง คือ บันเทิงคดีและสารคดี บันเทิงคดี คือ เรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อความสนุกสนานและสารคดีคือเรื่องที่มุ่งให้สาระและข้อเท็จจริง

สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ เสนอเกณฑ์การแบ่งประเภทหนังสือไว้ 6 วิธี คือ

1. แบ่งประเภทตามลักษณะและขนาดรูปเล่ม
2. แบ่งประเภทตามแนวเนื้อหา
3. แบ่งประเภทตามลักษณะคำประพันธ์
4. แบ่งประเภทตามวาระการตีพิมพ์
5. แบ่งประเภทตามสภาพผู้ผลิต
6. แบ่งประเภทตามวิธีหาข้อมูลของผู้แต่ง

จึงไม่อาจสรุปประเภทของหนังสือได้แน่นอนว่ามีกี่ประเภท การจะแบ่งหนังสือมีกี่ประเภท จึงขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งโดยยึดแนวหรือหลักเกณฑ์ใด

แหล่งที่มาของการอ่านออกเสียง

การอ่านยังคงเป็นสื่อที่มีความหมายและความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอันสำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง เพราะการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคล ช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางสติปัญญา และมีส่วนผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปได้เร็วขึ้นที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการอ่านทำให้คนฉลาดรู้จักคิดและมีโลกทัศน์กว้าง ยิ่งปัจจุบันมีความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมายในอันที่จะช่วยให้ การดำรงชีวิตของมนุษย์สะดวกสบายมีความปลอดภัยและมีความสุข ความรู้เหล่านั้นจะได้รับการถ่ายทอด โดยบันทึกไว้เป็นหนังสือให้คนได้อ่าน

ศึกษาค้นคว้าและนำไปปฏิบัติ คนในสังคมที่พัฒนาแล้วจะสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ได้มากแต่การที่จะอ่านได้มากหรือน้อย และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่นั้น ปัจจัยสำคัญจะขึ้นอยู่กับสภาพทางการศึกษา อาชีพ โอกาสตลอดจนเพศและวัยของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ การอ่านนั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก และเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพราะความสามารถในการอ่านได้ดีหรือไม่ดี อ่านได้เร็วหรือช้าย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ต่อการเป็นนักอ่านที่มีคุณภาพ สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านว่ามี 4 ประการ คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ อาจแบ่งวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น 5 ประเด็น คือ

- ก. เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ยังข้องใจอยู่
- ข. การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยละเอียดและโดยย่อ
- ค. การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง
- ง. การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ
- จ. อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเอามาทำรายงานทำวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักเรียนผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์ หลังงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละครทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรมหรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ

3. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่ ในกระบวนการอ่านที่สำคัญนั้นก็ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง แต่ความคิดยิ่งสำคัญกว่า โดยเฉพาะความคิดแปลกใหม่ซึ่งจะเป็นชนวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย และการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งหนังสือ สารคดีและบันเทิงคดี

4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการอ่านเป็นพัฒนาความรู้ ความคิด และทัศนคติได้ดียิ่ง ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมวงสนทนาได้กับทุกคน ทุกชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารที่จะแลกเปลี่ยนด้วยกันได้และการอ่านมากรู้มาก ย่อมทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประเภทในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดีการอ่านจึงสามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

หลักสำคัญของการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง

ไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหรือร้อยกรองเป็นท่วงทำนองธรรมชาติหรือการอ่านทำนองเสนาะ คุณภาพของการอ่านก็ขึ้นอยู่กับหลักการสำคัญ ดังนี้

1. อัตราความเร็วในการออกเสียง ควรมีจังหวะ ลีลา ความเร็วพอเหมาะ
2. ความดังของเสียงต้องเหมาะสมกับจำนวนผู้ฟัง
3. ออกเสียงชัดเจนทั้งอักขรวิธีตามหลักภาษาและลีลาจังหวะ การออกเสียงควบกล้ำ

4. มีระดับเสียงสูง ต่ำ ตามจังหวะและน้ำหนักของคำ
5. มีการเน้นเสียงแตกต่างกันตามน้ำหนักของใจความและสาระของเรื่อง
6. ใช้น้ำเสียงเหมาะกับสถานการณ์ บุคคล สถานที่
7. แบ่งวรรคตอนการอ่านให้เหมาะสม
8. ทอดเสียงและเอื้อนเสียงให้เหมาะสมกับลักษณะคำประพันธ์และทำนอง
9. ไม่ต่อเติม ตัดตอนข้อความ หรือตัดตัวพยัญชนะตามใจชอบ
10. ออกเสียงตามสำเนียงมาตรฐานไม่เพี้ยนไปตามภาษาถิ่น
11. ขณะอ่านต้องใช้ไหวพริบจับใจความ คิดตามและรู้สึกคล้อยตามเนื้อเรื่องปะติดปะต่อเรื่องราวให้ครบถ้วน
12. มีสมาธิในการอ่านมั่นคง
13. ไม่ยกหนังสือบังหน้าตัวเองขณะอ่าน

2. การอ่านในใจ การอ่านในใจนี้มีจุดประสงค์สำคัญ คือ เพื่อให้จับใจความหรือบางครั้งอาจเรียกว่า การอ่านเอาเรื่อง เพราะหากอ่านไม่รู้เรื่องการอ่านก็ไม่มีผล การอ่านจับใจความ คือ การรู้วิธีจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งหากมีการฝึกฝนสม่ำเสมอการจับใจความก็จะคล่องแคล่วอันเป็นผลให้มีทักษะในการอ่านเพิ่มขึ้น นอกจากการอ่านคล่องแคล่วแล้ว ยังสามารถอ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลในการพัฒนาการอ่านโดยตรง

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ กล่าวถึงประสิทธิภาพของการอ่านในใจว่าขึ้นอยู่กับลำดับขั้นของการอ่านซึ่งต้องดำเนินการเป็นลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกอ่านหนังสือที่สอดคล้องกับความสนใจของตนเองทั้งหนังสือพิมพ์รายวัน เรื่องสั้น นวนิยายหรือกวีนิพนธ์ต่างๆ

ขั้นที่ 2 ใช้ช่วงเวลาในการอ่านครั้งละประมาณ 5-7 นาที ในตอนเริ่มแรกแล้วค่อยเพิ่ม เรื่องเพิ่มเวลาให้ยาวขึ้น

ขั้นที่ 3 ใช้เวลาในการอ่านนานขึ้น ควบคุมสมาธิให้มั่นคง อดทนต่อสิ่งรบกวนรอบด้าน ควรมุ่งอ่านให้จบตอนมากกว่านับจำนวนหน้าเพราะข้อความอาจไม่จบ

ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจกับเนื้อหาความหมายและเก็บสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อสรุปว่าสาระสำคัญของเรื่องคืออะไร น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ประโยชน์ในทางใดบ้าง

การอ่านในใจนี้มุ่งที่ความรวดเร็วและถูกต้องเป็นสำคัญเพราะอ่านได้เร็ว การออกเสียง ผู้อ่านไม่ต้องกังวลกับการเปล่งเสียงและเมื่ออ่านแล้วยังเข้าใจไม่ชัดก็หวนกลับไปอ่านซ้ำได้

องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การอ่านในใจมีคุณภาพ คือ

1. สมาธิแน่วแน่
2. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นอุปสรรค เช่น คนแวดล้อม แสงสว่าง เสียงรบกวน
3. ขนาดรูปเล่มเหมาะสมมือ นำอ่าน

จุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านในใจ นอกจากจะเพื่อความรวดเร็วแล้วยังต้องให้มีประสิทธิภาพในการเก็บสาระและความคิด นั่นคือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจสารที่ผู้เขียนส่งมาให้เป็นอย่างดี ความเข้าใจ “สาร” ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการจับใจความในเรื่องราวที่อ่านเป็นสำคัญ

การอ่านจับใจความ

ประสิทธิภาพของการอ่านที่สำคัญ คือ ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องซึ่งโดยทั่วไปการอ่านจับใจความนั้น จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การจับใจความเป็นผลของเรื่อง และการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีวิธีการอ่านทั้งสองลักษณะ คือ

การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม

ใจความส่วนรวมของเรื่องนั้นปรากฏอยู่ในเรื่องที่ผ่านมา 3 ลักษณะ คือ

- ก. ปรากฏอยู่เมื่ออ่านผลรวมของเรื่องทั้งหมด
- ข. ปรากฏอยู่ในบางตอนของเรื่อง
- ค. ปรากฏอยู่ในบางบรรทัด

การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมหรือผลรวมของเรื่องนั้นสามารถทำได้เป็นลำดับ

1. อ่านหนังสือแล้วสำรวจจดหัวข้อต่าง ๆ แต่ละบทพยายามเรียงลำดับข้อความตามความสำคัญของเรื่องแล้วจัดเรื่องให้เป็นหมวดหมู่ พิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละข้อความเพื่อเชื่อมโยงกันตลอดเรื่อง
2. สังเกตข้อความ ถ้อยคำวลีหรือประโยคที่มีการพิมพ์เน้นเป็นพิเศษเพื่อสังเกตความสำคัญของเรื่อง
3. บันทึกย่อเรื่องในแต่ละตอนคร่าวๆ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้าหรือในเรื่องนั้นไว้ทั้งหมด ข้อความอื่นๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่ากับข้อความเรื่องหนึ่งหรือตอนหนึ่งอาจมีใจความสำคัญหนึ่งแต่มีใจความรองอีกหลายใจความแต่ใจความสำคัญที่สุดจะมีเพียงหนึ่งเดียว สำหรับคำว่าใจความสำคัญนี้ผู้รู้ได้เรียกกันหลายลักษณะ บางท่านเรียกว่าข้อคิดสำคัญของเรื่อง บางท่านเรียกว่า แก่นของเรื่อง บางท่านเรียกว่าความคิดหลักของเรื่อง ซึ่งไม่ว่าจะเรียกอย่างไรก็ตามข้อคิดสำคัญของเรื่องก็คือ สิ่งที่เป็นสาระที่สำคัญที่สุดของเรื่อง ในเรื่องที่มีขนาดยาวมีความซับซ้อนอาจจะมีความคิดรองหรือความคิดแทรกอยู่ด้วย

ลักษณะของความคิด ที่ปรากฏในบทอ่านต่างๆ หรือในวรรณกรรมนั้น สมพร มั่นตะสูตร กล่าวว่า เราจะสามารถเก็บความคิดและเข้าใจความคิดได้จากการอ่านใน 3 ลักษณะ ต่อไปนี้

1. ความคิดที่เกิดจากผลรวมของเรื่องทั้งหมด นั่นคือเมื่ออ่านตลอดเรื่องแล้วจะมองเห็นสารัตถ์สำคัญของเรื่อง...

2. ความคิดที่ปรากฏอยู่เพียงบางตอน นั้นหมายถึงว่า เมื่ออ่านเนื้อเรื่องเพียงตอนใดตอนหนึ่งก็จะพบสาระสำคัญของเรื่องหรือจะพบความคิดสำคัญบางตอน อาจมองเห็นเจตนาบางอย่างของผู้เขียนได้บ้าง แม้จะไม่ใช้ความคิดทั้งหมดก็ตาม

3. ความคิดที่ปรากฏอยู่เพียงบางวรรคหรือบางประโยค ลักษณะนี้หมายถึงผู้อ่านจะรู้สึกสะกิดใจถึงความคิดสำคัญได้จากข้อความเพียงบางประโยค

การศึกษาความคิดจึงจะต้องศึกษาจากลักษณะของความคิดที่ปรากฏในวรรณกรรมจากประเด็นสำคัญทั้ง 3 ประการดังกล่าว

ส่วนวิธีจับหรือสรุปใจความสำคัญหรือข้อคิดสำคัญของเรื่องนี้ เกกิง พันธุ์เกกิงอมรเสนอไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. อ่าน อ่านข้อความให้เข้าใจ พยายามจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
2. คิด คิดเป็นคำถามว่าอะไรเป็นจุดสำคัญของเรื่องหรือใจความสำคัญของเรื่อง
3. เขียน ร่างข้อความที่อ่านสรุปไว้เป็นตอนๆ
4. ชัดเกลาและเรียบเรียงข้อความให้เป็นภาษาที่ดีโดยใช้ภาษาเป็นของตนเอง

ตัวอย่างการจับใจความสำคัญ

พวกเราทุกวันนี้เอาหูไปนาเอาตาไปไร่หรืออย่างไรที่ว่าบ้านเมืองมีชื่อมีแปะ นั่นใช้ไม่ได้แล้ว หรือยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น การปล่อยให้ชาวประมงจับปลาในฤดูวางไข่เขารู้กันทั่วโลกแล้วว่า มีแต่ผลร้ายเพราะเป็นเหตุให้ปลาสูญพันธุ์ในเวลาอันรวดเร็ว กฎหมายของไทยก็มี แต่ไม่เคยมีใครเหลียวแลกฎหมายข้อนั้นฉีกทิ้งเสียดีไหม ต่อไปนี้ใครทำได้ทำไป เมื่อใครยาวสาวได้สาวเอา บ้านเมืองไม่ใช่ของใครคนเดียวผลการวิเคราะห์และจับใจความสำคัญ

1. เนื้อเรื่องกล่าวถึงการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการจับปลา จะทำให้สูญพันธุ์โดยไม่มีใครเอาใจใส่
2. เทคนิคการเขียนผู้เขียนใช้วิธีการเขียนแบบขัดแย้งยั่วเย้าให้ผู้อ่านทำลายกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคมแต่เจตนาที่แท้จริงต้องการให้ช่วยกันปกป้องรักษาไว้
3. ความรู้ที่ปรากฏมี 2 ประเด็น คือ
 - 3.1 การจับปลาในฤดูวางไข่ทำให้ปลาสูญพันธุ์เร็ว
 - 3.2 บ้านเมืองมีกฎหมายห้ามจับปลาในฤดูวางไข่
4. ความคิดที่ปรากฏ มี 2 ประเด็น คือ
 - 4.1 กฎหมายมีแต่ไม่มีใครทำตาม
 - 4.2 มีกฎหมายแต่ไม่ศักดิ์สิทธิ์ ไม่เกิดผลดีก็ยอมเท่ากับไม่มีกฎหมาย
5. ความรู้สึกรู้หาหรือทางเสียงของผู้แต่ง แยกได้ 3 ประเด็น คือ
 - 5.1 ผู้แต่งแสดงความไม่พอใจต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

5.2 ผู้แต่งแสดงความรู้สึกประชดประชันเป็นทำนองว่าปล่อยให้ทำตามกฎหมายประมงกันเสียให้พอใจ ใครอยากทำอะไรก็ทำไป (แต่ความจริงไม่ประสงค์เช่นนั้น)

5.3 ผู้แต่งต้องการท้าทาย เร่งเร้า ให้ผู้อ่านซึ่งอาจจะมิทั้งผู้ละเมิดกฎหมาย และเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายให้รู้สึก ว่า ผู้รักษากฎหมายก็ดี ประชาชนทำไม่ว่าจะเฉย ไม่รู้ร้อนรู้หนาว ไม่ช่วยกันรักษาสมบัติของส่วนรวมกันบ้างเลย

การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านนี้จะทำได้ดีเมื่อผู้อ่านหมั่นฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอและมีแนวทางการฝึกฝนที่ดีและผู้อ่านสามารถพัฒนาสมรรถภาพการอ่านได้ด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่การเป็นผู้อ่านที่เก่งในที่สุด ผู้รู้ทางการอ่านแนะแนวทางบันไดเก้าขั้นสำหรับการอ่านให้เก่งไว้ดังนี้

บันไดขั้นที่ 1 มีสมองไว้คิดขณะที่อ่านผู้อ่านจะต้องคิดไปด้วย อย่าอ่านอย่างใจลอยเพราะความคิดเป็นปัจจัยเบื้องต้นของการเข้าใจ หากไม่เข้าใจก็จะเป็นการเสียเวลาเปล่า หลังจากคิดแล้วควรตั้งคำถามและลองตอบดูจะช่วยให้อ่านได้ความชัดเจนขึ้น ถ้าพบปัญหาาก็อาจถามผู้รู้เพื่อหาคำตอบมาใช้ประโยชน์ต่อไป

บันไดขั้นที่ 2 ทำจิตใจแจ่มใส การอ่านจะได้ผลดี ผู้อ่านต้องมีจิตใจแจ่มใส ควรทำจิตใจให้แจ่มใสเสียก่อน อาจจะได้ด้วยการสร้างบรรยากาศรอบๆ ไม่อ่านในขณะที่ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ไม่อ่านบนเตียงนอน ไม่อ่านในขณะที่ง่วงจัด

บันไดขั้นที่ 3 สนใจอ่านหนังสือคือ สนใจอ่านหนังสือทุกประเภท ไม่ควรอ่านเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่ง

บันไดขั้นที่ 4 อย่าถือ “ดิด” เป็นคัมภีร์ “ดิด” ในที่นี้คือ ดิดชันนารี หรือพจนานุกรม ปทานุกรม อักษรานุกรม ฯลฯ

บันไดขั้นที่ 5 อย่าอ่านจื๊เป็นคำๆ การอ่านโดยใช้มือชี้หรือจับสายตาเป็นคำๆ เป็นบรรทัดๆ จะทำให้อ่านช้า จงอ่านหนังสือเป็นหน่วยข้อความจากการกวาดสายตาทีละหน่วยข้อความ พยายามอ่านรวดเดียวให้จบตอนหรือจบเรื่อง ในขณะเดียวกันอย่ารีบมองข้ามคำเล็กๆ เมื่อรู้สึกว่าย่อความนั้นยังไม่ครบถ้วนเพราะจะทำให้ตีความหมายผิดไปคนละทาง

บันไดขั้นที่ 6 ฝึกการจำความย่อๆ จำ “ความย่อๆ “ หมายความว่าจำข้อความที่สั้นที่สุดแต่ครอบคลุมเนื้อหาสาระมากที่สุด วิธีฝึกความจำนี้ทำได้หลายแบบ เช่น ทำเครื่องหมายที่ข้อความสำคัญ ทำบันทึกสรุปแนวคิดหลักของแต่ละย่อหน้า ทำบันทึกเป็นแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของเรื่องราวต่างๆ

บันไดขั้นที่ 7 รู้จักขอความช่วยเหลือ ผู้อ่านจะต้องพยายามช่วยตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่หากติดขัดสงสัยไม่สามารถหาคำตอบด้วยตัวเองได้ ก็ควรถามหรือขอความช่วยเหลือจากผู้รู้และชั้นสุดท้ายให้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นการเสริมความรู้ให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บันไดขั้นที่ 8 อ่านไม่เบื่อทุกวิชาเมื่อได้ฝึกการอ่านมากเพียงพอประกอบกับสภาพร่างกาย จิตใจและอารมณ์พร้อมที่จะอ่าน จะเกิดพลังในการอ่าน ซึ่งเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ การอ่านจะเป็นไปด้วยดีไม่ถ่วง ไม่ท้อ ไม่เบื่อ ไม่เหงา ไม่สับสน ไม่มีปมด้อย เพราะผู้อ่านมีความสามารถที่จะพัฒนาตัวเองต่อไป โดยไม่หยุดยั้ง

บันไดขั้นที่ 9 ชีวิตมีค่าและประสบความสำเร็จ ถ้าผู้อ่าน “อ่านเก่ง” จะรู้สึกว่าในโลกนี้ยังมีความรู้อีกมากมายเหลือที่จะดักดวงให้หมด ดังนั้นจงฝึกตนเองให้ขยันอ่าน รักการอ่าน และอ่านทุกอย่างที่ขวางหน้า

ประเภทของการอ่าน

การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

1. การอ่านออกเสียง คือ การอ่านออกเสียงที่ผู้อ่านต้องเปล่งเสียงออกมาให้ได้ยินเป็นถ้อยคำหรือเป็นข้อความหรือเป็นเรื่องราวต่างๆ ให้ชัดถ้อยชัดคำ เป็นการอ่านให้ตัวเองหรือผู้อื่นฟัง โดยการสื่อสารความคิด ความรู้ต่างๆ ตามที่ผู้อ่านเขียนไว้อย่างครบถ้วน การอ่านออกเสียงที่ดีจะต้องมีศิลปะการอ่าน เพื่อความถูกต้องและความไพเราะ ทั้งการอ่านปกติและการอ่านเป็นทำนองซึ่งเรียกว่าทำนองเสนาะ หากผู้อ่านเข้าใจวิธีการเปล่งเสียงก็จะทำให้ได้ทั้งอรรถและรสของการอ่านเป็นอย่างมาก ข้อควรปฏิบัติในการอ่านออกเสียงก็คือ พึงระวังในเรื่องต่อไปนี้

- 1) อ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธีและการออกเสียง
- 2) อ่านด้วยน้ำเสียงแจ่มใส น่านฟังไม่ดังหรือค่อยเกินไป
- 3) อ่านให้ถูกวรรคตอน มีลีลา จังหวะ
- 4) เปล่งเสียงให้สอดคล้องกับเนื้อหาและอารมณ์

วิธีฝึกปฏิบัติในการอ่านออกเสียง ควรปฏิบัติดังนี้

1. การอ่านออกเสียงปกติ การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้
2. ความถูกต้อง หมายถึง การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธีของภาษาไทยและอ่านถูกต้องตามความนิยม

โดยอาศัยหลักการอ่านจากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เป็นแนวทาง เช่น

ประวัติศาสตร์	อ่านว่า	ประ-หวัด-ติ-สาด, ประ-หวัด-สาด
กรรมาธิการ	อ่านว่า	กำ-มา-ทิ-กาน
โฆษณา	อ่านว่า	โคด-สะ-นา
กรณี	อ่านว่า	กะ-ระ-ณี, กอ-ระ-ณี

3. ความชัดเจน หมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน และออกเสียงตัว ร ล ตลอดจนตัวควบกล้ำได้ชัดเจนถูกต้อง

ตัวอย่าง คำที่ใช้ ร ล เป็นพยัญชนะต้น

รดน้ำ รถยนต์ รสชาติ รวดเร็ว รวบรัด ร่วงโรย

ราชการ ราชภัฏ ราชมงคล ราชสมบัติ ราชสีมา รายงาน

บทเรียน รวยรับ รายจ่าย รายทาง รำคาญ ริเริ่ม ริอ่าน เร่งรัด

รัดกุม รัตนา รุกราน รุกขชาติ

ลดหย่อน ลดหลั่น ลดราคา ลวดลาย ลวดหนาม ล่วงเลย ล่วงล้ำ ลำเลิศ เลิศลอย

ลอยล่อง ล่องเรือ ลาดเลา ลินิน ลิขิต ลูกกลม ลูกลี้ลูกลอน ลอดช่อง ลำเค็ญ

แบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดการอ่านของเสียง ร, ล

รา	ริ	รี	รึบ
รับ	รณ	รัก	รูป
ว่าง	เรือ	เรี่ย	รวย
รุ่ง	เรื้อย	ราบ	เรียบ
ลง	ลด	ลน	ลบ
ล้น	ลม	ล่ม	ล่อ
ล้อ	ลวง	ล้วง	ล้วง
लोंง	ลด	ลอน	ล่อน
ลอบ	ลอม	ล่อม	ลอง

ฝึกออกเสียงและสังเกตคำ

ผันแปร	คำแปล
ระรื่น	สิ้น
ประกอบ	ปลากรอบ
ลาก	รากไม้
รอบ	ลอบ
ลืมเลือน	เรื้อนรับรอง
ว่างกาย	กลับกลาย
เซลด	ชะรอย
รวนเร	โลเล
เกล็ดปลา	เกร็ดเรื่องราว
เรา	เล่า
ปราบปราม	ปราบปลื้ม
เรียงราย	ลวดลาย
ปกครอง	คลอง

อ่านร้อยกรอง ร, ล

อยากรวดเร็ว	ใช้รถยนต์	ไว้นอนของ
อยากรู้เรื่อง	ต้องทดลอง	ล่องเรือเล่น

อย่ารวบรัด	จะร่วงโรย	โหยให้เป็น
ริเริ่มเร้น	ราชการ	รุกรานกัน
ทุกบทเรียน	อาหารดี	มีรสจัด
ราชภัฏ	เปลี่ยนชื่อมา	พาสุขสันต์
เป็นอุดม	ศึกษา	สถาบัน
ราชมงคล	มีอาจกัณ	ทุกบทเรียน
ร่างหลักฐาน	รัดกุม	คุมเร่งรัด
ราชสมบัติ	จัดหา	มาผสาน
ทั้งเร่งรีบ	ตัดรายรับ	กลับรำคาญ
เรียงสำราญ	อยากรู้	ดูลาดเลา
วางรากฐาน	เลิศลอย	ไม่ลดหลั่น
รายรับนั้น	ท่วมรายจ่าย	หมายพึงเขา
ใช้ลวดลาย	ลดราคา	อย่างย่อเมยา
ล่องลำเข้า	ธุรกิจ	จนผิดทาง
พระปฐมฯ	รายงาน	ผ่านราชภัฏ
ให้ล่องเรือ	“รัตนา”	อย่าหมองหมาง
ชมธรรมชาติ	งดงาม	ตามรายทาง
ลดหนามขวาง	ริอ่าน	ตัดขาดกระจุย
ลิขิตตาม	ล้ำเลิศ	เกิดริเริ่ม
รายรับเพิ่ม	เลื้อสวย	รวบฉลุย
ลดราคา	ลดหย่อน	ผ่อนคำคุย
ผ้าหุดลุย	ลูกลี้ลูกลอน	คนโลเล
		สุริย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นคำควบกล้ำ

กระจก กระจาย กลางแปลง กลางคัน กลาดเกลื่อน เกื่อนกล่น ขวักไขว่ ขวนขวาย
 คว้างคว่ำ ขลุ่ยขลัก ขรุขระ ขวางคลอง ครั่นคร้าม ครึกโครม คล่องแคล่ว แคล้วคลาด
 คลาดเคลื่อน ครวญคร่ำ ไคร้ครวญ ครื่นคราง เครื่องครัว ปรงดอง ปลาแดก แปลกปลอม
 พร้อมเพรียง พร้นพริ้ง พลาดพลั้ง พลิกแพลง เพลิดเพลิน ตรวจตรา

แบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ

(ออกเสียงสระอะคำหน้าก่อน แล้วต่อไปให้ออกเสียงคำนั้นเร็วๆ เช่น อ่านออกเสียงเป็น กะ-ระ, กรด ออกเสียงเป็น กะ-หรด)

กรง	กรด	กรน	กรม	กรอบ	กรอม	กร้อย	กริ้ว	กร่วม	เกรียม	กราว	กรณธ์
กล้ำ	กล่น	กล้วย	กลอง	กลวง	กลม	กล้วย	กล่าว	กลาด	กลั่น	กล่อง	เกลียว
กลด	กลบ	กลืน	เกล้า	กลาก	กลุ่ม	เกลื่อน	เกลื่อน	ขวา	ขวาก	ขวาง	ขวัญ
ขวาน	ขว้าง	แขวน	แขวง	ไขว่	ไขว้ไขว	ข้วน	คล้อง	คล้อง	คล้าย	คลอ	คลา
ควับ	ควัก	คว้น	คว่ำ	คว้าน	ตรม	ตรอม	ตรึง	โตรด	ตึง	ตรวจ	ปราย
ปรอย	ปรบ	ปรับ	ปลด	ปลด	ปลวก	ปลิด	ผละ	ผลัด	ผลัด	ผลับ	พริก
พริก	พรา	พลา	พริง	พลึง	พวาด	พลาด	พร้อม	พล้อ	พร้อม	พลอง	พลาย

แบบฝึกอ่านบทร้อยกรองที่มีพยัญชนะต้นเป็นคำควบกล้ำ

กระจกแตกแหลกกระจายกลางสายฝน

เศษเกลือนกล่นหล่นหายไม่แอบแฝง

หยุดกลางคัน ชลุกขลักอยู่กลางแปลง

ใกล้ใกล้แขวงขวกไขว่อยู่ในที่

เสียงครึกโครมครั่นคร้ามขามหัวอก

ขวนขวายกระจำไกลใครจะหนี

แต่ใครครวญ ชลุกขลักตระหนกดี

ปรองดองชีพพร้อมเพรียงอย่าเลียงเลย

คงแคล้วคล่อง แคล้วคลาดเพราะญาติมิตร

ช่วยสะกิดจึงคลาดเคลื่อนพาเลื่อนเอ๋ย

ช่วยพลิกแพลงไม่พลาดพลั้งเหมือนอย่างเคย

เพลิดเพลนใจเหลือจะเอ๋ยไม่พริ้นพริง

ซื้อเครื่องครัวทำปลาแดกอย่าแปลกจิต

ไม่แปลกปลอมเลยสักนิดพอคิดถึง

ทางขรุขระรถกระดกตกตะลึง

คว้างคว้างจึงตรวจตราลงหาดู

ตัวอย่างบทร้อยกรองที่มีคำควบกล้ำ

ถวิลถึงเรือนไทยริมไร่กว้าง	ชดช้อยวาวระหว่างไม้ไผ่เชิงเขา
ร่วมมะค่าคู่แผ่ช่วยแรงเงา	ช่อกระเช้าสีดาระย้าบาน
ลาดเนินรอบบริเวณเป็นทางน้ำ	ไสเย็นฉ่ำชื่นใจรีไหลผ่าน
เขาะเชิงกรวดอ้อมเกาะเลาะแก่งธาร	แล้วก้านกระเซ็นเป็นคว้นฟอง
เรื่องเงาไม้พุ่มพรายบนใบแก้ว	กระเพื่อมแพรวเพียงระบำรำฉลอง
โค้งตะวันสะพานรุ่งรุ่งละออง	ผีเสื้อทองแมลงทับบินวับไว
ลมประเลงร่ำวายจากชายป่า	ไกรซิงช้าเถาวัลย์กระชั้นไหว
เพลงไผ่ซอฮ่อฮอดพรอดพิไล	ฝนดอกไม้พุ่มพรางลงกลางดิน

วังวารินทร์ : เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

นอกจากนี้ยังต้องฝึกการอ่านออกเสียงปกติที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้อื่นฟัง โดยการอ่านให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของการอ่านตามหลักในการออกเสียงซึ่งมีหลายลักษณะและล้วนมีหลักการอ่านแตกต่างกัน เช่น การอ่านคำพ้องรูป การอ่านอักษรนำ การอ่านอักษรควบ การอ่านคำสมาส การอ่านตามความนิยม

การอ่านทำนองเสนาะ คือ การอ่านเป็นทำนองให้มีเสียงสูงๆ ต่ำๆ มีลีลาจังหวะ มีการเอื้อนเสียงเป็นทำนองแตกต่างกันตามลักษณะคำประพันธ์ บทที่จะนำมาอ่านทำนองเสนานั้น ต้องเป็นบทร้อยกรองซึ่งมีทั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอนร่าย อันมีท่วงทำนองและลีลาการอ่านที่มีความไพเราะแตกต่างกัน ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์แต่ละชนิดด้วย จึงจะทำให้การอ่านมีความไพเราะยิ่งขึ้น และความไพเราะนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับน้ำเสียงของผู้อ่านแล้ว ยังขึ้นอยู่กับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมออีกด้วย

การอ่านทำนองเสนานั้นจะคัดเลือกบทอ่านจากร้อยกรองประเภทต่างๆ ซึ่งมีหลักการอ่านให้ไพเราะตามที่ วัฒนธรรม ศาสนา คติชนวิทยา เสนอหลักการอ่านร้อยกรองให้ไพเราะดังนี้

1. ต้องรู้จักลักษณะบังคับของคำประพันธ์ที่จะอ่าน
2. มีท่วงทำนองถูกต้องตามแบบแผนที่ยึดตามลักษณะของบทประพันธ์ชนิดนั้นๆ
3. สำเนียงอ่านดี เสียงไม่เพี้ยน
4. คำที่รับสัมผัสกันต้องเน้นเสียงให้ชัดกว่าปกติถ้าเป็นสัมผัสนอกต้องทอดเสียงให้มีจังหวะยาวกว่าธรรมดา
5. อ่านให้เอื้อนสัมผัสเพื่อความไพเราะ
6. ต้องรักษาบรรยากาศของเนื้อเรื่องเอาไว้ เช่น ตอนว่าเหว่เดียวดาย ตอนออกเสียงให้สอดคล้องกับลักษณะคำประพันธ์และสัมผัสด้วย

การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านให้ได้อารมณ์และความรู้สึกเป็นสำคัญ จึงมีกลวิธีการอ่านให้เกิดความไพเราะเป็นพิเศษหลายประการ

สุรชัย เครือประดับ เสนอแนะกลวิธีการอ่านทำนองเสนาะ 15 ประการ สรุปดังนี้

1. การอ่านแบบมีลูกเก็บ คือการอ่านรวมคำให้กระชับรัดกุมในที่นี้ควรรวมลงเงินจังหวะที่ควรจะเป็นเช่น

สยามรัฐพัฒนาแผ่นพื้น	นครา นั้แล
หนึ่งเขตนเรศรา-	ฉะนี้
กับหนึ่งเทพมหา	นคร เวนอ
สิทธิชัยนี้	เชิดอ้างปางสอง

หากผู้อ่านอ่านเป็นก็ต้องอ่านรวมคำที่ขีดเส้นใต้ ดังนี้

- ก. พัฒน อ่าน “พัด” เพื่อให้ได้เสียงทั้งวรรค เพียง 5 พยางค์ และนำคำสยามเพียงหนึ่งพยางค์โดยอ่านออกเสียงสระเสียงสั้น ในกรณีนี้เพียงครึ่งเสียง

- ข. นคร ต้องอ่านว่า “นัค-คะ” เพื่อให้ได้เสียงคำตายในทีเอกตรงคำที่สอดคล้องของวรรคที่สองบาทที่สาม

2. การเน้นสัมผัส คือการเน้นคำรับสัมผัสให้เห็นความสำคัญของถ้อยคำนั้นให้ชัดเจน เช่น

เจ้าร่างน้อยนอนนิ่งบนเตียงต่ำ คมขำงามแจ่มแจ่มใส
 คิ้วคางบางนอนอ่อนละไม รอยไรเรียบร่ำระดับดี

ในตอนอ่านต้องเน้นคำว่า “ข้า” กับ “ละไม” และ “ไร” ให้เด่นกว่าเสียงในคำอื่น แต่ไม่จงใจเน้น จนขาดความอ่อนโยน

3. การเอื้อสัมผัส อาจแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

- ก. สัมผัสอักษร เช่นคำว่า “คิดถึงบาทพพิตรอดิศร” ต้องอ่านว่าอะ-ดิ-สอน เพื่อให้รับสัมผัสกับคำว่า “บพิตร”

- ข. กรณีที่มียัติภังค์ ต้องอ่านรวบเสียง อย่าทิ้งช่วงนานเกินไป แม้ว่าจะอยู่คนละวรรคก็ตาม เช่น “ครั้นแลดูสุริย์กัแดงดัง-หนึ่งน้ำครั้งคร่ำฟ้านภาลัย” ต้องรีบอ่านรวบเสียงให้เป็น “ดังหนึ่ง” ไม่ทิ้งช่วงจนฉีกคำ

4. คำกล่าวล ต้องออกเสียงให้ชัดเจนแต่อย่าชัดเจนจนกลายเป็นกริ่งหรือสับเสียงลงเป็นรลงเป็น ร เช่น

“ทรงกลดหมดเมฆบริสุทธิ” ถ้าสับเสียง ล เป็น ร จะกลายเป็นน้ำกรด

“พรา้พลอดกอดจูบมิไคร่นอน” ถ้าออกเสียงเป็น ร กล้าในคำว่า พลอดกลายเป็น พรอด จะหมายถึง การถ่ายทุกข์ ความหมายจะเสียไป

5. รักษาเสียงให้ตรงเสียง มักพบมากในโคลงสี่สุภาพ แยกออกเป็น 2 กรณี คือ

- ก. เสียงจัตวาและเสียงสามัญ คือเสียงที่ปรากฏท้ายบทที่หนึ่งวรรคหลังของโคลงสี่สุภาพ เช่น

สายหยุดหยุดกลืนฟุ้ง	ยามสาย
สายเป็นเสียงจัตวา ต้องอ่านเป็นเสียงก้อง	
พระเคยอาบน้าอุ่น	เอาเย็น
เย็นเป็นเสียงสามัญ ต้องอ่านเสียงเรียบปกติ ตรงตามเสียงสามัญ	
เพียงคำแคลนหมิ่นแย้	พญายักษ์

ยักษ์เป็นเสียงตรี ต้องอ่านออกเสียงสูงเปิดเท่ากับระดับเสียงตรี

การรักษาเสียงนี้อาจมีข้อยกเว้นให้อ่านแผกเสียงไปบ้างในการอ่านทำนองเสนาะ เพราะต้องรักษาทำนองการอ่านให้ถูกต้องตามลักษณะการอ่านคำประพันธ์แต่ละชนิด โดยเฉพาะร้อยกรองประเภท ร่ายยาว ไม่นิยมอ่านเสียงสูงทำยวรรค ก็อาจละเว้นได้

6. การเอื้อนเสียง คือ การออกเสียงเปล่าไม่ปรากฏด้วยคำในช่วงตอนที่เหมาะสม เป็นการเนื่องเสียงกันระหว่างคำต่อคำที่ต้องการความเลื่อนไหล เช่น

ลวงลูประมาณ	กาลอนุกรม
หนึ่ง ณ นิยม	ท่านทวิรงค์
เมื่อจะประสิทธิ์	วิทยรงค์
เชิฏวรองค์	เอกกุมาร

สามัคคีเภทคำฉันท์ : ชิต บุรทัต

ในการอ่านควรอ่านแทรกเสียงเอื้อนสั้นๆ ทำยวรรคของบาทที่สองและที่สี่ให้ทอดเสียง เนืองกันไป ในการอ่านร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะอื่นๆ ก็ต้องอาศัยการเอื้อนเสียงเพื่อสัมผัส ร้อยคำ ในแต่ละช่วง แต่ละวรรค แต่ละบทให้เชื่อมติดไม่ขาดเสียง

7. การกระแทกเสียง คือ การลงเสียงในแต่ละคำให้นักเป็นพิเศษ ส่วนมากมักใช้กับการบรรยาย ความโกรธ ความเข้มแข็ง หรือความศักดิ์สิทธิ์ เช่น

ก. ความศักดิ์สิทธิ์

ไหว้คุณองค์พระสุุดตอนวรรณญาณ

ยอดศาสตราจารย์

มุนี

ข. ความโกรธ

เอออูเหม่นะมึงซิซังกระไร

ทุทาสสกุลนี้ไฉน

ก็มาเป็น

8. การครั่นเสียง คือการทำเสียงให้สะดุดสะเทือน เพื่อให้มีรสและได้อารมณ์ เช่น

ยามยอดตรตลอดระยะระยับ

วะวะวัปสลับพรรณ

ครั่นเสียงตรงคำว่า สาม เพื่อให้เห็นภาพสิ่งที่กำลังกล่าวถึงนั้นมีมากกว่าหนึ่ง

พระจิ้งเขยวิสูตร

รูดม่านทอง

ครั่นเสียงตรงคำว่า เขย หรือ รูด เพื่อให้เห็นลักษณะสิ่งที้อยๆ เปิดออกและสิ่งที่ค่อนข้างถูกรวบเข้ารวมกันเป็นกลุ่ม

9. การครวญเสียง คือ การสอดแทรกเสียงเอื้อนหรือสำเนียงครวญคร่ำร่วมให้ได้ในกรณีที่ต้องการ อ่อนวอนหรือโศกเศร้า เช่น

อุรารานร้าวแยก	ยลสยบ
เอนพระองค์ลงทบ	ท่าวัดิน
เหนือคอคชชนชบ	สังเวช
ววยชีวาทม์สุดสิ้น	สู่ฟ้าเสวยสวรรค

ลิลิตตะเลงพ่าย : กรมสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระปรมานุชิตชิโนรส

10. การหลบเสียง ปกติเสียงมีขอบเขตจำกัด ทั้งเสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาวสุดเขตเสียงต้อง รับหักทำนองพลิกกลับเข้ามาในเขตเสียงของตน ทดลองอ่านคำฉันท์นี้โดยไม่หลบเสียงดู จะรู้ว่าไม่รอด จะต้องมีการหลบเสียงลงต่ำบ้างในบางตอน เช่น

ทูลสารสารไพรมามี	เนื่องในพนาลี	แลสมสระกอบสพสถาน
พังพลายเพียวโคตรคชสาร	แม่เนียมเทียมธาร	แลเล็มระบัดใบหนา
แสมสารสูงใหญ่เสมอผา	สล้างสองงา	แลลองศิริเพริดพัง
ปางนั้นพระสมุทรครันพัง	ลำนพเนจรวัง	มาทูลแลท้าวขึ้นชม

สมุทรโฆษคำฉันท์ : พระมหाराชา

11. การทอดเสียง คือ การผ่อนจังหวะให้ช้าลงมักใช้กับการอ่านบทหรือยกของเมื่อใกล้จะจบความ

12. การถอนจังหวะ คือ การแปรเปลี่ยนจังหวะจากช้าเป็นเร็ว หรือจากเร็วเป็นช้าเพื่อให้เข้ากับ อารมณ์ของบทหรือยกของ เช่น

เมื่อนั้น	อินทรีตีสติศักดิ์ยักษา
ไต่ยีนบอกออกความอัปรา	โกรธลืมนตรเห็นเสนี
ลุกขึ้นกระเทิบบาทหวาดไหว	เหมไऔสุรยักษี
มาพูดให้เป็นกลางกลางพิธี	ชีวิตมึงถึงจะบรรลัย
นี่หากคิดนิดเดียวว่ารับสั่ง	จะหยุดยั้งยกโทษโปรดให้
ว่าพลางทางทรงศรัทธ	คลาไคลออกจากโรงพิธี

รามเกียรติ์ : รัชกาลที่ 2

การอ่านต้องอ่านอัตราเร็วกระชั้น จนถึงวรรคที่ว่า “จะหยุดยั้งยกโทษโปรดให้” แล้วถอนจังหวะให้ ช้าเนิบ เพื่อบรรยายท่วงท่าอันสง่างามของอินทรี

13. การลักจังหวะคือการลงจังหวะในที่ที่ไม่ตรงจังหวะ มีเจตนาเพื่อให้เกิดความไพเราะหรือฉ้ออารมณ์ เช่น

พวกเราชาวไทยล้วนใจเด็ด	กล้าเหมือนเพชรไม่ยอมใครง่ายง่าย
ถึงจะมีไพร่มามากมาย	ก็ต่อสู้จนตายไม่อินัง

ถ้าลักจังหวะ จังหวะท้ายจะตกหลังคำสุดท้ายของทุกวรรค

14. การกระทบจังหวะ เป็นวิธีการที่สัมพันธ์กับการลัดจังหวะ กล่าวคือ เมื่อเปลี่ยนการลงจังหวะแล้วก็ใช้วิธีทบโดยการฝากจังหวะหน้าบ้าง หลังบ้าง ครบตามอัตราจังหวะที่มีอยู่ในบทหรือยกของนั้นๆ

15. การสร้างวิญญานและการสอดใส่อารมณ์ นับเป็นวิธีการที่ลึกซึ้งสำหรับบทหรือยกของ ทำให้บทหรือยกมีชีวิตจิตใจเพิ่มขึ้น ในการสร้างวิญญานและการสอดใส่อารมณ์นี้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือ

- ก. เข้าใจวิญญานของคำแต่ละคำเพื่อจะได้ครุ่นเสียง หรือครวญเสียงให้ถูกจังหวะ
- ข. มีน้ำเสียงหนักเบาดังค่อย พอเหมาะกับเนื้อหา เพราะมีส่วนในการสร้างวิญญานเป็นอย่างมาก
- ค. แสดงสีหน้าให้สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์. (2529:39-66) ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมในครอบครัวกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง "การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว กับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย" โดยศึกษาจาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนของรัฐบาลในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดในรัศมี 80 กิโลเมตรจากกรุงเทพฯ จำนวน 1600 คน การวิจัย ในครั้งนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาว่า การส่งเสริมและการควบคุมการรับสื่อของผู้ปกครองทั้งในอดีตและปัจจุบันจะเกี่ยวข้องกับนิสัยการอ่านสิ่งตีพิมพ์ของนักเรียนวัยรุ่นมากน้อยเพียงใด จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักเรียนวัยรุ่นอ่านสิ่งตีพิมพ์มากขึ้นกว่าเดิม ส่วนการส่งเสริมของผู้ปกครองกับการอ่านของเด็ก ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า การส่งเสริมในอดีตและการควบคุมเด็กเกี่ยวกับสื่อมวลชนในปัจจุบันของผู้ปกครองเกี่ยวกับนิสัยการอ่านของเด็ก โดยเฉพาะความชอบอ่านที่มีเนื้อหาที่มีประโยชน์ของเด็ก ถ้าผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กใช้สิ่งตีพิมพ์ เมื่ออายุน้อยในปริมาณมากเท่าใด เมื่อโตขึ้นเด็กจะอ่านสิ่งตีพิมพ์มากขึ้นและชอบอ่านเนื้อหาที่มีประโยชน์มากผลเช่นนี้พบอย่างเด่นชัดในกลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะสูงนิสัยการใช้สื่อของบุคคลมีความต่อเนื่องตั้งแต่เด็กจนเป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ ครอบครัวสามารถส่งเสริมการอ่านของเด็กได้ทั้งทางอ้อม และให้เด็กมีนิสัยการอ่านที่ดีได้

วิทยา วิมลถนอม. (2530 : 94-103) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทและทัศนคติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า บทบาทในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองนักเรียนอนุบาลมีความสัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนทัศนคติในการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญกับนิสัยรักการอ่าน

งานวิจัยต่างประเทศ

เคลลี. (Kelly . 1960) ศึกษาเกี่ยวกับการสอนทางโทรทัศน์ในอเมริกา ในปี ค.ศ.1959-1960 เพื่อต้องการทราบว่า การสอนทางโทรทัศน์จะให้ผลดีแก่นักเรียนหรือไม่ โดยทดสอบกับนักเรียน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องเรียนละประมาณ 39 -135 คน ในเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาแล้วทดสอบด้วย

แบบทดสอบมาตรฐาน ปรากฏว่าทุกวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ได้ผลดีเช่นเดียวกับการเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่กับการเรียนธรรมดาทั่วไป แต่มีอยู่สองห้องเรียนที่การทดสอบครั้งที่สองได้คะแนนต่ำกว่าการทดสอบครั้งแรก

คาร์เนอร์. (Camer. 1962:118) ได้ประเมินการสอนอ่านทางโทรทัศน์ระบบวงจรปิดโดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนคอร์ทแลนด์ (Cortland Public School) นักเรียนเหล่านี้ได้เรียนวิธีอ่านจากโทรทัศน์ทุกวัน เพื่อฝึกฝนทักษะในการอ่านและให้เข้าใจคำศัพท์

ชวาคซ์วอลเดอร์. (Schwarzwalder. 1961:1 - 29) ได้สำรวจว่าการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนจะเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียนได้หรือไม่ เขาได้ศึกษากรณีวิธีต่างๆ ไปได้มากและทัศนวิสัยที่ครูโทรทัศน์ใช้ประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้มากกว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนธรรมดา

มหาวิทยาลัยเพอร์ดู. (Purdue University. 1976:146 - 150) ได้ทำการวิจัยเพื่อพิจารณาจุดแข็งของนิสิตที่มีต่อการสอนโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิด ในเชิงวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และวิชาปกครอง โดยสอนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตในชั้นต่างๆ จำนวน 21 - 51 คน ผลการวิจัยโดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอนวิชาแบบที่เรียกรวบรวม พบว่า ผู้เรียนวิชานี้รู้สึกว่าคุณค่าที่เขาเรียนรู้ได้มากวิชาน่าสนใจ โทรทัศน์ช่วยให้เห็นได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น คือ มีคุณค่ามากในการสาธิต ช่วยให้เรียนด้วยความตั้งใจได้ง่ายขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น การอ่านออกเสียงภาษาไทยผู้เรียนต้องได้รับการฝึกอยู่สม่ำเสมอจึงมีงานวิจัยในการสร้างแบบฝึกในลักษณะต่างๆ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงจุดแข็งที่ต่อการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอ่านออกเสียง ดังนั้นบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและพัฒนาขึ้นมีการสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้ผู้เรียนฝึกได้ตามต้องการจนเกิดทักษะสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและจะสามารถพัฒนา การเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อหาคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองเพื่อหาคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ รวมทั้งหมด 11 คน และกลุ่มผู้ใช้ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง สุ่มมาจากจำนวน 5 ห้อง มีนักเรียนรวม 242 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างแรก เป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนทั้งหมด 11 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 รอบ

รอบที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 3 คน

รอบที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่สอง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง จำนวน 1 ห้อง รวมทั้งสิ้น 61 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน

2.2 เนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ วิชาภาษาไทย เรื่องวิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ประกอบด้วยหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง เนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ชั้นการฟังเพื่อแยกความแตกต่างของเสียงแบ่งออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง

- 1.1 ปอดและหลอดลม
- 1.2 ผังการทำงานของปอด
- 1.3 กล่องเสียง
- 1.4 เส้นเสียง
- 1.5 บริเวณเหนือเส้นเสียง
- 1.6 บริเวณต่างๆ ของอวัยวะในช่องปาก
- 1.7 รูปตัดของลิ้นลักษณะต่าง ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการอ่านออกเสียง

- 2.1 หลักการอ่านออกเสียง ร ล
- 2.2 หลักการอ่านออกเสียง ควบกล้ำ ร ล ว
- 2.3 หลักการอ่านออกเสียง ณ ช
- 2.4 หลักการอ่านออกเสียง ช ศ ษ ส
- 2.5 หลักการอ่านออกเสียง ฝ ฟ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างบทเรียนวีดิทัศน์

การสร้างและพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร เนื้อหาวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียนรู้ และความคิดรวบยอดของเนื้อหา
2. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเนื้อหาเป็นข้อๆ จากเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อสะดวกในการวัดผลประเมินผล
3. แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ ตามลำดับ ให้ตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ เมื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแล้วนำไปขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม
4. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
5. วางโครงร่างของเรื่องในการนำเสนอเนื้อหาทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้
6. นำเนื้อหาที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาเขียนเป็นบทของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
7. นำบทของบทเรียนวีดิทัศน์การสอนส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข
8. ดำเนินการผลิตบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ตามบท
9. นำบทเรียนวีดิทัศน์การสอนที่สร้างเสร็จส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อหาข้อบกพร่องแล้วทำการปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษาประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
10. นำบทเรียนวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาบันทึกลงในแผ่นดีวีดี จากนั้นจึงนำไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยศึกษาลักษณะของเนื้อหา ความคิดรวบยอดของเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจากหนังสือแบบเรียนคู่มือครู
2. ศึกษาเนื้อหาวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
3. ศึกษาหลักการสร้างข้อสอบและการเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากตำราและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยจำนวน 4 ตัวเลือก ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ ตอนละ 20 ข้อมีคำตอบถูกต้องเพียงข้อเดียว โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามที่กำหนดไว้ จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ

5. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องตามคุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะวัด

6. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ได้ผ่านการเรียนวิชานี้มาแล้ว จำนวน 100 คน

7. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ (ล้วน สายยศ;และ อังคณา สายยศ.2538:191-195) คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p)ระหว่าง .20-.80 ค่าอำนาจจำแนก(r)ที่ .2 ขึ้นไป เพื่อนำมาใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนละ 10 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ โดยคัดเลือกให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละตอน

8. นำแบบทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 168) คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 1 แสดงคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่	จำนวนข้อ	ค่าความยากง่าย สูงสุด – ต่ำสุด	ค่าอำนาจจำแนก สูงสุด – ต่ำสุด	ค่าความเชื่อมั่น
1	10	0.24 - 0.68	0.28 – 0.64	0.46
2	10	0.45 - 0.75	0.30 – 0.89	0.82
3	10	0.41 - 0.68	0.24 – 0.76	0.69
รวม	30	0.24 – 0.75	0.24 – 0.89	0.99

3.3 การสร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวิดิทัศน์โดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวิดิทัศน์การสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพบทเรียนวิดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทยตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการวิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียน เพื่อสร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวิดิทัศน์การสอนให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมคุณสมบัติที่ต้องการประเมิน
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวิดิทัศน์การสอนจากเอกสารงานวิจัย

3. สร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ให้สอดคล้องและครอบคลุมคุณสมบัติที่ต้องการประเมิน โดยเกณฑ์ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนมีคุณภาพดีมาก
4	คะแนน	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนมีคุณภาพดี
3	คะแนน	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนควรปรับปรุง
1	คะแนน	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนใช้ไม่ได้

การแปลความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อให้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนมีคุณภาพดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนมีคุณภาพดี
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนควรปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	บทเรียนวีดิทัศน์การสอนใช้ไม่ได้

4. นำแบบประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา ทำการตรวจสอบเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง

5. นำผลที่ได้จากการประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอนที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ทำการประเมินเพื่อหาคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน

4. ขั้นตอนการทดลอง

ขั้นเตรียมการ

1. ผู้วิจัยแจ้งกิจกรรมการเรียนการสอนให้หัวหน้าฝ่ายบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ ผู้อำนวยการ และคุณครูประจำวิชาภาษาไทยทราบล่วงหน้าก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์
2. จัดเตรียมห้องประกอบการเรียนและอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการทดสอบบทเรียนวีดิทัศน์การสอน

4.1 ขั้นทดลอง

ผู้เชี่ยวชาญประเมินสื่อรอบที่ 1

นำบทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 3 ท่าน โดยให้ชมบทเรียนวีดิทัศน์การสอนแล้ว กรอกแบบประเมิน เสร็จแล้วทำการรวบรวมข้อมูล เพื่อหาข้อบกพร่องของบทเรียนวีดิทัศน์การสอนจากนั้นนำมา ปรับปรุงแก้ไข ครั้งที่ 1

ผู้เชี่ยวชาญประเมินสื่อรอบที่ 2 เพื่อหาคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

นำบทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 5 ท่าน โดยให้ชมบทเรียนวีดิทัศน์การสอนแล้วกรอกแบบประเมิน เสร็จแล้วทำการรวบรวมข้อมูล แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ก่อนนำไปทดลองครั้งที่ 2

การทดลองรอบที่ 3 เพื่อศึกษาผลการใช้

นำบทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน โดยเริ่มเรียนบทเรียนวีดิทัศน์การสอนในเรื่องที่หนึ่งเมื่อเรียนจบเรื่องให้ทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทันที แล้วจึงเรียนเรื่องที่สองและสามตามลำดับ เมื่อทำแบบทดสอบครบทั้งสามเรื่องแล้ว นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าร้อยละ

1.2 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (ลั่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536:59)

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ลั่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536:64)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 หาค่าความยากง่าย ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สัดส่วน (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ใช้เทคนิค ตาราง จุง เทห์ฟาน วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้วิธี 27% ในการแบ่งกลุ่มสูงและต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ลั่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 168)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและเพื่อศึกษาผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งได้ผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิจัย

ได้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีออกเสียงวิชาภาษาไทย ที่บันทึกลงในรูปแบบแผ่น DVD ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง

- 1.1 ปอดและหลอดลม
- 1.2 ผังการทำงานของปอด
- 1.3 กล่องเสียง
- 1.4 เส้นเสียง
- 1.5 บริเวณเหนือเส้นเสียง
- 1.6 บริเวณต่างๆ ของอวัยวะในช่องปาก
- 1.7 รูปตัดของลิ้นลักษณะต่าง ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการอ่านออกเสียง

- 2.1 หลักการอ่านออกเสียง ร ล
- 2.2 หลักการอ่านออกเสียง ควบกล้ำ ร ล ว
- 2.3 หลักการอ่านออกเสียง ฉ ช
- 2.4 หลักการอ่านออกเสียง ซ ศ ษ ส
- 2.5 หลักการอ่านออกเสียง ฝ ฟ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

ผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์

การหาคุณภาพจากการประเมินของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ ผลการประเมินมีดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพรอบที่ 1

ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาและด้านสื่อในรอบที่ 1 ดังแสดงในตาราง 2-3

ตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีออกเสียงวิชาภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.22	0.23	ดี
1.1 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.00	0.00	ดี
1.2 ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา	4.00	0.00	ดี
1.3 ความถูกต้องของเนื้อหา	4.00	0.58	ดี
1.4 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.67	0.00	ดีมาก
1.5 ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.33	0.00	ดี
1.6 ความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา	4.33	0.58	ดี
2. ภาพและเสียงบรรยาย	4.33	0.48	ดี
2.1 ความถูกต้องของภาพ	4.67	0.58	ดี
2.2 ความถูกต้องของเสียงบรรยาย	4.33	0.58	ดี
2.3 ความสอดคล้องของภาพและเสียงบรรยาย	4.00	0.58	ดี
3. เวลา	4.11	0.46	ดี
3.1 ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ	4.00	0.00	ดี
3.2 ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย	4.00	0.58	ดี
3.3 ความเหมาะสมของเวลาฉายทั้งเรื่อง	4.33	0.58	ดี
เฉลี่ยรวม	4.22	0.39	ดี

จากตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์ของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา รอบที่ 1 จำนวน 3 ท่าน พบว่า การประเมินคุณภาพโดยรวมของบทเรียนวีดิทัศน์ อยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านของการประเมินมีคุณภาพดังนี้

ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีคุณภาพในเรื่องเนื้อหา มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา ความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน และความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา อยู่ในระดับดี ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา อยู่ในระดับดีมาก

ด้านภาพและเสียงบรรยายมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในเรื่องความถูกต้องของภาพ เสียงบรรยายและความสอดคล้องของภาพและเสียงบรรยาย อยู่ในระดับดี

ด้านเวลา มีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีคุณภาพในเรื่องความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย และความเหมาะสมของเวลาฉายทั้งเรื่อง อยู่ในระดับดี

จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไขดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะแล้ว

1. แก้ไขตัวหนังสือตกหล่น และความถูกต้องในเรื่อง การใช้ภาษา แก้ไขบท
2. แก้ไขบทบรรยายเพิ่มเติม เรื่องอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

ตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ รอบที่ 1

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	3.89	2.58	ดี
1.1 ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา	3.67	0.58	ดี
1.2 ความเหมาะสมในวิธีการนำเสนอ	4.00	1.00	ดี
1.3 ความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา	4.00	1.00	ดี
2. ภาพ	4.33	2.32	ดี
2.1 คุณภาพของภาพ	4.33	0.58	ดี
2.2 ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย	4.33	0.58	ดี
2.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.33	0.58	ดี
2.4 ความสอดคล้องของภาพกับเสียงบรรยาย	4.67	0.58	ดีมาก

2.5 ความเหมาะสมของเทคนิคตัดต่อ	4.00	0.00	ดีมาก
3. เสียง	4.67	1.74	ดีมาก
3.1 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย	4.67	0.58	ดีมาก
3.2 ความถูกต้องของเสียงบรรยาย	4.67	0.58	ดีมาก
3.3 ความเหมาะสมของเสียงดนตรีประกอบ	4.67	0.58	ดีมาก
4. เวลา	4.33	1.74	ดี
4.1 ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ	4.33	0.58	ดี
4.2 ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย	4.33	0.58	ดี
4.3 ความเหมาะสมของเวลาฉายทั้งเรื่อง	4.33	0.58	ดี
เฉลี่ยรวม	4.31	2.10	ดี

จากตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์ของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ รอบที่ 1 จำนวน 3 ท่าน พบว่า การประเมินคุณภาพโดยรวมของบทเรียนวีดิทัศน์อยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านของการประเมินมีคุณภาพดังนี้

ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีคุณภาพในเรื่องความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา ความเหมาะสมในวิธีการนำเสนอ และความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา อยู่ในระดับดี

ด้านภาพมีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีคุณภาพในเรื่องคุณภาพของภาพ ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร ความเหมาะสมของเทคนิคตัดต่อ และความสอดคล้องของภาพกับเสียงบรรยาย อยู่ในระดับดี

ด้านเสียงมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยมีคุณภาพในเรื่องความชัดเจนของเสียงบรรยาย ความถูกต้องของเสียงบรรยาย และความเหมาะสมของเสียงดนตรีประกอบ อยู่ในระดับดีมาก

ด้านเวลามีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีคุณภาพในเรื่องความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย และเวลาฉายทั้งเรื่อง อยู่ในระดับดี

จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไขดังนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะแล้ว

1. เพิ่มเติมภาพ Insert ให้เหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง ภาพกับคำบรรยายและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะการออกเสียง ตรวจสอบความถูกต้องของภาพ
3. ใส่ตัวอักษรเพิ่มคำอธิบายให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น
4. แก้ไขตัวหนังสือตกหล่นและความถูกต้องในเรื่องการใช้ภาษา

2. ผลการประเมินคุณภาพรอบที่ 2

ผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อในรอบที่ 2 ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ รอบที่ 2

รายการประเมิน	X	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ คุณภาพ
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.00	1.61	ดี
1.1 ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา	3.80	0.45	ดี
1.2 ความเหมาะสมในวิธีการนำเสนอ	4.20	0.45	ดี
1.3 ความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา	4.00	0.71	ดี
2. ภาพ	4.12	3.00	ดี
2.1 คุณภาพของภาพ	4.20	0.84	ดี
2.2 ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย	4.20	0.45	ดี
2.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.40	0.55	ดี
2.4 ความสอดคล้องของภาพกับเสียงบรรยาย	4.00	0.71	ดี
2.5 ความเหมาะสมของเทคนิคตัดต่อ	3.80	0.45	ดี
3. เสียง	4.40	1.55	ดี
3.1 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย	4.40	0.55	ดี
3.2 ความถูกต้องของเสียงบรรยาย	4.60	0.55	ดีมาก
3.3 ความเหมาะสมของเสียงดนตรีประกอบ	4.20	0.45	ดี
4. เวลา	4.27	1.45	ดี
4.1 ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ	4.20	0.45	ดี
4.2 ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย	4.20	0.45	ดี
4.3 ความเหมาะสมของเวลาฉายทั้งเรื่อง	4.40	0.55	ดี
เฉลี่ยรวม	4.19	1.90	ดี

จากตาราง 4 ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์ของผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ รอบที่ 2 จำนวน 5 ท่าน พบว่า การประเมินคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านของการประเมินมีคุณภาพดังนี้

ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในเรื่องความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา ความเหมาะสมในวิธีการนำเสนอ และความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา อยู่ในระดับดี

ด้านภาพมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในเรื่องคุณภาพของภาพ ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย ขนาดตัวอักษร ความสอดคล้องของภาพกับเสียงบรรยาย และความเหมาะสมของเทคนิคตัดต่อ อยู่ในระดับดี

ด้านเสียงมีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีคุณภาพในเรื่องความชัดเจนของเสียงบรรยาย และความเหมาะสมของเสียงดนตรีประกอบ อยู่ในระดับดี ส่วนเรื่องความถูกต้องของเสียงบรรยาย อยู่ในระดับดีมาก

ด้านเวลา มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในเรื่องความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ เวลาฉายกับเสียงบรรยายและเวลาฉายทั้งเรื่อง อยู่ในระดับดี

ผลการศึกษาผลการใช้

ผลการศึกษาผลการใช้ บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยการนำบทเรียนวีดิทัศน์การสอน ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน โดยเริ่มเรียนบทเรียนวีดิทัศน์สอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เมื่อเรียนจบแล้วให้ทำแบบทดสอบทันที แล้วจึงเริ่มเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ตามลำดับ เมื่อชมบทเรียนวีดิทัศน์และทำแบบทดสอบครบทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้แล้ว นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ ผลการทดลองมีดังนี้

ผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์สอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ดังแสดงในตาราง 5

ตารางที่ 5 ผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย จำแนกตามระดับผลการเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่	จำนวน	ระดับผลการเรียน				
		0	1	2	3	4
1	จำนวน	-	10	19	19	13
	ร้อยละ	-	16.39	31.15	31.15	21.31
2	จำนวน	-	2	1	9	49
	ร้อยละ	-	3.28	1.64	14.75	80.33
3	จำนวน	-	14	9	13	25
	ร้อยละ	-	22.95	14.75	21.31	40.98
รวม	จำนวน	-	4	18	16	23
	ร้อยละ	-	6.56	29.51	26.23	37.70

จากตาราง 5 ผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 61 คน พบว่า หลังการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 4 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 3 มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 2 มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 1 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56 โดยเรื่องที่ 1 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 2 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 31.15 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 3 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 31.15 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 4 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 โดยเรื่องที่ 2 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.64 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 3 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 4 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 80.33 โดยเรื่องที่ 3 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 1 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 2 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 3 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.31 มีนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 4 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งหมดมีผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและศึกษาผลการใช้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้บทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้องในการนำบทเรียนวีดิทัศน์การสอนที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอนสำหรับเนื้อหาวิชาอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ รวมทั้งหมด 11 คน และกลุ่มผู้ใช้ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง สุ่มมาจากจำนวน 5 ห้อง มีนักเรียนรวม 242 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างแรก เป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

จำนวนทั้งหมด 11 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 รอบ

รอบที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 3 คน

รอบที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่สอง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง จำนวน 1 ห้อง รวมทั้งสิ้น 61 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ประกอบด้วยเนื้อหา 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง

- 1.1 ปอดและหลอดลม
- 1.2 ผังการทำงานของปอด
- 1.3 กล่องเสียง
- 1.4 เส้นเสียง
- 1.5 บริเวณเหนือเส้นเสียง
- 1.6 บริเวณต่างๆ ของอวัยวะในช่องปาก
- 1.7 รูปตัดของลิ้นลักษณะต่าง ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการอ่านออกเสียง

- 2.1 หลักการอ่านออกเสียง ร ล
- 2.2 หลักการอ่านออกเสียง ควบกล้ำ ร ล ว
- 2.3 หลักการอ่านออกเสียง ฉ ช
- 2.4 หลักการอ่านออกเสียง ซ ศ ษ ส
- 2.5 หลักการอ่านออกเสียง ฝ ฟ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ
3. แบบประเมินคุณภาพชีวิตทัศน์โดยผู้เชี่ยวชาญ

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองเพื่อหาคุณภาพของบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย รอบที่ 1 ผู้ศึกษาวิจัยนำบทเรียนวีดิทัศน์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อจำนวน 3 ท่าน โดยให้ชมวีดิทัศน์แล้วกรอกแบบประเมิน นำผลที่ได้จากการประเมินมาหาค่าสถิติและปรับปรุงแก้ไขบทเรียนวีดิทัศน์ให้ได้ตามค่าสถิติและข้อเสนอแนะ

2. การประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย รอบที่ 2 ผู้ศึกษาวิจัยนำบทเรียนวีดิทัศน์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อจำนวน 5 ท่าน โดยให้ชมวีดิทัศน์แล้วกรอก

แบบประเมิน แล้วนำผลที่ได้จากการประเมินมาวิเคราะห์ทางสถิติ แล้วแก้ไขปรับปรุงจนบทเรียน
 วิดีทัศน์ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

การดำเนินการทดลองเพื่อศึกษาผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียง
 วิชาภาษาไทย โดยการนำบทเรียนวีดิทัศน์ ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน โดยเริ่ม
 เรียนบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ตอนที่ 1 เมื่อเรียนจบแล้วให้ทำ
 แบบทดสอบทันที แล้วจึงเริ่มเรียนตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ตามลำดับ เมื่อชมบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
 และทำแบบทดสอบครบทั้ง 3 ตอนแล้ว นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผู้ศึกษาวิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ได้บทเรียนวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 2 ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้องในการนำบทเรียน
 วิดีทัศน์การสอนที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอนสำหรับเนื้อหาวิชาอื่นๆ ต่อไป
 - 3.1 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหารอบที่ 1 มีความเห็นว่าบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
 มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ ดี (ค่าเฉลี่ยคือ 4.22)
 - 3.2 การประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อรอบที่ 1 มีความเห็นว่าบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
 มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ ดี (ค่าเฉลี่ยคือ 4.31)
 - 3.3 การประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อรอบที่ 2 มีความเห็นว่าบทเรียนวีดิทัศน์การสอน
 มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ ดี (ค่าเฉลี่ยคือ 4.19)
4. ผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนที่มี
 ระดับผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 4 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 นักเรียนที่มีระดับ
 ผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ 3 มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน
 โดยรวมอยู่ในระดับ 2 มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน
 โดยรวมอยู่ในระดับ 1 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งหมดมีผลการ
 เรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผู้ศึกษาวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาและหาคุณภาพของวีดิทัศน์การสอนเรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย พบว่า จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหารอบที่ 1 มีความเห็นว่า บทเรียนวีดิทัศน์มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ ดี การประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อรอบที่ 1 มีความเห็นว่า บทเรียนวีดิทัศน์มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ ดี และการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ รอบที่ 2 มีความเห็นว่า บทเรียนวีดิทัศน์มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ ดี เป็นผลมาจากบทเรียนวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นได้ดำเนินการพัฒนาไปอย่างมีระบบ ตั้งแต่การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังการศึกษาวเคราะห์เนื้อหาโดยการทำการแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนๆ ดำเนินการเขียนบท และออกแบบการดำเนินเรื่องของบทเรียนแต่ละบทตามลำดับการเรียนรู้รวมทั้งการวางแผนดำเนินการพัฒนา จนถึงการผลิตลง อีกทั้งยังผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านสื่อและด้านเนื้อหา และดำเนินการทดลองตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา

2. การศึกษาผลการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ในครั้งนี้ ได้สอดคล้องกับคำกล่าวของ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2532 : 177) ได้อธิบายเกี่ยวกับวีดิทัศน์ไว้ว่า “วีดิทัศน์เป็นสื่อที่ไปกระตุ้นการเรียนรู้ โดยผ่านประสาทสัมผัสทางตาและหู โดยสามารถมองเห็นเหตุการณ์ด้วยตาและได้ยินเสียงด้วยหูของตนเอง ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี เพราะมีลักษณะที่เป็นจริงและมีความเป็นรูปธรรมมากกว่าตัวหนังสือและคำบรรยาย” ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีคุณสมบัติและเทคนิคพิเศษที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชม มีความสะดวก และไม่จำกัดจำนวนผู้ชมพร้อมทั้งสามารถย้อนดูบทเรียนเพื่อทบทวนได้ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นดังที่ เดล (Dale, 1956 : 1) ได้กล่าวว่ามนุษย์จะเรียนรู้ได้ดีขึ้น หากการเรียนรู้ นั้นเกิดจากรูปธรรม และการเรียนรู้จะน้อยลงหากการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์นามธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการส่งเสริมให้ผู้สอนเป็นผู้ผลิตสื่อการสอนประเภท บทเรียนวีดิทัศน์การสอนด้วยตนเองทั้งนี้เพราะผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ในวิชานั้นๆ เป็นอย่างดี และบทเรียนวีดิทัศน์การสอนจะช่วยให้ผู้สอนมีเวลาดูแลผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในวิชาที่มีการสาธิตและปฏิบัติ เพื่อลดปัญหาในการแบ่งกลุ่ม เพื่อการสาธิตและปฏิบัติ โดยในขณะที่กลุ่มหนึ่งชมการสาธิตจากผู้สอน ผู้เรียนอีกกลุ่มก็สามารถเรียนรู้จากสื่อบทเรียนวีดิทัศน์การสอนไปพร้อมๆ กัน แล้วจึงสลับหมุนเวียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. ปัจจุบันได้มีเทคโนโลยีต่างๆ มากมาย ที่มีส่วนช่วยในการผลิตบทเรียนวีดิทัศน์การสอน ให้มีคุณภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นผู้ผลิตบทเรียนวีดิทัศน์การสอนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเหล่านั้น เพื่อช่วยให้การผลิตบทเรียนวีดิทัศน์การสอนให้มีคุณภาพและได้ผลการใช้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งยังสามารถตอบสนองความต้องการและความสามารถของผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ

3. การบันทึกบทเรียนวีดิทัศน์การสอน ควรทำการบันทึกหลายรูปแบบ เพื่อให้สามารถใช้งานร่วมกับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอยู่อย่างหลากหลายในปัจจุบัน ซึ่งจะเกิดประโยชน์และเป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทยต่อไปให้ครบตามหลักสูตร เพราะผลการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้จากบทเรียนวีดิทัศน์การสอนได้อย่างบรรลุผล

2. ควรศึกษาผลการปฏิบัติของผู้เรียนจากการสำรวจทัศนคติและความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เพื่อให้การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน สอดคล้องและตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

3. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อวีดิทัศน์การสอนในวิชาอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**.—พิมพ์ครั้งที่ 2.—กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์. (2546). **ภาษาไทยสื่อแห่งความงามทางวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2526). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา**. นนทบุรี: สาขาศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). **เครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษา**. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2517). **“ข้อสังเกตในการสอนการใช้ภาษา” เอกสารประกอบการบรรยาย การสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุษฎีพร ชำนิโรคคานต์. (2520, สิงหาคม-กันยายน). **ปัญหาการใช้ภาษาไทย**. วิทยุศึกษา: 17
- บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ. (2534). **เทคนิคพื้นฐานการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- บุญสืบ พันธุ์ดี. (2537). **การพัฒนาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียช่วยสอนวิชาวิทยา ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี พลวงค์. (2526). **การเรียนรู้ด้วยตนเอง**. วารสารรวมคำแห่ง(ฉบับพิเศษพัฒนาบุคลากร): 82-91.
- พินิต วัฒน. (2520). **การผลิตรายการโทรทัศน์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. (2526). **อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จ.เชียงใหม่**. . เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มานพ ชัยดิเรก. (2519). **การทดลองเปรียบเทียบผลการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเซตและความสัมพันธ์แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย**.
- ธนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533). **การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขากรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วสันต์ อดิศักดิ์. (2533). **การผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิจิตร ภักดีรัตน์. (2536). **การผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมบุญ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิจิตร ภักดีรัตน์. (2523). *วิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์กับการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิภา อุตมจันทร์. (2544). *การผลิตโทรทัศน์และสื่อคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยต์.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เวบบ์ และโฮวาร์ด. (Webb; & Howard. 1977:356).
- สุรัชย์ ลิกขาบัณฑิต. (2529). *การผลิตวัสดุกราฟิค ปรับปรุงครั้งที่ 2* ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุทธิรา แก้วมณี. (2527). *ประสิทธิภาพเทปวีดิทัศน์การสอนวิชา นาฏศิลป์ เรื่องรำวงมาตรฐาน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5*. ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนั่น ปัทมะพิน. (2527). *ข้อดีข้อเสียของวีดีโอ*. คาเมรา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อัจจิมา เกิดผล,มล. (2536). *“กิจกรรมการเรียนการสอนหลักภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา”
การสอนวิชาภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร, 9-15* ; กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ สบฤกษ์. (2535). *การสร้างบทเรียนวีดิทัศน์เรื่องศัพท์สังคมศึกษาตามหลักสูตรวิทยาลัยครู
พุทธศักราช 2530*. ปริญญาโท กศ.ม. สาขากรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- Borg and Gall. (1989). *Educational Research: an Introduction*. 5th New York: White plains.
- Carner,Richard L. (1962, March) “An Evaluation of Teaching Reading to Elementary Pupils through”.
- Close Circuit TV. *“Dissertation Abstracts International*. 44(9): 2459 – A.
- Schwarzwalder, John C. (1961). “An Investigation of the Relative Effectiveness of Certain
Specific. TV. Techniques on Learning”, *Audio-Visual Communication Review*.9:A-23.
- Kell, Fred C. (1960). Evaluation Report on First Year Using Educational Televisual Television
195 - 1960 Does Moines and Poled Country School. Audio Visual Communication Review.[n.p.]
- Gay, L.R (1976). *Educational Research Competencies for Analysis and Application*. 4th ed. New York:
Macmillan Publishing Company.
- Gagne;Robert M.;& Leslie J.Brings. (1974). *Principle of Instructional Design*. New York: Holt Rinehart and
Winston, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ด้านเนื้อหา

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. นางสาวกฤษณา คงทน

ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายหลักสูตรและงานวิชาการ

โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง

2. นางอุไร เครือสุข

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง

3. นางฉวีวรรณ จำปาทอง

ตำแหน่ง ครูประจำการ

โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง

2. ด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

4. รศ.ดร.อรพรรณ พรสีมา

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. ผศ.ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6. ผศ.บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

7. ผศ.ชาญชัย อินทรสุนานนท์

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

8. ผศ.ธีรบุญฤทธิ ควรรหาเวชศิษฐ์
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9. ผศ.ดร.ไพบุลย์ เปานิล
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
10. อาจารย์ณัฐกร ปะพาน
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
11. คุณวิทยา สัลเลขวิทย์
ฝ่ายผลิตรายการโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส
สถานีโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส

ภาคผนวก ข.

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย(p) และค่าอำนาจจำแนก(r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 6 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ตอนที่ 1

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.41	0.06
2	0.73	0.39
3	0.81	0.00
4	0.28	0.59
5	0.86	0.66
6	0.60	0.75
7	0.90	0.57
8	0.30	0.43
9	0.83	0.40
10	0.72	0.59

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ (KR-20) = 0.20

ตาราง 7 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ตอนที่ 2

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.95	0.43
2	0.92	0.52
3	0.86	0.66
4	0.92	0.52
5	0.95	0.43
6	0.53	0.89
7	0.63	0.87
8	0.73	0.80
9	0.88	0.62
10	0.86	0.66

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ (KR-20) = 0.51

ตาราง 8 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย ตอนที่ 3

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.90	0.57
2	0.50	0.61
3	0.34	0.67
4	0.92	0.52
5	0.90	0.57
6	0.78	0.75
7	0.86	0.66
8	0.81	0.72
9	0.73	0.80
10	0.72	0.22

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ (KR-20) = 0.51

ตาราง 9 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วิธีการ
ออกเสียงวิชาภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.34	0.08
2	0.83	0.69
3	0.88	0.62
4	0.16	0.10
5	0.78	0.51
6	0.54	0.32
7	0.88	0.00
8	0.25	0.00
9	0.78	0.08
10	0.73	0.39
11	0.95	0.43
12	0.88	0.62
13	0.86	0.66
14	0.90	0.57
15	0.95	0.08
16	0.95	0.43
17	0.75	0.56
18	0.86	0.66
19	0.88	0.62
20	0.83	0.40
21	0.90	0.57
22	0.43	0.26
23	0.37	0.40
24	0.92	0.52
25	0.92	0.52
26	0.81	0.46
27	0.86	0.66
28	0.86	0.66
29	0.70	0.82
30	0.66	0.67

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ (KR-20) = 0.66

ภาคผนวก ค.

แบบประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอน

เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

- ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
- ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

แบบประเมินบทเรียนด้านเนื้อหาและสื่อ
 การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย
 สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

THE DEVELOPMENT OF VIDEO-TAPE PROGRAMS FOR PRONUNCIATION
 OF THAI LANGUAGE FOR THE SECOND LEVEL STUDENTS

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบสารนิพนธ์ การพัฒนาบทเรียน
 วีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 กรุณาใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- ระดับ 5 หมายถึง คุณภาพดีมาก
- ระดับ 4 หมายถึง คุณภาพดี
- ระดับ 3 หมายถึง คุณภาพปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง คุณภาพควรปรับปรุง
- ระดับ 1 หมายถึง คุณภาพใช้ไม่ได้

แบบประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์การสอน ด้านเนื้อหา
เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ใช้ไม่ได้
1 เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง					
- เนื้อหามีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
- ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา					
- ความถูกต้องของเนื้อหา					
- ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
- ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
- ความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา					
2 ภาพและเสียงบรรยาย					
- ความถูกต้องของภาพ					
- ความถูกต้องของเสียงบรรยาย					
- ความสอดคล้องของภาพและเสียงบรรยาย					
3 เวลา					
- ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ					
- ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย					
- ความเหมาะสมของเวลาฉายทั้งเรื่อง					

ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินคุณภาพบทเรียนวีดิทัศน์ ด้านสื่อ

เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ใช้ไม่ได้
1 เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง					
- ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่เนื้อหา					
- ความเหมาะสมในวิธีการนำเสนอ					
- ความเหมาะสมในการสรุปเนื้อหา					
2 ภาพ					
- คุณภาพของภาพ					
- ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย					
- ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร					
- ความสอดคล้องของภาพกับเสียงบรรยาย					
- ความเหมาะสมของเทคนิคตัดต่อ					
3 เสียง					
- ความชัดเจนของเสียงบรรยาย					
- ความถูกต้องของเสียงบรรยาย					
- ความเหมาะสมของเสียงดนตรีประกอบ					
4 เวลา					
- ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเนื้อหาในภาพ					
- ความเหมาะสมของเวลาฉายกับเสียงบรรยาย					
- ความเหมาะสมของเวลาฉายทั้งเรื่อง					

ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ง.

คู่มือการใช้บทเรียนวีดิทัศน์การสอน

เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

Video Script

บทวิทยุทัศน์การสอนเรื่อง : วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

ความยาว : 30 นาที

เขียนบทโดย : นางสาวฉลวย พานิชม

ลำดับ	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา (วินาที)
1	<u>กรรพิก</u> บทเรียนวิทยุทัศน์การสอน เรื่อง อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง		ดนตรีบรรเลง	10
2	<u>MS.</u> นักเรียนคุยกันเป็นกลุ่ม	Diss	นักเรียนส่งเสียงคุยกันเป็นกลุ่ม	5
3	<u>LS.</u> นักเรียนวิ่งเล่นกันเป็นกลุ่ม	Diss	สวัสดีค่ะนักเรียนทุกคน เสียงที่ได้ยินเมื่อ สักครู่นี้นักเรียนทราบไหมคะว่า กว่าจะเปล่ง ออกมาเป็นเสียงนั้น ต้องผ่านอวัยวะส่วนไหน มาบ้างบทเรียนที่นักเรียนจะชมต่อไปนี้เป็น บทเรียนวิทยุทัศน์การสอน เรื่อง อวัยวะที่ เกี่ยวข้องกับการออกเสียง ขอให้นักเรียนตั้งใจ ชมด้วยนะคะหลังจากชมบทเรียนวิทยุทัศน์การ สอนจบแล้ว จะให้ตอบคำถามในแบบทดสอบ เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจด้วยค่ะ	
4	<u>LS.</u> นักเรียนพูดคุยกัน	Cut	การเปล่งเสียงพูดออกมาเป็นถ้อยคำในภาษา เป็นพฤติกรรมในการแสดงออกของมนุษย์เพื่อ สื่อสารความคิดของตนให้ผู้อื่นทราบเรียกได้ ว่าเป็นกระบวนการระยะสุดท้ายในการส่งสาร	10
5	<u>LS.</u> นักเรียนนั่งพูดคุยกัน	Cut	ต่อไปเราจะมาเรียน เรื่องอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับ การออกเสียงว่ามีอวัยวะส่วนใดกันบ้าง	5
6	<u>กรรพิก</u> รูปอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง	Diss	อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงมีดังต่อไปนี้ นะคะ 1. ปุ่มเหงือก 2. ริมฝีปากบน	30

			3. ฟัน 4. ริมฝีปากล่าง 5. ปลายลิ้น 6. ลิ้นส่วนปลาย 7. ลิ้นส่วนหน้า 8. ลิ้นส่วนหลัง 9. ช่องจมูก 10. เพดานแข็ง 11. เพดานอ่อน 12. ลิ้นไก่ 13. ช่องคอ 14. โคนลิ้น 15. ลิ้นปิดเปิดกล่องเสียง 16. หลอดอาหาร 17. หลอดลม 18. เส้นเสียง	
7	<u>กราฟิก</u> ผังบริเวณช่องอกและคอ	Cut	ต่อไปเป็นอวัยวะที่สำคัญในการออกเสียง เช่นกัน คือ ปอดและหลอดลม ปอดคนเรานั้น มี 2 ข้างประกอบด้วยถุงลมขนาดเล็กจำนวน มาก ปอดมีลักษณะเหมือนฟองน้ำไม่มี กล้ามเนื้อประกอบอยู่ ภายในปอดมีหลอดลม ฝอย ซึ่งมารวมเป็นหลอดแขนง 2 หลอด และ หลอดลม 1 หลอด ปอดจะอยู่ภายในช่องอก ซึ่งมีกระดูกซี่โครงล้อมรอบทั้งข้างหน้าและข้าง หลัง และมีกะบังลมซึ่งเป็นแผ่นกล้ามเนื้อรูป ใค้งอยู่ทางด้านล่าง ส่วนหลอดลมจะอยู่ใน ช่วงของคอ	28
8	<u>กราฟิก</u> ผังการทำงานของปอด	Diss	ปอดมีหน้าที่หลักคือใช้ในการหายใจสำหรับใน การเปล่งเสียง ปอดทำให้เกิดลม เพื่อใช้ใน การเปล่งเสียงส่วนใหญ่ในภาษา	8

9	<u>กรรพิก</u> เส้นเสียง	Cut	อวัยวะอีกส่วนหนึ่ง คือ เส้นเสียงมีหน้าที่หลักในการปิดกั้นไม่ให้อาหารพลัดลงไป ในหลอดลมขณะที่กลืนอาหาร เส้นเสียงจะเข้ามาชิดกันเพื่อปิดตอนบนของหลอดลมในการเปล่งเสียง หน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ เปลี่ยนลมจากปอดให้เป็นคลื่นเสียง	10
10	<u>CAP</u> แบบทดสอบ	Diss	เอาละค่ะเรามาทดสอบความรู้ด้วยการตอบคำถามสัก 3 ข้อ นะคะ	3
11	<u>ข้อ 1.</u> อวัยวะใดที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงบริเวณช่องอกและคอ ก. ปอดและหลอดลม ข. เส้นเสียงและฟัน ค. ฟันและปลายลิ้น ง. โคนลิ้นและช่องคอ	Cut	<u>ข้อ 1.</u> อวัยวะใดที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงบริเวณช่องอกและคอ ก. ปอดและหลอดลม ข. เส้นเสียงและฟัน ค. ฟันและปลายลิ้น ง. โคนลิ้นและช่องคอ	25
12	<u>ข้อ 2.</u> ข้อใดต่อไปนี้เป็นหน้าที่ของ “ปอด” ก. ช่วยในการหายใจ ข. ช่วยในการเปล่งเสียง ค. ช่วยทำให้เกิดลม ง. ช่วยทำให้ร้องเพลงไพเราะขึ้น	Cut	<u>ข้อ 2.</u> ข้อใดต่อไปนี้เป็นหน้าที่ของ “ปอด” ก. ช่วยในการหายใจ ข. ช่วยในการเปล่งเสียง ค. ช่วยทำให้เกิดลม ง. ช่วยทำให้ร้องเพลงไพเราะขึ้น	25
13	<u>ข้อ 3.</u> อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่เปลี่ยนลมจากปอดให้เป็นคลื่นเสียง ก. ปอด ข. หลอดลม ค. เส้นเสียง ง. ฟัน	Cut	<u>ข้อ 3.</u> อวัยวะใดต่อไปนี้มีหน้าที่เปลี่ยนลมจากปอดให้เป็นคลื่นเสียง ก. ปอด ข. หลอดลม ค. เส้นเสียง ง. ฟัน	25
14	<u>กรรพิก</u> กล่องเสียง	Cut	อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงส่วนต่อไป คือ กล่องเสียง	3
15	<u>กรรพิก</u> ส่วนประกอบของกล่องเสียง	Diss	กล่องเสียง ประกอบด้วยกระดูกอ่อน และกล้ามเนื้อหลายชิ้น กล่องเสียงที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือ ส่วนที่เราเรียกกันว่าลูกกระเดือก	8

16	<u>กราฟฟิก</u> ส่วนประกอบของกล่องเสียง	Diss	กล่องเสียงจะอยู่เหนือหลอดลมด้านล่างของกล่องเสียงประกอบด้วยกระดูกอ่อนชื่อไครคอยด์ เป็นกระดูกอ่อนรูปคล้ายแหวนด้านกว้างหันมาทางข้างหลังของร่างกาย	10
17	<u>กราฟฟิก</u> ส่วนประกอบของกล่องเสียง	Cut	ทางด้านหน้าของกล่องเสียงประกอบด้วยกระดูกอ่อนชื่อไทรรอยด์ เป็นกระดูกอ่อนแผ่นเดี่ยวรูปโค้งครึ่งวงกลมเปรียบได้เหมือนเป็นโล่ของกล่องเสียง กระดูกอ่อนชิ้นนี้เราสามารถสัมผัสและเห็นได้ที่บริเวณคอของคน	15
18	<u>กราฟฟิก</u> ด้านหน้าของกล่องเสียง	Diss	นอกจากนี้กล่องเสียงยังประกอบด้วยกระดูกอ่อนรูปปิรามิดอีก1คู่ มีชื่อเรียกว่า กระดูกอ่อนอาริตिनอยด์ กระดูกอ่อนคู่นี้จะอยู่ด้านหลังของกล่องเสียง	10
19	<u>กราฟฟิก</u> อาณาเขตช่องคอ ช่องปาก ช่องจมูก	Cut	อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงอีกส่วนหนึ่งคือ บริเวณเหนือเส้นเสียง	5
20	<u>กราฟฟิก</u> อาณาเขตบริเวณเหนือเส้นเสียง บริเวณช่องคอ	Diss	บริเวณที่อยู่เหนือเส้นเสียง มีดังนี้ 1. ช่องคอ อยู่ระหว่างโค้งลิ้นกับผนังคอและระหว่างเส้นเสียงกับลิ้นไก่	7
21	<u>กราฟฟิก</u> บริเวณช่องปาก	Cut	2. ช่องปาก อยู่ระหว่างริมฝีปากกับโคนลิ้น	3
22	<u>กราฟฟิก</u> บริเวณช่องจมูก	Cut	3. ช่องจมูก อยู่ระหว่างรูจมูกกับลิ้นไก่	3
23	<u>กราฟฟิก</u> ผังลมออกจากปอด	Diss	ลมจากปอดเมื่อผ่านเส้นเสียงแล้วจะออกสู่ภายนอกทางช่องปากหรือช่องจมูกช่องใดช่องหนึ่งหรือทั้ง 2 ช่องพร้อมๆ กัน	7
24	<u>CAP</u> แบบทดสอบ	Cut	เรามาดอบคำถามกันอีก 3 ข้อนะคะ	3
25	<u>ข้อ 4.</u> กล่องเสียงประกอบด้วยกระดูกอ่อนรูปปิรามิด จำนวนกี่คู่ ก. 1 คู่	Cut	<u>ข้อ 4.</u> กล่องเสียงประกอบด้วยกระดูกอ่อนรูปปิรามิด จำนวนกี่คู่ ก. 1 คู่	25

	ข. 2 คู่ ค. 3 คู่ ง. 4 คู่		ข. 2 คู่ ค. 3 คู่ ง. 4 คู่	
26	<u>ข้อ 5.</u> ข้อใดต่อไปนี้อย่างถูกต้อง ก. ช่องคอ อยู่ระหว่าง โคนลิ้นกับผนังคอ ข. ช่องคอ อยู่ระหว่าง เส้นเสียงกับจมูก ค. ช่องปาก อยู่ระหว่าง ริมฝีปากกับโคนลิ้น ง. ช่องจมูก อยู่ระหว่าง จมูกกับลิ้นไก่	Cut	<u>ข้อ 5.</u> ข้อใดต่อไปนี้อย่างถูกต้อง ก. ช่องคอ อยู่ระหว่าง โคนลิ้นกับผนังคอ ข. ช่องคอ อยู่ระหว่าง เส้นเสียงกับจมูก ค. ช่องปาก อยู่ระหว่าง ริมฝีปากกับโคนลิ้น ง. ช่องจมูก อยู่ระหว่าง จมูกกับลิ้นไก่	25
27	<u>ข้อ 6.</u> ข้อใดต่อไปนี้อย่างถูกต้อง ส่วนประกอบของกล่องเสียง ก.กระดูกอ่อนไครคอยด์ ข.กระดูกอ่อนไทรอยด์ ค.กระดูกอ่อนอาริตินอยด์ ง.ลิ้นไก่	Cut	<u>ข้อ 6.</u> ข้อใดต่อไปนี้อย่างถูกต้อง ส่วนประกอบของกล่องเสียง ก.กระดูกอ่อนไครคอยด์ ข.กระดูกอ่อนไทรอยด์ ค.กระดูกอ่อนอาริตินอยด์ ง.ลิ้นไก่	25
28	<u>กราฟิก</u> บริเวณต่างๆ ของอวัยวะภายในปาก	Diss	ต่อไปเราจะมาทำความรู้จักกับบริเวณต่างๆ ของ อวัยวะในช่องปากที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง ซึ่งมีดังนี้ 1. ริมฝีปากบน 2. ฟันบน 3. ปุ่มเหงือก 4. เพดานแข็ง 5. เพดานอ่อน 6. ลิ้นไก่ 7. ริมฝีปากล่าง 8. ฟันล่าง 9. ปลายลิ้น	25

			10. ลิ้นส่วนปลาย 11. ลิ้นส่วนหน้า 12. ลิ้นส่วนหลัง 13. โคนลิ้น	
29	<u>กราฟิก</u> รูปลิ้นลักษณะต่าง ๆ	Cut	อวัยวะที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง คือ ลิ้น ลิ้น เป็นอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการออกเสียงถ้า ลิ้นแข็งมีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไป หรืออาจจะ สั้นผิดปกติย่อมทำให้ไม่สามารถออกเสียงได้ ชัดเจน เพราะว่ารูปลิ้นลักษณะต่างๆ มีส่วนใน การดัดแปลงลมให้เกิดเสียงต่างๆ	20
30	<u>กราฟิก</u> รูปริมฝีปาก	Diss	ริมฝีปาก ก็เป็นอวัยวะอีกส่วนหนึ่งที่มีส่วนใน การดัดแปลงลมให้เป็นเสียงต่างๆ กันด้วย เช่น ริมฝีปากอาจเป็นรูปห่อ แบบเปิดกว้างธรรมดา หรือรูปวงรีก็จะให้เสียงที่แตกต่างกัน	10
31	<u>กราฟิก</u> รวมอวัยวะทั้งหมดภายในปาก	Diss	อวัยวะที่กล่าวมาข้างต้นนี้เกี่ยวข้องกับการ ออกเสียงทั้งลิ้น การที่เราใช้อวัยวะที่สมบูรณ์ ครบทุกส่วนจะทำให้การออกเสียงนั้นมีความ ถูกต้องและชัดเจน ถ้าพบว่าอวัยวะส่วนใดมี ความผิดปกติในการออกเสียง ควรปรึกษา แพทย์เพื่อหาทางแก้ไข	15
32	<u>CAP</u> แบบทดสอบ	Cut	เอาละค่ะเรามาทดสอบกันอีก 4 ข้อนะค่ะ	3
33	<u>ข้อ 7.</u> ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ได้ อยู่ในส่วน ของอวัยวะในช่องปาก ก.กระดูกอ่อนไครคอยด์ ข.ปลายลิ้น ค.โคนลิ้น ง.ลิ้นไก่	Cut	<u>ข้อ 7.</u> ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ได้ อยู่ในส่วน ของอวัยวะในช่องปาก ก.กระดูกอ่อนไครคอยด์ ข.ปลายลิ้น ค.โคนลิ้น ง.ลิ้นไก่	25
34	<u>ข้อ 8.</u> อวัยวะส่วนใดที่มีส่วนในการ ดัดแปลงลมให้เป็นเสียงต่าง ๆ ก. ฟัน	Cut	<u>ข้อ 8.</u> อวัยวะส่วนใดที่มีส่วนในการ ดัดแปลงลมให้เป็นเสียงต่างๆ ก. ฟัน	25

	ข. ลื่น ค. ริมฝีปาก ง. ถูกทั้งข้อ ข.และ ค.		ข. ลื่น ค. ริมฝีปาก ง. ถูกทั้งข้อ ข.และ ค.	
35	ข้อ 9. ปอดที่ทำหน้าที่ในการหายใจ มีทั้งหมดกี่ข้าง ก. 2 ข้าง ข. 3 ข้าง ค. 4 ข้าง ง. 5 ข้าง	Cut	ข้อ 9. ปอดที่ทำหน้าที่ในการหายใจ มีทั้งหมดกี่ข้าง ก. 2 ข้าง ข. 3 ข้าง ค. 4 ข้าง ง. 5 ข้าง	25
36	ข้อ 10. อวัยวะภายในปากส่วนใดที่เราสามารถสังเกตได้ว่า จะพุดเสียงใด ก. ปุ่มเหงือก ข. ริมฝีปาก ค. ลิ้นไก่ ง. ฟัน	Cut	ข้อ 10. อวัยวะภายในปากส่วนใดที่เราสามารถสังเกตได้ว่า จะพุดเสียงใด ก. ปุ่มเหงือก ข. ริมฝีปาก ค. ลิ้นไก่ ง. ฟัน	
37	LS. นักเรียนเดิน	Diss	เอาละคะนักเรียนสำหรับ เรื่อง อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงก็มีเท่านี้	5
38	CAP เฉลยคำตอบ ข้อ 1. <u>ตอบ</u> ก. ปอดและหลอดลม ข้อ 2.. <u>ตอบ</u> ง. ช่วยทำให้เพลงไพเราะขึ้น ข้อ 3. <u>ตอบ</u> ค. เส้นเสียง ข้อ 4. <u>ตอบ</u> ก. 1 คู่ ข้อ 5. <u>ตอบ</u> ข. ช่องคออยู่ระหว่างเส้นเสียงกับจมูก ข้อ 6. <u>ตอบ</u> ง. ลิ้นไก่ ข้อ 7. <u>ตอบ</u> ก. กระดูกอ่อนไครคอยด์ ข้อ 8. <u>ตอบ</u> ง. ถูกทั้งข้อ ข.และ ค. ข้อ 9. <u>ตอบ</u> ก. 2 ข้าง ข้อ10.<u>ตอบ</u> ข. ริมฝีปาก	Cut	เอาละคะมาดูเฉลยคำตอบกันว่านักเรียนทำถูกกันกี่ข้อ ข้อ 1. <u>ตอบ</u> ก. ปอดและหลอดลม ข้อ 2.. <u>ตอบ</u> ง. ช่วยทำให้เพลงไพเราะขึ้น ข้อ 3. <u>ตอบ</u> ค. เส้นเสียง ข้อ 4. <u>ตอบ</u> ก. 1 คู่ ข้อ 5. <u>ตอบ</u> ข. ช่องคออยู่ระหว่างเส้นเสียงกับจมูก ข้อ 6. <u>ตอบ</u> ง. ลิ้นไก่ ข้อ 7. <u>ตอบ</u> ก. กระดูกอ่อนไครคอยด์ ข้อ 8. <u>ตอบ</u> ง. ถูกทั้งข้อ ข.และ ค. ข้อ 9. <u>ตอบ</u> ก. 2 ข้าง ข้อ10.<u>ตอบ</u> ข. ริมฝีปาก	40
39			เป็นอย่างไรกันบ้างคะทำถูกกันกี่ข้อต่อไปเราจะมา	5

			เขียนเรื่อง หลักการอ่านออกเสียง ค่ะ	
40	<u>CAP</u> บทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง หลักการอ่านออกเสียง		ดนตรีบรรเลง	10
41	<u>MS.</u> คนนั่งอ่านหนังสือ	Diss	หลักการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยต้องคำนึงถึง การออกเสียงพยัญชนะ สระ และ วรณยุกต์ ให้ ถูกต้องโดยเฉพาะเสียงพยัญชนะตัว ร เรือ ล ลิง เพราะถ้าเราออกเสียงผิดแล้วจะทำให้ความหมาย ของคำเปลี่ยนไปได้ เช่น คำว่า รัก หมายถึง ความรู้สึกผูกพันของคน ถ้าเราออกเสียงเป็น ล จะ อ่านว่า ลัก หมายถึง การลักขโมย	20
42	<u>CAP</u> หลักการอ่านออกเสียง	Cut	ต่อไปนี่เราจะมาเรียน เรื่อง หลักการอ่านออกเสียง กันนะคะ	3
43	<u>กราฟิก</u> หลักการอ่านออกเสียง ร	Diss	หลักการอ่านออกเสียง ร การออกเสียง ร เรือ หรือเสียงรัวลั่น สามารถ ออกเสียงโดยการยกปลายลิ้นขึ้นแตะปุ่ม เหงือกเบาๆ เมื่อกระแสมผ่านจุดนี้ก็จะทำให้ ปลายลิ้นเกิดการสั่นสะบัดหรือรัว ขณะเปล่ง เสียงเส้นเสียง เกิดการสั่น สะเทือน เสียงที่ เปล่งออกมาจะเป็น	20
44			เสียงรัว เอาละเรามามาฝึกออกเสียงกันนะคะ	
45	<u>CAP</u> рін เรือน เรือร้ง เรือรบ	Diss	คำแรก คำว่า рін เรือน เรือร้ง เรือรบ นักเรียน ลองฝึกอ่านออกเสียงตามนะคะ	10
46	<u>กราฟิก</u> หลักการออกเสียง ล	Diss	หลักการออกเสียง ล เสียงลลิงหรือเสียงข้างลิ้นเป็น การเรียกตามทิศทางของลมหายใจออก เสียงข้างลิ้นมี ฐานที่เกิดเสียงที่ปุ่มเหงือก เมื่อเริ่มต้นเปล่งเสียงลิ้น ส่วนปลายจะแตะที่ปุ่มเหงือก ลมจะผ่านออกทางข้าง ลิ้นได้สะดวก ขณะที่เปล่งเสียงนั้นเส้นเสียงอยู่ชิดกัน แต่ไม่ชิดกันสนิท ลมจากปอดจะผ่านเส้นเสียงขึ้นมา ทำให้เส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือน เราลองมาฝึกออก	25

			เสียงลั่นนะคะ	
47	<u>CAP</u> ลูก ล้า เล่น แล เลิศ	Cut	คำแรก คำว่า ลูก ล้า เล่น แล เลิศ	7
48	<u>CAP</u> แบบทดสอบ	Cut	เรามาตอบคำถามกันสัก 3 ข้อนะคะ	2
49	ข้อ 1. หลักการออกเสียงคำในภาษาไทย นักเรียนควรคำนึงถึงอะไรบ้าง ก. เสียงพยัญชนะ ข. เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ค. เสียงสระ ง. เสียงวรรณยุกต์	Cut	ข้อ 1. หลักการออกเสียงคำในภาษาไทย นักเรียนควรคำนึงถึงอะไรบ้าง ก. เสียงพยัญชนะ ข. เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ค. เสียงสระ ง. เสียงวรรณยุกต์	25
50	ข้อ 2. วิธีการออกเสียง ร เรือ จะเปล่งเสียงเร็ว ขึ้นเริ่มต้นที่อวัยวะส่วนใด ก. ปลายลิ้น ข. ช่องปาก ค. ปุ่มเหงือก ง. ข้างลิ้น	Cut	ข้อ 2. วิธีการออกเสียง ร เรือ จะเปล่งเสียงเร็ว ขึ้นเริ่มต้นที่อวัยวะส่วนใด ก. ปลายลิ้น ข. ช่องปาก ค. ปุ่มเหงือก ง. ข้างลิ้น	25
51	ข้อ 3. เสียงพยัญชนะในข้อใดเมื่อเราออกเสียง ผิดแล้วความหมายของคำจะเปลี่ยนไป ก. ก้าว ข. ขวด ค. ราก ง. สูด	Cut	ข้อ 3. เสียงพยัญชนะในข้อใดเมื่อเราออกเสียง ผิดแล้วความหมายของคำจะเปลี่ยนไป ก. ก้าว ข. ขวด ค. ราก ง. สูด	25
52	<u>กราฟิก</u> หลักการออกเสียง ควบกล้ำ ร	Diss	หลักการออกเสียงควบกล้ำ ร ในการออกเสียงควบกล้ำ ร เรือ ใช้หลักการเดียวกันกับ การออกเสียง ร เรือ โดยการยกปลายลิ้นขึ้นแตะปุ่มเหงือกเบาๆ เมื่อกระแสลมผ่านจุดนี้ก็จะทำให้ปลายลิ้น สับดอออกและสลับกันหลายๆ ครั้ง เพียงแต่ว่า การออกเสียงควบกล้ำ ร จะต้องออกเสียงตัว พยัญชนะต้นควบไปด้วย เรามาฝึกออกเสียง กันนะคะ	20

53	<u>CAP</u> กราบ ครุย ครัว	Diss	เรามาฝึกออกเสียงกันนะคะ คำแรก คำว่า กราบ ครุย ครัว เป็นอย่างไรจะออกเสียงยากไหมนักเรียน จะต้องฝึกบ่อยๆ จะได้ออกเสียงได้ชัดเจน	10
54	<u>กราฟีก</u> หลักการออกเสียง ควบกัลล้า ล	Cut	หลักการออกเสียงควบกัลล้า ล ในการออกเสียง ควบกัลล้า ล ถึง ก็ใช้หลักการเดียวกับการออก เสียง ล ถึงเมื่อเริ่มต้นจะเปล่งเสียง ลื่นส่วน ปลายจะแตะที่ปุ่มเหงือก ลมจะผ่านออกทางข้าง ลิ้น ลักษณะของลิ้นจะไม่แบ ทำให้ด้านข้างของ ลิ้นมีช่องว่าง ทำให้ลมผ่านได้สะดวก	15
55	<u>CAP</u> พลาด เกลียว กลมกล่อม คลื่น	Diss	เรามาฝึกออกเสียงควบกัลล้า ล กันนะคะ คำ แรก คำว่า พลาด เกลียว กลมกล่อม คลื่น	10
56	<u>กราฟีก</u> หลักการออกเสียง ฝ ฟ	Cut	หลักการออกเสียง ฝ ฟ ฝ ฟ เป็นเสียงเสียดแทรกเกิดที่ฐานริมฝีปากและ ฟัน เมื่อเริ่มต้นเปล่งเสียง ฟันบนจะอยู่ใกล้กับ ริมฝีปากล่าง ฟันบนจะสัมผัสริมฝีปากล่าง เล็กน้อย ลมจะผ่านไม่สะดวกต้องเสียดแทรก ผ่านช่องระหว่างริมฝีปากกับฟัน ขณะเปล่งเสียง	15
57	<u>CAP</u> ฝน ฝุ่น ฝิ่น	Cut	เรามาฝึกออกเสียง ฝ ฝ่า กันนะคะ คำแรก คำว่า ฝน ฝุ่น ฝิ่น นักเรียนสังเกตว่า ฟันบนจะสัมผัสริมฝีปากล่างเล็กน้อย	10
58	<u>CAP</u> ฟัน ไฟฟ้า ฟุ่มฟาย	Cut	เรามาฝึกออกเสียง ฟ ฟัน กันนะคะ คำแรก คำว่า ฟัน ไฟฟ้า ฟุ่มฟาย	8
59	<u>CAP</u> แบบทดสอบ	Cut	เรามาทดสอบความรู้ ตอบคำถามอีก 3 ข้อนะคะ	3
60	<u>ข้อ 4.</u> ฐานเสียงพยัญชนะข้อใดที่เกิด จากริมฝีปากล่างกับฟันบน ก. /ฟ/ ข. /ย/ ค. /ฮ/ ง. /ง/	Cut	<u>ข้อ 4.</u> ฐานเสียงพยัญชนะข้อใดที่เกิด จากริมฝีปากล่างกับฟันบน ก. /ฟ/ ข. /ย/ ค. /ฮ/ ง. /ง/	25

61	<u>ข้อ 5.</u> เสียงพยัญชนะใดที่ปลายลิ้นเกิดการสั่นสะบัดรัว ก. /ก/ ข. /ม/ ค. /จ/ ง. /ร/	Cut	<u>ข้อ 5.</u> เสียงพยัญชนะใดที่ปลายลิ้นเกิดการสั่นสะบัดรัว ก. /ก/ ข. /ม/ ค. /จ/ ง. /ร/	25
62	<u>ข้อ 6.</u> เสียงพยัญชนะใดเมื่อเปล่งเสียงแล้ว ลมจะผ่านออกทางข้างลิ้น ก. /ว/ ข. /ล/ ค. /ณ/ ง. /ส/	Cut	<u>ข้อ 6.</u> เสียงพยัญชนะใดเมื่อเปล่งเสียงแล้ว ลมจะผ่านออกทางข้างลิ้น ก. /ว/ ข. /ล/ ค. /ณ/ ง. /ส/	25
63	<u>กราฟิ</u> หลักการออกเสียงควบกล้ำ ว	Diss	เรามาเรียนกันต่อ นะคะ ต่อไปเราจะมาเรียนหลักการออกเสียงควบกล้ำ ว แหวน วน เป็นเสียงกึ่งสระเกิดที่ฐานเพดานอ่อน เมื่อเริ่มต้นเปล่งเสียง ยกลิ้นส่วนหลังขึ้นไปทางเพดานอ่อน แต่ไม่ใกล้มากจนเกิดเป็นช่องแคบ ๆ จะทำให้ลมเสียดแทรกออกมา ห่อริมฝีปากขณะเปล่งเสียง เสียงที่เปล่งออกมาเป็นเสียงกึ่งสระเป็นเสียงก้อง	20
64	<u>CAP</u> กว้าง แกว่ง ขวักไขว่	Cut	เรามาฝึกออกเสียงกัน นะคะ คำแรก คำว่า กว้าง แกว่ง ขวักไขว่ นักเรียนจะสังเกตว่า เราจะห่อปากขณะเปล่งเสียง	10
65	<u>กราฟิ</u> หลักการออกเสียง ง	Cut	หลักการออกเสียง งู เป็นเสียงนาสิกเกิดที่ฐานเพดานอ่อน เมื่อเริ่มต้นเปล่งเสียง ลิ้นส่วนหลังจะขึ้นไปที่เพดานอ่อน ลมจะถูกกักในบริเวณดังกล่าว ในขณะที่เดียวกันเพดานอ่อนและลิ้นใกล้เคียงระดับลงทำให้ลมผ่านออกไปทางช่องจมูกได้ เมื่อเปิดที่กักที่เพดานอ่อนลมจะออกทางปากด้วย	15

66	<u>CAP</u> งู งา เงิน งาม	Diss	เรามาฝึกออกเสียงกันนะคะ คำแรก คำว่า งู งา เงิน งาม จะสังเกตว่า เมื่อเริ่มต้นเปล่ง เสียง ลิ้นส่วนหลังจะขึ้นไปแตะเพดานอ่อน ลม จะถูกกักในบริเวณดังกล่าว	12
67	<u>กราฟิก</u> หลักการออกเสียง ฉ ช	Cut	หลักการออกเสียง ฉ ช เมื่อเริ่มต้นเปล่งเสียง ลิ้น ส่วนปลายจะขึ้นไปแตะที่ปุ่มเหงือก-เพดานแข็ง ลมจะถูกกักในบริเวณดังกล่าวเส้นเสียงอยู่ห่างกัน ลมจากปอดจะผ่านช่องระหว่างเส้นเสียงได้สะดวก เมื่อจะเปล่งเสียง ลิ้นส่วนปลายจะลดระดับลง เล็กน้อย ทำให้มีช่องแคบ ๆ ระหว่างลิ้นส่วนปลาย และปุ่มเหงือกเพดานแข็งในลักษณะของการเสียด แทรกปริมาณลมมากกว่าปกติ	25
68	<u>CAP</u> นก น้อย นุ้ยนาย	Cut	เรามาฝึกออกเสียง น ฉิ่ง กันก่อนนะคะ คำแรก คำว่า นก น้อย นุ้ยนาย	10
69	<u>CAP</u> โซกโซน ซดซ้อย ช่วงชิง	Diss	ต่อไปเราจะมาฝึกออกเสียง ช ช้าง คำแรก คำ ว่า โซกโซน ซดซ้อย ช่วงชิง จะสังเกตว่ามีการ เสียดแทรกปริมาณลมออกมามากกว่าปกติ	12
70	<u>กราฟิก</u> หลักการออกเสียง ถ ท	Cut	หลักการออกเสียง ถ ท ถ ท เป็นเสียงกักเกิดที่ฐานฟัน-ปุ่มเหงือก ไม่ก้อง มีกลุ่มลม ในการเปล่งเสียง ลิ้นส่วนปลายจะแตะ ที่ฟัน -ปุ่มเหงือก ลมจะถูกกักในบริเวณดังกล่าว เส้นเสียงอยู่ห่างกัน มีช่องระหว่างเส้นเสียง ขณะ เปล่งเสียงลมจากปอดจะผ่านช่องระหว่างเส้นเสียง ได้สะดวก	20
71	<u>CAP</u> ถม ถ้วย ถาก	Diss	เรามาฝึกออกเสียง ถ ถุง กันก่อนนะคะ คำแรก คำว่า ถม ถ้วย ถาก	8
72	<u>CAP</u> ทุ้ง ทิศ ท่วม	Cut	ต่อไปเราจะมาฝึกออกเสียง ท ทหาร คำแรก คำว่า ทุ้ง ทิศ ท่วมจะสังเกตว่าปริมาณลมจะ มากกว่าปกติหรืออาจกล่าวได้ว่ามีกลุ่มลม ตามออกมา	12

73	<u>กราฟิก</u> หลักการออกเสียง ฮ	Cut	หลักการออกเสียง ฮ เสียง ฮ นกฮูก เป็นเสียงเสียดแทรกเกิดที่ฐานลิ้นเสียง เมื่อเริ่มต้นจะเปล่งเสียง ลิ้นเสียงจะอยู่ใกล้กัน มีช่องว่างระหว่างลิ้นเสียงขณะเปล่งเสียงลมจากปอดจะเสียดแทรกผ่านช่องระหว่างลิ้นเสียงขึ้นมาและผ่านออกมาทางช่องปาก	15
74	<u>CAP</u> ฮวบ ฮั่น โฮะ แฮม	Cut	เรามาฝึกออกเสียง ฮ กันนะคะ คำแรก คำว่า ฮวบ ฮั่น โฮะ แฮม	8
75	<u>กราฟิก</u> หลักการออกเสียง ช ศ ษ ส	Cut	หลักการออกเสียง ช ศ ษ ส ช ศ ษ เป็นเสียงเสียดแทรกเกิดที่ฐานปุ่มเหงือก เมื่อเริ่มต้นจะเปล่งเสียง ลิ้นส่วนปลายจะขึ้นไปใกล้ปุ่มเหงือก ลมในช่องปากไม่ถูกกักแต่จะผ่านออกไม่สะดวก ต้องเสียดแทรกผ่านช่องระหว่างลิ้นส่วนปลายกับปุ่มเหงือก ขณะเปล่งเสียงลิ้นเสียงจะอยู่ห่างกัน มีช่องว่างระหว่างลิ้นเสียง ลมจากปอดจะผ่านช่องระหว่างลิ้นเสียงได้สะดวก	30
76	<u>CAP</u> ศีล สาม ชบ เศษส่วน	Diss	เรามาฝึกออกเสียง ช ศ ษ ส นะคะ คำแรก คำว่า ศีล สาม ชบ เศษส่วน	10
77	<u>CAP</u> แบบทดสอบ	Cut	เอาละเรามาตอบคำถามสัก 4 ข้อ นะคะ	3
78	<u>ข้อ 7.</u> คำว่า “ขว์ักไขว่” จะใช้วิธีการออกเสียงอย่างไร ก. ฟันบนจะสัมผัสริมฝีปากล่าง ข. ปลายลิ้นแตะที่ปุ่มเหงือก ค. ปล่อยลมผ่านทางข้างลิ้นได้สะดวก ง. ห่อริมฝีปากขณะเปล่งเสียง		<u>ข้อ 7.</u> คำว่า “ขว์ักไขว่” จะใช้วิธีการออกเสียงอย่างไร ก. ฟันบนจะสัมผัสริมฝีปากล่าง ข. ปลายลิ้นแตะที่ปุ่มเหงือก ค. ปล่อยลมผ่านทางข้างลิ้นได้สะดวก ง. ห่อริมฝีปากขณะเปล่งเสียง	25
79	<u>ข้อ 8.</u> เสียงพยัญชนะใดที่ออกเสียงในลักษณะเป็นกลุ่มลมตามออกมา ก. /จ / ช / ข. /ล/		<u>ข้อ 8.</u> เสียงพยัญชนะใดที่ออกเสียงในลักษณะเป็นกลุ่มลมตามออกมา ก. /จ / ช / ข. /ล/	25

	ค. /ฟ/ ง. /ว/		ค. /ฟ/ ง. /ว/	
80	ข้อ 9. ข้อใดไม่มีเสียงที่เปล่งออกมาเป็นเสียงรัวเกิดที่ปุ่มเหงือก ก. นักร้อง ข. บ้านเรือน ค. ลูกเมือง ง. เรือบิน		ข้อ 9. ข้อใดไม่มีเสียงที่เปล่งออกมาเป็นเสียงรัวเกิดที่ปุ่มเหงือก ก. นักร้อง ข. บ้านเรือน ค. ลูกเมือง ง. เรือบิน	25
81	ข้อ 10. นอกจากเสียงพยัญชนะควบกล้ำแล้วยังมีเสียงพยัญชนะต้นตัวใดที่ต้องระมัดระวังในการออกเสียง ก. /ร/ /ล/ ข. /น/ /ง/ ค. /ฉ/ /ช/ ง. /ผ/ /ฟ/		ข้อ 10. นอกจากเสียงพยัญชนะควบกล้ำแล้วยังมีเสียงพยัญชนะต้นตัวใดที่ต้องระมัดระวังในการออกเสียง ก. /ร/ /ล/ ข. /น/ /ง/ ค. /ฉ/ /ช/ ง. /ผ/ /ฟ/	25
82	CAP เฉลยคำตอบ ข้อ 1. <u>ตอบ</u> ข. เสียงพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ข้อ 2. <u>ตอบ</u> ก. ปลายลิ้น ข้อ 3. <u>ตอบ</u> ค. ราก ข้อ 4. <u>ตอบ</u> ก. /ฟ/ ข้อ 5. <u>ตอบ</u> ง. /ร/ ข้อ 6. <u>ตอบ</u> ข. /ล/ ข้อ 7. <u>ตอบ</u> ง. ห่อริมฝีปากขณะเปล่งเสียง ข้อ 8. <u>ตอบ</u> ก. /ฉ/ /ช/ / ข้อ 9. <u>ตอบ</u> ค. ลูกเมือง ข้อ 10. <u>ตอบ</u> ก. /ร/ /ล/		เรามาดูเฉลยกันว่าทำถูกกันกี่ข้อ ข้อ 1. <u>ตอบ</u> ข. เสียงพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ข้อ 2. <u>ตอบ</u> ก. ปลายลิ้น ข้อ 3. <u>ตอบ</u> ค. ราก ข้อ 4. <u>ตอบ</u> ก. /ฟ/ ข้อ 5. <u>ตอบ</u> ง. /ร/ ข้อ 6. <u>ตอบ</u> ข. /ล/ ข้อ 7. <u>ตอบ</u> ง. ห่อริมฝีปากขณะเปล่งเสียง ข้อ 8. <u>ตอบ</u> ก. /ฉ/ /ช/ / ข้อ 9. <u>ตอบ</u> ค. ลูกเมือง ข้อ 10. <u>ตอบ</u> ก. /ร/ /ล/	30
83	CAP การอ่านบทเสียงร้อยแก้วและ การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว		ดนตรีบรรเลง	10

84	คนอ่านหนังสือ		การอ่านมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง เพราะการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคลช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางสติปัญญา การอ่านทำให้คนมีโลกทัศน์ที่กว้างมีความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย	15
85	คนอ่านหนังสือ		ความหมายของการอ่าน เราจะต้องรู้ความหมายของการอ่านว่าคืออะไร	5
86	คนอ่านหนังสือ		การอ่านคือการรับรู้ความหมายและสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือจากสัญลักษณ์อื่นๆ ที่จะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเข้าใจที่ดีขึ้นรับรู้กระบวนการต่างๆ ที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านตัวผู้อ่านทำให้เป็นคนทันสมัยทันโลกทันเหตุการณ์	15
87	<u>CAP</u> องค์ประกอบของการอ่าน		องค์ประกอบของการอ่าน เราจะต้องทราบว่าองค์ประกอบของการอ่านว่ามีอะไรบ้าง	5
88	<u>CAP</u> องค์ประกอบของการอ่าน 1. การอ่าน 2. สาร 3. ความหมาย 4. การเลือกความหมาย 5. การนำไปใช้		องค์ประกอบของการอ่านมีด้วยกัน 5 ประการคือ 1. การอ่าน 2. สาร 3. ความหมาย 4. การเลือกความหมาย 5. การนำไปใช้	10
89	คนอ่านหนังสือ		ในกระบวนการอ่านทั้ง 5 ประการนั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจอย่างครบถ้วนในเรื่องของการทำความเข้าใจกับตัวอักษร โดยเฉพาะการนำความรู้ออกไปใช้ให้เกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมีความเข้าใจ ต้องอ่านให้รู้จริงอ่านจนเข้าใจจึงจะสามารถนำไปใช้ได้	12
90	<u>CAP</u> แบบทดสอบ		เรามาทำแบบทดสอบกันสัก 2 ข้อนะคะ	3
91	<u>ข้อ 1.</u> การอ่าน คือ อะไร ก. การรับรู้รูปภาพสัญลักษณ์ต่าง ๆ ข. การเปล่งเสียงของถ้อยคำนั้นดัง ๆ		<u>ข้อ 1.</u> การอ่าน คือ อะไร ก. การรับรู้รูปภาพสัญลักษณ์ต่าง ๆ ข. การเปล่งเสียงของถ้อยคำนั้นดัง ๆ	25

	ค. การเปล่งเสียงจากการรับรู้จากรูปภาพ ง. การรับรู้ความหมายและสร้าง ความเข้าใจจากตัวอักษร		ค. การเปล่งเสียงจากการรับรู้จากรูปภาพ ง. การรับรู้ความหมายและสร้าง ความเข้าใจจากตัวอักษร	
92	ข้อ 2 ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของการอ่าน ก. การออกเสียง ข. ความหมาย ค. การนำไปใช้ ง. การเลือกความหมาย		ข้อ 2. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของการอ่าน ก. การออกเสียง ข. ความหมาย ค. การนำไปใช้ ง. การเลือกความหมาย	25
93	คนอ่านหนังสือ		การนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้นั้น ผู้อ่าน จำเป็นต้องมีพื้นฐานสำคัญ ดังนี้	5
94	CAP ความรู้ทางภาษา		1.มีความรู้ทางภาษา การใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษา	5
95	CAP การเลือกอ่านหนังสือ		2. ต้องรู้จักเลือกอ่านหนังสือให้เหมาะสมกับวัย	5
96	CAP ส่วนประกอบของหนังสือ		3. ต้องมีความรู้เรื่องส่วนประกอบของหนังสือเล่มนั้นๆ	5
97	CAP แหล่งหนังสือ		4. ต้องรู้จักแหล่งที่จะหาหนังสืออ่าน เราจะต้องรู้ว่า หนังสือแต่ละประเภทนั้นเราจะต้องไปหาจากแหล่งใด	7
98	CAP ลักษณะท่าทางที่ดีในการอ่านหนังสือ		ลักษณะท่าทางที่ดีในการอ่าน ผู้ที่จะเป็นนักอ่านที่ดี ควรมีลักษณะท่าทางที่ดี ดังนี้	7
99	คนนั่งอ่านหนังสือ		การนั่งอ่านที่ถูกวิธี ต้องนั่งตัวตรงห่างจากโต๊ะพอวาง ข้อศอกลงบนโต๊ะได้ วางหนังสือบนโต๊ะ มือขวาจับ มุมหนังสือด้านขวา ให้นิ้วชี้เตรียมพร้อมที่จะพลิก หน้าต่อไป มือซ้ายจับหนังสือหน้าซ้าย หน้าหนังสือที่ อ่านอยู่ห่างจากตาประมาณ 12 นิ้ว	15
100	คนยืนอ่านหนังสือ		การยืนอ่านที่ถูกวิธี จะต้องยืนนำหน้ากตัวอยู่บนขา ทั้ง 2 ข้างสบาย ๆ ไม่เกร็งหรือประหม่า มือซ้าย ประคองหนังสือ มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวา นิ้วชี้เตรียมพร้อมที่จะพลิกหน้าต่อไป หน้าหนังสือ ห่างจากตาประมาณ 12 นิ้ว	25
101	คนนั่งอ่านหนังสือ		การอ่านหนังสือต้องมีสมาธิที่ดี ตั้งใจอ่านขณะ ยืนหรือนั่งอ่าน ต้องมีท่าทางที่มั่นคง ไม่เอียง คออ่าน ไม่ส่ายหน้าตามบรรทัดที่อ่าน	

102	<u>CAP</u> แบบทดสอบ		เรามาทำแบบทดสอบกันอีก 3 ข้อนะคะ	3
103	ข้อ 3. การอ่านหนังสือที่ดีควรให้หนังสือห่างจากตาประมาณกี่นิ้ว ก. 6 นิ้ว ข. 12 นิ้ว ค. 15 นิ้ว ง. 18 นิ้ว		ข้อ 3. การอ่านหนังสือที่ดีควรให้หนังสือห่างจากตาประมาณกี่นิ้ว ก. 6 นิ้ว ข. 12 นิ้ว ค. 15 นิ้ว ง. 18 นิ้ว	25
104	ข้อ 4. การจับหนังสือสำหรับการอ่านข้อใดถูกต้อง ก. มือซ้ายจับมุมหนังสือซ้าย ข. มือซ้ายจับมุมหนังสือขวา ค. มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวา ง. มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวาใช้นิ้วชี้เตรียมพร้อม		ข้อ 4. การจับหนังสือสำหรับการอ่านข้อใดถูกต้อง ก. มือซ้ายจับมุมหนังสือซ้าย ข. มือซ้ายจับมุมหนังสือขวา ค. มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวา ง. มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวาใช้นิ้วชี้เตรียมพร้อม	25
105	ข้อ 5. นักเรียนคนใดอ่านหนังสือได้ถูกต้องตามหลักวิธีการอ่านหนังสือ ก. กรกตยีนขาเกร็งขณะอ่านหนังสือ ข. นรินทรอ่านหนังสือด้วยความตั้งใจ ค. ชานนท์อ่านหนังสือโดยให้ตาห่างหนังสือ 6 นิ้ว ง. อาคมนั่งอ่านหนังสือโดยเอียงคอไปทางซ้ายตลอดเวลา		ข้อ 5. นักเรียนคนใดอ่านหนังสือได้ถูกต้องตามหลักวิธีการอ่านหนังสือ ก. กรกตยีนขาเกร็งขณะอ่านหนังสือ ข. นรินทรอ่านหนังสือด้วยความตั้งใจ ค. ชานนท์อ่านหนังสือโดยให้ตาห่างหนังสือ 6 นิ้ว ง. อาคมนั่งอ่านหนังสือโดยเอียงคอไปทางซ้ายตลอดเวลา	25
106	คนอ่านหนังสือ		การอ่านออกเสียง คือ เสียงที่ผู้อ่านต้องเปล่งออกมาให้ได้ยินเป็นถ้อยคำหรือเป็นข้อความ ต้องให้ชัดถ้อยชัดคำ	7
107	คนอ่านหนังสือ		การอ่านออกเสียงที่ดี ต้องมีศิลปะการอ่านเพื่อความถูกต้องและความไพเราะ ลีลาการอ่านจะต้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่อ่านดังตัวอย่างต่อไปนี้	8
108	<u>CAP</u>		การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	10

	บทความ		โดยเฉพาะนักเรียน การอ่านหนังสือเป็นสิ่งสำคัญมากกว่างานอื่นๆ เพราะวัยของนักเรียนเป็นวัยที่จะต้องแสวงหาความรู้	
109	คนอ่านหนังสือ		จากบทความข้างบน ผู้อ่านจะต้องเข้าใจวิธีการเปล่งเสียง จะทำให้ได้อรรถรสของการอ่านเป็นอย่างมาก	5
110	คนอ่านหนังสือ		การอ่านออกเสียงให้ได้ดีนั้นเราจะต้องมีวิธีฝึกปฏิบัติในการออกเสียง คือ 1. จะต้องอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธีของภาษาไทย และอ่านถูกต้องตามความนิยมโดยอาศัยหลักการอ่านจากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน	10
111	คนอ่านหนังสือ		2. ความชัดเจน การออกเสียงสระ พยัญชนะวรรณยุกต์ ให้ถูกต้อง และการออกเสียงตัว ร ล ตลอดจนตัวควบกล้ำได้ชัดเจน	8
112	CAP แบบทดสอบ		เรามาทำแบบทดสอบกันอีก 3 ข้อ	3
113	ข้อ 6. การอ่านออกเสียงทำไมต้องอ่านเสียงสูงต่ำตามเนื้อเรื่อง ก. เป็นการฝึกการแสดงออก ข. เพราะผู้ฟังจะได้สนุกสนาน ค. เพราะทำให้เรื่องน่าสนใจ ดุมีชีวิตชีวาไม่น่าเบื่อ ง. เป็นการแสดงความสามารถของผู้อ่าน		ข้อ 6. การอ่านออกเสียงทำไมต้องอ่านเสียงสูงต่ำตามเนื้อเรื่อง ก. เป็นการฝึกการแสดงออก ข. เพราะผู้ฟังจะได้สนุกสนาน ค. เพราะทำให้เรื่องน่าสนใจ ดุมีชีวิตชีวาไม่น่าเบื่อ ง. เป็นการแสดงความสามารถของผู้อ่าน	25
114	ข้อ 7. ข้อใดถูกต้อง ก. การออกเสียง ร จะต้องกระดกลิ้นตลอด ข. การออกเสียง ร ไม่จำเป็นต้องกระดกลิ้นทุกคำ ค. การออกเสียง ล จะต้องกระดกลิ้น ง. ไม่มีข้อใดถูก		ข้อ 7. ข้อใดถูกต้อง ก. การออกเสียง ร จะต้องกระดกลิ้นตลอด ข. การออกเสียง ร ไม่จำเป็นต้องกระดกลิ้นทุกคำ ค. การออกเสียง ล จะต้องกระดกลิ้น ง. ไม่มีข้อใดถูก	25

115	ข้อ 8. ข้อใดไม่ใช่วิธีฝึกปฏิบัติในการออกเสียง ก. ฝึกออกเสียงตามอักขรวิธีของภาษาไทย ข. ออกเสียงตามความนิยมเป็นหลัก ค. ฝึกออกเสียง ร ล ให้ชัดเจน ง. ฝึกออกเสียงควบกล้ำให้ชัดเจน		ข้อ 8. ข้อใดไม่ใช่วิธีฝึกปฏิบัติในการออกเสียง ก. ฝึกออกเสียงตามอักขรวิธีของภาษาไทย ข. ออกเสียงตามความนิยมเป็นหลัก ค. ฝึกออกเสียง ร ล ให้ชัดเจน ง. ฝึกออกเสียงควบกล้ำให้ชัดเจน	25
116	คนอ่านหนังสือ		ไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหรือร้อยกรอง คุณภาพการอ่านขึ้นอยู่กับหลักการสำคัญดังนี้	5
117	คนอ่านหนังสือ		1. อัตราความเร็วในการออกเสียง ควรมีจังหวะ ลีลา ความเร็วพอเหมาะ 2. ความดังของเสียงต้องเหมาะกับจำนวนผู้ฟัง 3. การอ่านออกเสียง ต้องชัดเจนทั้งอักขรวิธีตามหลักภาษา จังหวะและลีลา	15
118	คนอ่านหนังสือ		4. การอ่านต้องแบ่งวรรคตอนให้เหมาะสม	3
119	คนอ่านหนังสือ		5. การอ่านต้องไม่ต่อเติม หรือตัดตอนข้อความตัวพยัญชนะตามใจชอบ	5
	คนอ่านหนังสือ		6. การอ่านต้องมีสมาธิในการอ่านให้มั่นคง	5
120	CAP แบบทดสอบ		เรามาตอบแบบทดสอบอีก 2 ข้อคะ	5
121	ข้อ 9. เพราะสาเหตุใดการอ่าน ต้องเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง ก. เพราะถ้อยคำจะไพเราะ ข. เพราะจะต้องหยุดพักหายใจ ค. เพราะต้องหยุดอ่านในใจก่อน ง. เพราะความหมายของถ้อยคำจะถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งสาร		ข้อ 9. เพราะสาเหตุใดการอ่าน ต้องเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง ก. เพราะถ้อยคำจะไพเราะ ข. เพราะจะต้องหยุดพักหายใจ ค. เพราะต้องหยุดอ่านในใจก่อน ง. เพราะความหมายของถ้อยคำจะถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งสาร	25

122	ข้อ10. ข้อใดไม่ใช่สิ่งสำคัญในการอ่าน ก. การอ่านต้องเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง ข. การอ่านจะต้องไม่ตัดข้อความตอนใดตอนหนึ่งออก ค. การอ่านจะต้องอ่านเสียงดังๆ เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าเราอ่านถูกต้อง ง. การอ่านจะต้องไม่ต่อเติมเนื้อหาตามความพอใจของผู้อ่าน		ข้อ10. ข้อใดไม่ใช่สิ่งสำคัญในการอ่าน ก. การอ่านต้องเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง ข. การอ่านจะต้องไม่ตัดข้อความตอนใดตอนหนึ่งออก ค. การอ่านจะต้องอ่านเสียงดังๆ เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าเราอ่านถูกต้อง ง. การอ่านจะต้องไม่ต่อเติมเนื้อหาตามความพอใจของผู้อ่าน	25
123	CAP เฉลยคำตอบ ข้อ 1. <u>ตอบ</u> ง. การรับรู้ความหมายและสร้างความเข้าใจจากตัวอักษร ข้อ 2. <u>ตอบ</u> ก. การออกเสียง ข้อ 3. <u>ตอบ</u> ข. 12 นิ้ว ข้อ 4. <u>ตอบ</u> ง. มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวาใช้นิ้วชี้เตรียมพร้อม		เรามาดูเฉลยคำตอบกันนะคะ ข้อ 1. <u>ตอบ</u> ง. การรับรู้ความหมายและสร้างความเข้าใจจากตัวอักษร ข้อ 2. <u>ตอบ</u> ก. การออกเสียง ข้อ 3. <u>ตอบ</u> ข. 12 นิ้ว ข้อ 4. <u>ตอบ</u> ง. มือขวาจับมุมหนังสือด้านขวาใช้นิ้วชี้เตรียมพร้อม	40
124	ข้อ 5. <u>ตอบ</u> ข. นิพนธ์อ่านหนังสือด้วยความตั้งใจ ข้อ 6. <u>ตอบ</u> ค. เพราะทำให้เรื่องน่าสนใจดูมี ข้อ 7. <u>ตอบ</u> ก. การออกเสียงจะต้องกระดกิ้นตลอด ข้อ 8. <u>ตอบ</u> ข. ออกเสียงตามความนิยมเป็นหลัก ข้อ 9. <u>ตอบ</u> ง. เพราะความหมายของถ้อยคำจะถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งสาร ข้อ 10. <u>ตอบ</u> ค. การอ่านจะต้องอ่านเสียงดังๆ เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าเราอ่านถูกต้อง		ข้อ 5. <u>ตอบ</u> ข. นิพนธ์อ่านหนังสือด้วยความตั้งใจ ข้อ 6. <u>ตอบ</u> ค. เพราะทำให้เรื่องน่าสนใจดูมี ข้อ 7. <u>ตอบ</u> ก. การออกเสียงจะต้องกระดกิ้นตลอด ข้อ 8. <u>ตอบ</u> ข. ออกเสียงตามความนิยมเป็นหลัก ข้อ 9. <u>ตอบ</u> ง. เพราะความหมายของถ้อยคำจะถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งสาร ข้อ 10. <u>ตอบ</u> ค. การอ่านจะต้องอ่านเสียงดังๆ เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าเราอ่านถูกต้อง	
125	สวัสดิ์		เอาละวิธีการออกเสียงวิชา ภาษาไทยก็มีเท่านั้นนะคะสวัสดิ์ค่ะ	5

กระดาษคำตอบ (Try-Out)	โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง รายวิชาภาษาไทย (ท24101) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย จำนวน 4 หน่วยกิต
----------------------------------	--

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างให้ตรงกับข้อ ก. ข. ค. หรือ ง. ในกระดาษคำตอบ
โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

หมายเหตุ ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบนี้

ชื่อ.....นามสกุล..... ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง					หลักการอ่านออกเสียง					การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว				
ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.	ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.	ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
1					1					1				
2					2					2				
3					3					3				
4					4					4				
5					5					5				
6					6					6				
7					7					7				
8					8					8				
9					9					9				
10					10					10				
11					11					11				
12					12					12				
13					13					13				
14					14					14				
15					15					15				
16					16					16				
17					17					17				
18					18					18				
19					19					19				
20					20					20				

รวมได้คะแนน

1. อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง	คะแนน 20	ได้.....
2. หลักการอ่านออกเสียง	คะแนน 20	ได้.....
3. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว	คะแนน 20	ได้.....

กระดาษคำตอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	โรงเรียนปัญญทรัพย์ ดินแดง รายวิชาภาษาไทย (ท24101) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย จำนวน 4 หน่วยกิต
---	--

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างให้ตรงกับข้อ ก. ข. ค. หรือ ง. ในกระดาษคำตอบ
โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

หมายเหตุ ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบนี้

ชื่อ.....นามสกุล..... ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง					หลักการอ่านออกเสียง					การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว				
ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.	ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.	ข้อ	ก.	ข.	ค.	ง.
1					1					1				
2					2					2				
3					3					3				
4					4					4				
5					5					5				
6					6					6				
7					7					7				
8					8					8				
9					9					9				
10					10					10				

รวมได้คะแนน

1. อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง	คะแนน 10	ได้.....
2. หลักการอ่านออกเสียง	คะแนน 10	ได้.....
3. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว	คะแนน 10	ได้.....

30

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวฉลวย พานิชม
วัน เดือน ปี เกิด	1 พฤษภาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดปราจีนบุรี
ตำแหน่งงานในปัจจุบัน	ครูประจำการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปัญจทรัพย์ ดินแดง
ที่อยู่ปัจจุบัน	212 ซ.โชคชัยร่วมมิตร ถ.วิภาวดี-รังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2541	ปวส. คอมพิวเตอร์บริหารธุรกิจ จากสถาบันเทคโนโลยีชลบุรี
พ.ศ.2546	ปริญญาตรี ค.บ. (เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ.2550	ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร